

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/15, syyskuu-lokakuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Emme tarvitse yhteiskuntasopimusta!

Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin s. 2

SSS on kumoushallitus s. 4

Kreikan kriisi on euron kriisi s. 5

Talous törmäsi vapaakauppaan s. 7

Waino Pietikäinen 80 vuotta s. 8

Arvioita kommunistien historiasta 12

Ukrainan kriisin ratkaisu hukassa s. 15

Venäjän onneton elokuva s. 17



Hakaniemeen marssi 22.8. tuhansittain väkeä ja kaikki vastustivat järjetöntä leikkauspolitiikkaa

Toimeentulon leikkauksista on tullut yrityksille kilpailukykyä lisäävä tekijä. SSS-hallituksen tavoite onkin nujertaa työkansan vastarinta "yhteiskuntasopimuksen" avulla, jota Keskustapuolueen johdolla yritettiin jo vuosina 1991 ja 1999. Siinä sitoutuisimme vastarinnatta loputtomiin leikkauksiin. On taisteltava oikeudenmukaisen tulojaon puolesta ja hylättävä "pallo jalkaan"-sopimukset.

Sivut 2, 3, 4 ja 9

Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin



Sosialismi nostettiin kapitalismin vaihtoehdoksi

Leikkausten vastaisessa mielenilmauksessa 22.8. muistutettiin, että historialliset saavutuksemme perustuivat sosialistiseen päämäärään. Sosialismin pelossa kapitalistien oli toteutettava oikeudenmukaisempaa politiikkaa. Sen pohjalta meillä luotiin hyvinvointivaltio ja siirtomaat saivat vapautensa. Tämä on pidettävä mielessä uusliberalismin ajautuessa umpikujaan. Vain sosialistinen tavoite antaa työväenluokalle tieteelliset ja poliittiset aseet pääoman vastaisessa taistelussa.

Sivut 2, 12 ja 13

Hiroshima ja Nagasaki muistuttavat imperialismista



Tikkurilan Veininmyllyllä muistettiin Hiroshimaa ja Nagasakia

Elokuun 8. päivänä tuli 70 vuotta Hiroshiman hävityksestä. Nagasakiin pommi pudotettiin kolme päivää myöhemmin. Mitään sotilaallista syytä ydinpommien käytölle ei ollut. Haluttiin sinetöidä USA:n ylivoima maailmassa ja pysäyttää siirtomaajärjestelmän jo alkanut hajoamisprosessi. Puoli miljoonaa ihmisiä aiheuttanut pommitus aloitti maailmassa kylmän sodan. Tuho oli seurausta pyrkimyksestä poliittis-taloudelliseen ylivaltaan, mikä tulee muistaa myös tämän päivän rauhentyössä.

Sivut 16 ja 20

Sivut 2-3

- Sorrettujen yhdistyttävä kapitalismia vastaan
- Työkansa nojaa sosialismiin
- Palkkatuki ja työaikauudistus
- Yhteiskuntasopimus

Sivut 4-5

- SSS on kumoushallitus
- Kärjistääkö hallitus?
- Kreikan kriisi on euron kriisi
- Nollatuntisopimus

Sivut 6-7

- Nokian Renkailla yt:t
- Polku itsenäisyyteen
- Törmäys vapaakaupan kiviseinään
- Saatanalliset säästöt

Sivut 8-9

- Waino Pietikäinen 80 vuotta
- Shavezia muistettiin
- Demarit palaavat juurilleen

Sivut 10-11

- Mikä EU:ssa on vikana
- S-ryhmän Prismassa
- Kreikan velka ja tukipaketit ennennäkemätön huijaus

Sivut 12-13

- Kommunistien historiasta
- Kommunistien yhtenäisyydestä
- Pan-Germanisti Koivulehto

Sivut 14-15

- Aidat ja muurit
- Raunioista nousee Donbass
- Ukrainan kriisin ratkaisusta
- Viro ensin, koska Suomi?

Sivut 16-17

- Katsaus median maailmaan
- Kangasmaa Lapinjärvellä
- Onneton elokuva Venäjällä
- Brittitoverit kuulivat Suomen kansalaissodasta

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Onko ihminen ihmiselle susi?
- Hiroshima muistuttaa
- Jäämeren uhkaajat

Kaikkien maiden proletaarit-
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 31.8.2015

Sorrettujen yhdistyttävä kapitalismia vastaan

Kuluneena kesänä on käynyt yhä selvemmäksi, että Euroopan unionin puitteissa on hyvin vaikeaa, ellei mahdotonta harjoittaa vaihtoehtoista, nykyisestä uusliberalistisesta kapitalismista poikkeavaa politiikkaa. Eurojäsenyys rajoittaa entisestään jäsenmaiden liikkumatilaa. Kreikan tilanne osoittaa, kuinka olematon on yksittäisen jäsenvaltion itsemääräämisoikeus Euroopan unionissa ja yhteisvaltuutuksessa.

Vaikka Syrizalla oli takanaan murskavoitto vaaleissa ja lähes puolet parlamenttipaikoista, puoluetta nöyryytettiin EU-eliitin taholta pahoin ja sen oli pakko luopua suunnitelmistaan muuttaa radikaalisti talouspolitiikan suuntaa ja helpottaa ahdingossa olevan kansan asemaa. Vain eroaminen eurovaluutasta sekä unionista olisi mahdollistanut itsenäisen politiikan harjoittamisen. Syriza ei tällaiseen vaihtoehtoon ollut varautunut, ja näin ollen se jäi EU:n ja troikan panttivangiksi.

EU-eliitti ja etenkin Saksa halusi opettaa kovalla kädellä Kreikkaa, ja antaa samalla muillekin maille varoituksen: poikkeamia talouskuripolitiikasta ja uusliberalismista ei sallita. Suomen uhmakas esiintymisen Saksan rinnalla oli häpeällistä ja se vahvisti entisestään mielikuvaa maastamme Saksan sylissä räksyttävänä sylikoirona. Kreikan tilanteesta on syytä vetää johtopäätöksiä: On voimistettava vaatimuksia eurosta eroamiseksi sekä vaadittava EU:n tilalle toisenlaista, solidaarisuuteen ja tasavertaisuuteen pohjautuvaa talouden ja yhteistyön mallia.

Sipilän hallituksen epäonnistuneessa yhteiskuntasopimuksessa ei ollut kyse sopimuksesta, sillä hallitus teki tarjouksen ammattiyhdistysliikkeelle pitäen samalla kuvaannollista pistoolia ohimolla: Hyväksytkää tämän tai muuten käy köpelösti. Ay-liike ei tietenkään voinut suostua hallituksen röyhkeään saneluun. Hallitus oli selvästi saanut ohjeensa työnantajajärjestöjen vuorineuvoksilta ja kapitalisteilta, niin räikeän yksipuolisesti työntekijöitä kurittavia olivat tuon "sopimuksen" linjaukset.

Hallitus on jo lähtökohdiltaan rakennettu petettyjen lupausten ja valheiden varaan. Sipilä julisti ennen vaaleja, että julkisen talouden sopeutustarve on 2-3 miljardia. Kun vaalivoitto oli taskussa, summa muuttui yhdessä yössä 10 miljardiksi. Keskusta puhui suureen ääneen 100 000 uudesta työpaikasta, mutta työttömien – erityisesti pitkäaikaistyöttömien – määrä on vain kasvanut. Hallitus väittää järjenvastaisesti, että sen suunnitelmilla lisäleikkauksilla pyritään kohentamaan työllisyyttä ja talouskasvua. Ei tarvitse olla talousnobelisti ymmärtääkseen, että hallituksen toimet tulevat vain pahentamaan tilannetta, aivan kuten on käynyt esimerkiksi Kreikassa talouskuripolitiikan seurauksena.

Perussuomalaisten kansanedustaja Olli Immonen hyökkäsi raiokkaasti monikulttuurisuutta vastaan Facebookissa, mikä herätti kysymyksiä perussuomalaisten linjasta. Immonen on myös "kunnostautunut" veljeilemällä uusnatsien Suomen Vastarintaliikkeen jäsenten kanssa. Valtaeliitille sopii hyvin vastakkainasettelun lietsonta eri sorrettujen ryhmien välillä; konsti on tuttu muun muassa 1930-luvun Saksasta. Nykyinen pakolaiskriisi on seurausta imperialistisista sodista Irakissa, Libyassa ja Syyriassa. Kaikkien maailman sorrettujen tulisi yhdistyä todellista vihollista, USA:n ja EU:n johtamaa globaalia kapitalismia ja imperialismia vastaan.

Toimituksen pääkirjoitus
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin

Äskettäin porvariston SSS-hallituksen yritys "runnata" kasaan ns. yhteiskuntasopimus kariutui. Tarkoituksena oli "yksikkökustannuksia" alentamalla kohentaa maamme kilpailukykyä 5 %. Käytännössä tämä tarkoitti 5 % työvoimakustannusten laskua. Suunnitelmissa oli toteuttaa nämä "tuottavuustalkoot" vuonna 2016 tapahtuvissa liitokohtaisissa neuvotteluissa. Ajatus oli lisätä hintakilpailukykyä joko palkkoja alentamalla tai työaika pidentämällä eli lisäämällä työttömyyttä. Puhuttiin paikallisen sopimisen lisäämisestä, mikä käytännössä tarkoitti, että työpaikan sisäisissä neuvotteluissa työnantaja olisi voinut ilman liittojen tukea kiristää työntekijät palkkojen alenuksiin. Samankaltaista yhteiskuntasopimusta runnasi Esko Ahon hallitus vuonna 1991 ja samansuuntaista työreformia yritti Keskusta vuonna 1999.



Kuva: Heikki Männikkö

Leikkauspolitiikan vastaisessa tapahtumassa 22.8. muistutettiin työväenpuolueita ja ay-liikettä sosialistisesta vaihtoehdosta. Työkansa on voittanut siellä, missä se on valinnut tavoitteekseen sosialismin.

Toimeentulon kehitys ei synnyttä inflaatiota

Herää kysymys, kun nyt kilpailukyyn nimissä pyritään alentamaan toimeentuloa, miten hyvinvointivaltiota aiemmin voitiin kehittää kilpailukyyn siitä kärsimättä? Työpalkka ja toimeentulo muodostuvat kahdesta tekijästä: 1) fyysisestä ja 2) historiallisesta (yhteiskunnallisesta). Edellinen tarkoittaa, että toimeentulon tulee kattaa se fyysinen minimi, jonka turvin voidaan elää ja käydä työssä. Tähän tarvitaan mm. ravinto, vaatetus ja asunto. Jälkimmäinen tekijä tarkoittaa, että fyysisen minimin lisäksi yhteiskunnassa syntyy muita välttämättömiä tarpeita. Tällaisia ovat mm. koulutus, sivistys, kehittynyt julkinen terveydenhuolto, liikenne, tiedonvälitys ym., jotka parantavat ihmiselämää ja vahvistavat työn tuottavuutta. Marxilainen teoria osoittaa, että toimeentulon fyysisen, mutta varsinkin sen historiallisen puolen kehittyminen on ennen kaikkea voimakkaan työväenliikkeen ansiota. Paikkaansa ei pidä kapitalistien väittämä, että toimeentulon kehittäminen aiheuttaisi inflaation tai kilpailukyyn mentyksen. Yleinen palkankorotus synnyttää välttämättömystarvikkeiden kysynnän kasvua. Ensi vaiheessa voi kysynnän kasvu nostaa väliaikaisesti hintoja. Hintojen nousu tekee kulutustavaroiden tuotannosta kannattavampaa, jonka seurauksena sijoitukset alkavat siirtyä kulu- tustavaroita ja tuotantovälineitä valmistavaan tuotantoon ja tarjonnan lisäys laskee hintoja.

Mitkään voitot eivät riitä kapitalisteille

Tulojen ja sosiaalisen hyvinvoinnin kehitys on yhteiskuntaelämään positiivisesti vaikuttava tekijä, joka luo työpaikkoja. Pääomien liikkeiden säätely ja maltilliset voitot mahdollistavat sosiaalisen hyvinvoinnin kehityksen. 90-luvun alusta tapahtui politiikassa raju muutos. Yhteiskuntakehityksessä otti vallan säätele-

mätön uusliberalistinen kapitalismi. Poliittinen ja ammatillinen työväenliike eivät uskaltaneet taistellaan sitä vastaan. Meillä SDP ja Vasemmistoliitto asettuivat asemansa vuoksi "peesaamaan" tätä uusliberalistista EU-suuntausta. EU-oloissa ihmisten toimeentulon alentaminen on muuttunut kapitalisteille kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Työväenliikkeen ollessa voimaton, yhteiskunnassa vaikuttava arvovaki johtaa väistämättä siihen, että kapitalistille mikään voitto ei riitä. Juuri tämän vuoksi "kolmen ässän porvarihallitus" puuhaa yhteiskuntasopimusta. Se ei johda mihinkään, koska kapitalistit puuhaavat muuallakin samantyyppisiä "yhteiskuntasopimuksia" ja ollaan jälleen tilanteessa, jossa kilpailukyyn nimissä vaaditaan uusia leikkauksia toimeentuloon.

Sosialidemokraateilla toistuu sama petos

Varsinkin sosialidemokraateille tämä petokellinen politiikka on ominaista. Jo ensimmäisen maailmansodan edellä sosialististen puolueiden piirissä sovittiin, että imperialistisen sodan syytystä sosialistit vastustavat valtioidensa asemäärärahajon korotuksia ja pyrkivät muuttamaan sodan kapitalismin vastaiseksi vallankumoukseksi. Kun sota syttyi, bernsteiniläiset ja kautskyläiset puolueet asettuivatkin sodassa hallitustensa ja suuryritystensä puolelle. Vain bolshevikit Venäjällä toteuttivat internationaalien päättökäsiä. Petturuuttaan sosialidemokraatit puolustelivat sillä, että kapitalistien tukeminen tuo työtä oman maan kansalaisille. He teoretisoivat, että imperialistinen sota johtaa maailmanlaajuiseen ultraimperialismiin, jolloin työläiset kaikkialla yhdessä asettuvat tätä ultraimperialismia vastaan. Tällä petoksella hyväksyttiin, että hallitusten komentamana työläiset asetetaan sotimaan toisiaan vastaan. Samanlainen petos on, kun "työläisten etujärjestöt" tänään hyväksyvät maansa kapitalistien kilpailukyyn tukemisen palk-

koja ja sosiaaliturvaa leikkaamalla. Nämä "etujärjestöt" eivät näe, että tälle poliitikalle ei uusliberalistisissa raameissa ole loppua.

Yhteiskuntasopimus vain huonontaisi tilannetta

Miksi sitten vastustamme pääomapiirien esittämää yhteiskuntasopimusta. Siinä hyväksyisimme ennakkoon leikkaukset, palkkojen alentamisen, työttömyyden lisäämisen ja sitouduisimme olemaan taistelematta näitä kielteisiä ilmiöitä vastaan. Antautuisimme taistelutta kapitalisteille. Tätä esimerkiksi STTK:n Palola ja SDP:n Rinne haluavat ymmärtämättä näiden kysymysten luokaluonnetta. Eliitti sanoo tilanteen olevan vakava. On muistettava, että tilanteen on luonut vakavaksi harjoitettu politiikka. "Yhteiskuntasopimus" ei muuta sitä miksiäkään, tekisi vain siitä entistä vakavamman. Siksi siihen ei tule suostua.

Sosialismi

Leikkausten vastaisessa joukkotapahtumassa 22.8. esitimme julistetta: "Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin". Halusimme muistuttaa siitä, että hyvinvointi, joka sodanjälkeisinä vuosikymmeninä luotiin, perustui koko kansainvälisen työväenliikkeen voimaan. Sosialismi edusti silloin voimallaan ja esimerkiksi vaihtoehtoa kapitalismille. Tiedettiin, että siellä missä kapitalistit ja työläiset neuvottelevat työehtoista, istuu pöydässä myös kolmas "näkyvätön neuvottelija", Neuvostoliitto ja sosialistinen maailmanjärjestelmä. Tähän perustuen myös kapitalistit olivat pakotettuja politiikkaan, joka teki oikeutta myös työkansalle. Sosialismin historiallisista vastoinkäymisistä huolimatta ei tilanne "pitkässä marssissa" ole muuttunut. Globaalin maailman, Euroopan ja oman "Kotosuomen" tilanne osoittaa, ettei puhdas markkina-kapitalismi ole maailman eikä edes Suomen ongelmia kyennyt ratkaisemaan. Se on lähinnä johdattanut ihmiskunnan kuilun partaalle, josta se ei kykene nousemaan. Kapitalismille on esitetty vain yksi vaihtoehto. Se on sosialismi. Meillä on läheinen historiallinen kokemus maailmasta, jossa toteutettiin tätä vaihtoehtoa. Se maailma kokonaisuudessaan oli turvallisempi ja oikeudenmukaisempi. Joukkoliikkeen on mahdollista löytää demokraattinen vaihtoehto uusliberalismille. Kapitalismin oloissa tämä muuttuu pysyväksi vastaksi, kun se näkee tavoitteenaan tie-teellisesti perustellun sosialistisen yhteiskunnan.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen Kansanrintaman
puheenjohtaja



Kuva: Heikki Männikkö

Täystyöllisyyden saavuttamiseksi: Palkkatuki ja työaikauudistus avainkysymyksiä

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (taloustiede)
Neuvotteleva virkamies
Työ- ja elinkeinoministeriö

Palkkatukimäärärahojen riittämättömyys

Työllisyyden hoidon tilanne meni taas vaikeaksi. Työhallinnon ns. pitkällä momentilla 32.30.51 on kroonisesti liian vähän rahaa. Palkkatukityöllistäminen on vain puolet siitä mitä 1990-luvun laman aikana.

Määrärahojen riittämättömyydestä seuraa monia hankalia ongelmia. Vuoden 2015 alussa käynnistyi kolme tärkeää uudistusta. Palkkatuki oli aiemmin sidottu työmarkkinatukeen. Nyt se on 30, 40 tai 50 % palkkauskustannuksesta työttömyyden kestosta riippuen. Kahden vuoden työttömyys oikeuttaa kolmannen sektorin järjestöt ja säätiöt 100 %:nkin tukeen palkkauskustannuksesta.

Toinen uudistus oli, että kunnat osarahoittavat puoliksi 300 päivää työmarkkinatuella oleiden työmarkkinatuen. Kun 300 päivää työmarkkinatukea saanut työtön työllistetään tai saa muuten työtä, kunta säästää 350 euroa kuukaudessa työllistyneitä kohden. Kunta saa lisäksi verotuloa enemmän koska työssä maksetaan veroa enemmän kuin työttömänä ja lisäksi toimeentulotuet ja muut sosiaaliset kustannukset säästävät kun palkka tulee tilalle. Näistä kunta hyötyy toiset liki 350 euroa kuukaudessa eli työmarkkinatukisäästön kanssa 700 euroa kuukaudessa. Kunnan rahoitusosuus työmarkkinatuesta on 70 % 1000 päivän työmarkkina-

tuen jälkeen ja hyöty vastaavasti suurempi.

Kuntien kannattaa tukea pitkäaikaistyöttömien työllistämistä

Kunnan kannattaa siksi maksaa työmarkkinatuella vähintään 300 päivää olleiden työllistämiseen kuntalisää esim. 300-500 euroa kuukaudessa ja kunta voi laskea, ettei siitä aiheudu lisäkustannusta kun hyöty otetaan huomioon, päinvastoin. Järjestelmä toteutettiin juuri siksi, että saataisiin paikallistasolle kannustin työllistää. Palkkatukityö kartuttaa työssäoloa jolloin kuuden kuukauden yhtäjaksoisen tai pätkissä tapahtuvan työn jälkeen työmarkkinatuella ollut työtön, joka on liittynyt työttömyyskassan jäseneksi, tulee oikeutetuksi ansiopäivärahaan. Kunnissa kannattaa tehdä työllistämis- ja kuntalisäesityksiä ja valtuustoaloitteita. Monissa kunnissa asiaa on lähdetty liikkeelle.

Ongelma tässä on nyt valtion budjettirahoituksen riittämättömyys. Monin paikoin viime vuoden ja alkuvuoden päätöksillä määrärahat on jo sidottu eikä te-toimis-toissa pysytäkään tekemään uusia työllistämispäätöksiä tai työllistämistä on jouduttu rajaamaan. Tämä ei ole ollut 300 päivää työmarkkinatuella olevien työllistämistä koskevan uudistuksen tarkoitus. Tarkoitus on ollut työllistää muitakin samalla kun hoidetaan, etteivät pitkään työmarkkinatuella olevat jää laiminlyödyiksi, vaan heidän tilannettaan parannetaan. Vaikka työllistäminen on määräaikaista, työllistäminen voidaan uusia, jos työttömyys uusiutuu ja jatkuu ja ainakin osalla ansiopäivärahan saaminen kohentaa tulotasoa edes jonkin verran.

Investointien rahoitusta, uutta teknologiaa, koulutukseen satsaamista ja paljon muuta tarvitaan että talous ja työllisyys saadaan kuntoon. Kaikki tämä on välttämätöntä, muttei riitä kun tavoitellaan noin 100 000 lisätyöpaikkaa lähivuosina ja 200 000 työpaikan lisäystä 8-10 vuoden aikana täystyöllisyyden saavuttamiseksi.



Kuva: Heikki Mämmikö

taa tulotasoa edes jonkin verran.

Valtion budjettirahoitusta olisi saatava enemmän lisäbudjetilla ja korottamalla varsinaisen budjetin määrärahoja kroonisen vajauksen korjaamiseksi. Kun sen lisäksi maksetaan kuntalisää palkkatukeen, saadaan työllistämiseen lisävauhtia. Kuitenkaan valtion lisärahasta ei ole varmuutta, mutta kuntalisää kannattaa käyttää siitä huolimatta. Kun kunta maksaa kuntalisää, yksityisen sektorin on helpompaa palkata pitkäaikaistyöttömiä ja näin saadaan myös yksityistä rahaa palkkaukseen.

Valtion lisärahoitusta vaikeuttavat säästöavoitteet. On kuitenkin tärkeä ymmärtää, että kun palkkauskustannus on esim. 26 000 euroa vuodessa, julkinen sektori saa siitä 20 000 euroa lisääntyneinä verotuloina ja säästönä työttömyysturvassa kun palkka tulee

työttömyysturvan tilalle. Hallitusohjelmassa on Tanskan mallia koskeva kirjaus, joka tarkoittaa paikallistason mahdollisuuksien parantamista. Sitä ja onnistumista tukee kun valtion määrärahaa lisätään käytettäväksi paikallistasolla.

Pitkäaikaistyöttömyyden nollaaminen olennainen osa täystyöllisyydestä

Kun työmarkkinatuella olevat pitkäaikaistyöttömät saavat töitä edes määräaikaista ja sitten uudestaan, se on tärkeä osa pitkäaikaistyöttömyyden ratkaisemista. Kun saataisiin ratkaistua tämä osa pitkittyvän työttömyyden ongelmaa, avautuu mahdollisuus pitkäaikaistyöttömyyden nollaamiseen ajan myötä. Se puolestaan on ratkaisevaa sen kannalta, että joskus saataisiin työttömyys painettua täystyöllisyyden tasolle jonnekin kolmeen prosentin

alle ja työttömyys olisi kestoltaan lyhytaikaista.

Tämä ratkaisee sen ongelman, joka on esityksissä lyhentää ansiopäivärahan kestoa säädöksillä. Kun ansiopäivärahan menettäjät eivät saa työtä, tuloksena on vain heikolla työttömyysturvalla olevien määrän lisääntyminen. On myös esityksiä siitä, että työmarkkinatuella olevien toimeentuloa parannetaan jakamalla työttömyysturvana maksettavia varoja uudelleen. Se merkitsee käytännössä ansiopäivärahalla olevien työttömyysturvan heikentymistä. Tällaisten mallien ongelmat vältetään, kun pitkittyvää työmarkkinatuella olevien työttömyyttä ratkaista työllistämällä ja siinä on nykyaikaisena keinona käyttökelpoinen malli palkkatuen käytön lisääminen.

Täystyöllisyydestä edellyttää lisää työpaikkoja ja sen ohella pitkäaikaistyöttömyyden nollaamista ja työttömyyden painamista alas. Onnistuminen edellyttää edellä selvitetyin ohella sitä, että useimmat tekevät kokoaikaista lyhempää työaikaa. Se ei edellytä yleisen työajan lyhentämistä. Onnistuminen edellyttää, että mallit rakennetaan niin, että se tapahtuu ihmisten omien valintojen ja tarpeen pohjalta. Koko kansantalouden kannalta se merkitsee työn jakamista useammille niin, että suurempi osa ihmisistä on työelämässä ja työttömyys on alhaista ja lyhytkestoisia. Tarvitaan työaikareformi, jossa

Jatkuu sivulle 11

Yhteiskuntasopimus: pallo jalkaan ja turpa kiinni



Entisen Suomen itsenäisyysrahaston, Sitran yliasiamies ja sittemmin yhteiskuntasuhteista vastaava Nokian johtaja Esko Aho paljasti (HS 18.7) Kepun todelliset karvat. Pääministerinä häntä sanottiin yhteiskuntasopimuksen ja työreformin isäksi. Niiden perimmäinen tavoite oli panna ay-liikkeelle pallo jalkaan.

Esko Aho oli pääministeri 1991–95. Kannattaa muistaa, että Esko Ahon hallitus poisti vienti- ja tuontitullit. Siitä alkoi tavaroiden ja palvelujen vapaa liikkuminen yli eurooppalaisten rajojen. Siitä seurasi maan tuonnin kasvu. Kilpailukyvyssä hallitus alensi 1992 yritysten verokannan 50 prosentista 36 prosenttiin.

Ahon hallituksen aloittaessa Suomessa tehtiin 4,3 miljardia työtuntia, mutta hallituskauden lopussa enää 3,5 miljardia tuntia. Neljässä vuodessa menetettiin 50 000 pk-yritystä ja 800 miljoonaa työtuntia, 453 000 työvuotta. Ahon hallitus aiheutti valtavan työttömyyden ja pankkikriisin.

Keskustapuolueella on siis vankat näytöt, mihin he pystyvät. He löivät Suomen talouteen sellai-

sen Eskon puumerkin, että vieläkin työtunneissa ei ole saavutettu Ahon hallituksen edeltävää tasoa, vaikka työikäisten määrä on kasvanut 134 500 hengellä. Ahon jälkeen Demareiden Lipponen ei suinkaan aikunut korjata edellisen jälkiä, sen sijaan hän aloitti menojen leikkaukset.

Kokoomus ja Keskustapuolue ovat nyky maailmassa täysin samanlaisia. Näkyvänä erona on se, että Kokoomus saa ohjeensa suoraan pääoman bunkkerista, Elinkeinoelämän keskusliitolta (EK). Maatalouden muututtua pääomavaltaiseksi yritystoiminnaksi Keskustapuolue saa EK ohjeet kiertoteitse MTK:n Pellervon kautta. Eduskunnassa ja hallituksessa Kokoomuksella ja Keskustalla on vaalituloksesta riippuen erilaisia apupuolueita. Pahimmillaan tilanne on silloin, kun nekin ovat vakaasti oikeistolaisia kuten nykyisen Sipilä-Stubb-Soinin pyhässä kolminaisuudessa.

o o o

Kautta maailman sivu EK ja Kokoomus ovat tyytyneet ensisijaisesti työntajakapitalistien suoraan käskyvaltaan yrityksissä. Tilanne muuttui kinkkisemmäksi, kun toteutettiin pääomien ja tavaroiden vapaa liikkuminen, mutta toisaalta myös helpommaksi, kun

työväenliikkeen voima onnistuttiin ajamaan maan rakoon.

Tilanne muuttui, kun suomalaiset myivät yritykset ulkomalaisille ja tilalle tuli ylikansallinen kasvoton suurpääoma. Suomalaisen kapitalistien käsiin jäi 600 miljardia euroa, joita ei sijoitettu Suomeen vaan ulkomaille. Näin suomalainen suurpääoma ilmoitti maailmalle, että Suomeen ei kannata investoida eikä myöskään investoitu. Nyt kaikesta huolimatta yhteiskuntasopimuksen kahleilla yritetään turvata kapitalistien mahtavat voitot. Parhaat näkijät tiesivät, että EU:ssa ja vapaakaupan aikana kaikki on toisin. Siksi Esko Ahoa opastettiin rakentamaan yhteiskuntasopimus. Silloin se ei onnistunut.

Sipilän Keskusta-kokoomus vetoinen äärioikeistolaiseksi profiloituva hallitus kuvittelee, että vaalitulokset antaa mahdollisuuden ihan mihin vaan. Siksi sekin haluaa yhteiskuntasopimusta. Mutta nyt hallitus vaatii sitä kiristämällä; joko pidennetään vuosityöaikaa sadalla tunnilla ilman vastaavaa palkankorotusta tai leikataan julkisia menoja 1,5 miljardilla eurolla!

Itse asiassa kyseessä ei ole tuottavuuden parantaminen. Kyse on pelkästä työläisten nöyryytyksestä, sillä työajan pidentäminen ei lisää tuottavuutta. Siinä käy tasan päinvastoin. Mikäli talousviisaiden

ennusteet onnistuvat ja miksi eivät onnistuisi, niin vuonna 2017 kokonaistuotannon määrä on 367,7 miljardia euroa. Sekin on selvää, että kahtena seuraavana vuotena työn tuottavuuden kasvu jää 1,4 prosentin tasolle.

Näin ollen, kun kokonaistuotanto jaetaan 101,60 euron työtunnin tuottavuudella, tiedetään että tuotantoon tarvitaan 3 618,7 miljoonaa työtuntia. Että viiden prosentin tuottavuushyppy saataisiin aikaan, silloin tuottavuus olisi 106,68 euroa, eikä tuotantoon enää tarvittaisi kuin 3 446,8 miljoonaa tuntia. Työ vähenisi 171,9 miljoonalla tunnilla ja henkilökulut supistuisivat 4,7 miljardia euroa. Se olisi voittoa kapitalistien taskuihin.

Viime vuonna tosiasiain johtajien palkat kasvoivat 8,3 %, mutta palkkatyöläisillä enintään 1,5 % (HS 25.7). Hesarin mukaan johtajien palkat kasvoivat siis 5 kertaa enemmän. Niinkö? Kun johtajien palkat nousivat 6 580 euroa, mutta palkkatyöläisillä 50 euroa kuukaudessa, niin peruskoulun laskuopin mukaan johtajien palkat nousivat 132 kertaa enemmän kuin palkkatyöläisillä.

Tämän voittoja ja suurituloisten tuloja kasvattavan kehityksen puolesta hallitus tekee kaikki mahdolliset temput. Siksi se haluaa ja kiristämällä vaatii ay-liikkeen kahle

siin, ettei se eikä kukaan muukaan häiritse sen raakaa peliä, jonka laskut me sinä ja minä joudumme maksamaan.

o o o

Nyt jo tiedetään kuinka tämä hallitus kuppaa köyhimpiä ihan rankimman jälkeen. Siitä huolimatta sen etujärjestöt, ay-liike pannaan valitsemaan sadantuhannen uuden työttömän ja puolentoista miljardin lisäleikkausten välillä. SSS-hallitus yrittää saada kansalle yhteiskuntasopimuksella – pallon jalkaan ja turpa kiinni! **Kuinka lopulta käy, jää nähtäväksi.**

Vihdoin olisi tajuttava, tiedettävä ja ymmärrettävä, että ilman palkkatyöläisiä kapitalistit eivät saa miljardeja, miljoonia eivät edes sentinhyrrää. Mikään ei ole mitään ilman työtä ja sitä riittää, jos teemme itse kaiken sen, minkä osaamme ja voimme. Ulkoa ostetaan vain sitä, mitä emme pysty itse kasvattamaan tai tekemään.

Oikeiston on tajuttava, että kaiken maailman yhteiskuntasopimukset ja työreformit kannattaa unohtaa. Oikeiston on jo korkeasta iästä nähdyt, että se ajaa ahneuksissaan maan umpikujaan, jossa viimeistään yhteiskuntarauha järkkyy.

Kai Kontturi

SSS on kumoushallitus

Ay-liikettä yritetään syyllistää yhteiskuntasopimuksen kaatumisesta. Voidaan kuitenkin esittää kysymys, että uskoiko ja halusiko työnantajien vaatimuslistaa toteuttava hallitus edes itse, että sopimus syntyy? Ay-liike taidettiin laittaa tilanteeseen, jossa sen oli pakko sanoa ei. Sen jälkeen kolmen kopian SSS-hallitus tulkitsi tilanteen niin, että kolmikanta on tullut tiensä päähän ja hallitus toteuttaa leikkauksensa ihan itse ja omin päin. Jo nyt nähdään, että sodan jälkeisen historian oikeistolaisimman hallituksen toimet ovat hyvin karskeja. Niitä voi luonnehtia hyvällä syyllä "oikeistoradikaaleiksi".

Työlait ja yleissitovuus kumoon

Ensimmäiseksi oikeistoradikaalien hallitus on käymässä työelämää koskevien lakien kimppeun. Liikeaikalaaki ollaan jo hallituksen toimesta kumoamassa. Se tarkoittaa, että kauppojen aukioloaikoja ei enää säädelä millään lailla ja kaupat voivat olla auki yöstä päivää. Tätä porvarit perustelevat yrittäjien vapaudella itse päättää, milloin kauppansa ja liikkeensä auki pitävät. Väittävät vielä naama perusluokemilla, että "vapaaamat" aukioloajat lisäävät työllisyyttä. Uskokoon ken tahtoo. Suomessa on jo nyt kauppojen aukiolo suhteellisen vapaata. Ei muualla Euroopassa sunnuntaisin "Siwat" ole auki. Hyvin tuntuvat silti pärjäävän.

SSS-hallitus toteuttaa työnantajakeskusjärjestö EK:n ja Teknologiateollisuus ry:n (KÄ 6/09) tulevaisuushanke "Projektin Suomen" tavoitteita yksi yhteen. Niihin kuuluvat työelämää koskevien lakien kumoaminen tai vähintäänkin muuttaminen kapitalisteille edullisemmiksi. Seuraavaksi lienee vuorossa työaikalain kumoaminen. Hallitushan esitti jo työajan pidennystä 100 tunnilla vuodessa. On täysin mahdollista, että seuraavaksi on tulossa esitys kahdeksan tunnin työaikalain kumoamisesta. Siihen emme voi, emmekä saa suostua.

Juha Sipilän hallitusohjelmaan kirjattu yhteiskuntasopimus ja viiden prosentin "tuottavuushyppy" kaatui hallituksen ja työmarkkinakeskusjärjestöjen välisissä tapaamisissa. Neuvotteluista ei työntekijäjärjestöjen mukaan voitu puhua, koska hallitus antoi lopputuloksen etukäteen periaatteella ota tai jätä – ja jos ette ota, leikataan 1,5 miljardia lisää köyhiltä. SSS-hallituksen "yhteiskuntasopimus"-esitys piti sisällään mm. työajan pidennyksen sadalla tunnilla vuodessa. Tätä ei olisi liitoissa, ammattiosastoissa ja työpaikoilla hyväksytty mistään hinnasta. Se olisi käytännössä tarkoittanut viiden prosentin palkan alennusta. Onneksi työntekijäjärjestöt kantoivat vastuunsa eivätkä suostuneet moiseen kiristykseen ja kusetukseen. Liiton johto ja hallinto olisivat suostuessaan vieneet viimeisenkin uskottavuuden rippeen koko ay-liikkeeltä.



Pitkäsillan täydeltä marssi 22.8. Hakaniemen väkeä, jotka sanoivat: "emme hyväksy SSS-leikkauksia", "näpiti irti eläkkeensaajan asumistuesta", "oikeutta tulonjakoon", "vammaisten palvelut säilytettävä ennallaan" ym. Nämä tunnukset osoittavat, miten laajalta alueelta kapitalistit aikovat repiä kilpailukykyä itselleen.

Työehtosopimusten yleissitovuus on asia, joka kapitalistien erityisesti närästää. Se on heidän mielestään Suomen kilpailukykyyn este. Työehtoja pitäisi kapitalistien ja heidän SSS-hallituksensa mielestä voida sopia työpaikoilla ja mieluummin työnantajan ja työntekijän kesken. Tämäkin on kapitalistien listalla ollut jo pitkään.

Jokainen voi miettiä, mitä tapahtuu, jos työehtosopimusten yleissitovuus yhtäkkiä poistettaisiin. Suomessa ei ole lainsäädännöllä säädelty esimerkiksi kahvitaukoja, vaikka yleisesti puhutaan "lakisääteisestä kahvitausta". Työajan lyhennysvapaa, lomaltapaluuhat, arkipyhäkorvaukset, viikkotyölisät, palvelusvuosilisät jne. on sovittu työehtosopimuksin. Nämä kaikki ovat vaarassa hävitä sillä hetkellä, kun yleissitovuus lakkaa. Tässä on vain muutama esimerkki.

Palkoille ei alarajaa

Suomesta katoaisi myös minimipalkka. Siitäkään ei ole lailla säädetty jotain tiettyä vähimmäistasoa, vaan se tulee kunkin työehtosopimuksen alimmasta palkasta, jota työnantajan on vähintään noudatettava, mikäli alalla on yleissitova työehtosopimus. Kyse on siis työläisille hyvin tärkeästä asiasta. Ja näköjään myös kapitalisteille. He haluaisivat polkea palkat alas ja tehdä Suomesta kehitysmäistä, jotta voisivat polkea kaikki muutkin ihmisoikeudet maanrakoon.

Mutta mitä tekemistä työehtosopimusten yleissitovuudella on Suomen kilpailukykyyn kansa? Kysymykseen on helppo vastata: menkää katsomaan maita, joissa ei sopimuksin (tai laeilla) ole työehtoja määritelty. Mikä on niiden maiden kilpailukyky? Sitä ei ole. Missä sellaiset maat ovat porvareiden it-

sensä laatimissa kilpailukykytilastoissa? Eivät missään. Niitä ei tilastoissa näy. Suomi on näihin päiviin asti pärjännyt, koska meillä on suhteellisen hyvä koulutus ja osaaminen. Suomalaisten ammattitaitoon ja työn laatuun luotetaan maailmalla. Se on taannut sen elintason, joka meille on saatu luoduksi. Elintaso ei kuitenkaan ole syntynyt pelkästä osaamisesta ja laadusta, vaan se on vaatinut työväenliikkeeltä kovan sadan vuoden kamppailun TES-järjestelmän ja duunareita suojaavan työlainsäädännön aikaansaamiseksi. Nyt hallitus on leikkaamassa koulutuksestakin, eikä se voi olla vaikuttamatta suomalaisten yritysten osaamiseen ja lopulta maineeseen ja tuotteiden hintaan.

Periksi ei anneta

Työnantajien ja heidän SSS-hallituksensa jallituksille ei pidä antaa periksi. Muuten meidät hukka pe-

rii ja Suomi tosiaankin taantuu kehityksen tasolle. Me emme voi, emmekä saa antaa periksi radikaaleja oikeistolaisia "uudistuksia" ajavalle Juha Sipilän hallitukselle. Eivät suomalaiset alistukaan. Siitä saatiin esimakua 22.8.2015 Helsingissä järjestetyssä Joukkovoima-suurmielentoituksesta, johon saapui kauniista kesäisestä lauantaista huolimatta 12 000 ihmistä näyttämään, mitä mieltä he SSS:n leikkaussuunnitelmista ovat. Se oli hyvä alku kamppailulle. Porvarimedia yritti vaieta koko miekkarin kuoliaksi, muttei siinä täysin onnistunut. Ja kun ei onnistunut, niin nosti otsikot muutaman tilaisuuteen osallistuneen niskoittelusta ja pidätyksestä, ikään kuin se olisi ollut jotenkin tärkeä osa tapahtumaa. Iljettävää uutisointia valtamediaalta.

Hallituspuolueissa oli mielenosoitus kuitenkin huomioitu. Se on käynyt ilmi muutaman ministerin ja persujen "työmiehen" Matti Putkosen kommentteista.

Porvareilla ei kuitenkaan ole aikomustakaan perääntyä valitsemaltaan linjalta. Siksi kamppailua leikkauspolitiikkaa vastaan Suomessa, Euroopassa ja koko maailmassa riittävän toimeentulon sekä ihmis- ja perusoikeuksien takaimiseksi kaikille on jatkettava. Hallituksella on valitettavasti enemmistö eduskunnassa, joten se saa kaikki lakiesityksensä siellä lävitse. Eduskuntaoppositiossa ei ole tarpeeksi voimaa estämään leikkauksia. Siksi leikkausten estäminen sekä työaika-, työsopimus-, yhteistoimintaja työsuojelulakien kumoamisen tai heikentämisen vastustaminen on pitkälti kiinni kansalaisista. Tämä on kansalaisjärjestöjen sekä ammattiyhdistysliikkeen aktiivien varassa. Hyvänä esimerkkinä tästä on ollut Joukkovoima-liike. On tulossa mielenkiintoinen ja taisteluntäyteinen syksy.

Tähän loppuun vielä yksi 22.8 miekkarin iskulause: Stubb, Soini, Sipilä - emme alistu ikinä!

Markku Nieminen

Kärjistääkö hallitus vastakkainasettelua – järkkyykö yhteiskuntarauha?

Helsingin Sanomissa (18.8.15) vapaa toimittaja Antti Bläfield kirjoitti pääkirjoitussivun kolumnissa, että fasismi syntyy, "kun yhteiskunta ajautuu kriisiin: taloudellinen tilanne heikkenee jyrkästi ja yhteiskunnallinen vastakkainasettelu kärjistyy", kun sen kannattajilla on yhteinen vihollinen.

Antti Bläfield ihmettelee, miksi ensimmäisen maailmansodan jälkeen Suomessa fasismi ei saanut yllätystä. Hänen mielestään Suomessa fasismi joutui peräännyttämään, "koska suuri enemmistö oli valmis sietämään elämän epätodellisuutta". Siksi ei tullut veriuhreria sillä suomalaisilla oli riittävä suhteellisuuden taju. Kirjoittaja ei tunneta lainkaan Suomen itsenäisyyden alkuaikojen historiaa tai jos tuntee väärää totuutta raaimman jälkeä.

Vuoden 1918 alusta lähtien 1920 ja -30 luvuilla aina 40 luvun puoleenväliin asti Suomessa teloitettiin, tapettiin viluun ja nälkään 30 - 40 000 ihmistä. Van-

kilat olivat täynnä poliittisia vankeja, joista viimeinen (Risto Westerlund) teloitettiin sodan viimeisenä päivänä 4.9.1944 Vaasan Paukkulan ampumaradalla. Viimeiset suomalaisilla keskitysleireillä olleet ja hengissä selvinneet vangit (Allan Asplund, Matti Janhunen, Birger Dahl ja Kaarlo Kivilahti) vapautettiin vasta marraskuussa 1944, kun valvontakomissio puuttui asiaan.

Itsenäisyyden ensimmäiset 25 vuotta olivat Suomessa kovaa aikaa. Suojeluskunnat ja poliisit saivat toimia mielensä mukaan. Lukemattomia ihmisiä vietiin tekaistujen syiden perusteella linnasta linnan, kyydittiin väkivallalla itärajalle, tuhoittiin vasemmiston kirjapainot jne. 30-luvun nälkävuosina poliittisista enempää kuin muistakaan vapauksista ei ollut puhuttakaan. Suomea hallittiin pelolla ja ryssävihalla.

Suomen ja Natsi-Saksan ainoa todellinen ero oli se, että Saksassa Adolf Hitler kykeni kaappaamaan itselleen diktaattorin vallan. Suomessa se ei onnistunut enempää Carl Gustav Mannerheimiltä kuin Vihtori Kosolalta, vaikka heillä ja vallas-

sa olevalla porvaristolla oli yhteinen vihollinen kommunismi, Neuvostoliitto.

Suomi ei tarvinnut diktaattoria. Ei myöskään Saksan kansallissosialismia, natsismia, kun sosialismi väännettiin bolševismiksi. Saksassa luotettiin siihen, että kansa ei tiedä, että bolševismi tulee venäjän kielestä, jossa se tarkoittaa enemmistöläisyyttä. Sen sijaan Suomessa sosialismi oli, sen kaikissa muodoissaan julistettu pannaan. Meillä Saksan tapaan suojeluskunnat, poliisi ja Etsiväin keskuspoliisi, EK/Valpo sekä vankeilat, keskitys- ja vankileirit toimivat kuten äärioikeisto fasismissa toimii. Tuona aikana 1918-45 ei ollut kansallista eheyttä, kaukana siitä. Sinä aikana Suomi oli toimintansa, faktojensa perusteella fasisminen maa. Sen kieltäminen on historian kieltämistä.

Stalin ilmoitti elokuussa 1944 Suomen hallitukselle, että Neuvostoliitto pysäyttää sotatoimet nykyisille rajoille, jos Suomen armeija ajaa Saksan divisioonat noin 200 tuhatta miestä pois Suomen Lapista. Siihen Suomi suostui. Lapin sota alkoi

15.4.1944 ja päättyi huhtikuun lopussa 1945. Stalinin ehtoihin kuului myös poliittisten vankien vapauttaminen ja ns. vapaa vaalit. Niinpä jo maaliskuussa 1945 (!) järjestettiin ensimmäiset eduskuntavaalit, joissa olivat mukana entiset poliittiset vangit ja kommunistit, jotka saivat heti valtavan äänisaaliin ja 49 kansanedustajaa. Vasta vuonna 1944 Stalinin vaatimuksesta ja hänen sanelemien rauhanehtojen täyttämällä Suomeen saatiin porvarillinen demokratia. Niinpä ainoa Suomen merkittävä torjuntavoitto saatiin, kun Suomi hyväksyi Stalinin ehdot ja käänsi tykkinsä aseveljiään kohti. Tämän kieltäminen on historian kieltämistä.

Moisen historian väärennöksen synnä lienee se, että Suomi on kovaa vauhtia ajautumassa umpikujaan yhtäältä vapaakaupan työllistävän pk-sektorin kuoleman ja toisaalta hallituksen toimien seurauksena, joten kansalle pitää vakuuttaa, että kurjuudesta huolimatta pitää ottaa iisisti, ei kannata hermostua. Bläfeldin mukaan meidän pitää tajuta realiteetit ja olla valmis sietämään elä-

män epätodellisuutta. Ilman todellisuuden tajua pitää sietää kaikki kurjuus.

Nyky-Suomi on ajautumassa kovaa vauhtia kohti yhä keskityneempää valtaa, joka hiljalleen pienin askelin täyttää oligarkian, harvinnallan tunnusmerkit. Sitä edesauttaa Suomen uhkana oleva lännen ja NATON sotapropaganda. Tänäpä palkkatyöläiset ovat jo ennennäkemättömän riiston kohteena, riistettynä luokkana.

Kun tilanne jatkuvasti pahenee, eivätkä leipäjonot enää riitä, silloin talouden umpikujaan ja hallituksen toimien seurauksena vastakkainasettelu kärjistyy ja yhteiskuntarauha järkkyy. Ehkä kansa lähtee ihan spontaanisti kaduille ja toreille ja lopulta ajetaan barrikadeille. Tilanteen kärjistyessä syntyy aiheellinen pelko siitä, ajautuuko maa Ukrainan tapaan (ja taas!) fasismin tielle vai toteutuuko työläisten todellisen muutoksen voima, jolla riistetty luokka muuttuu luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

Kreikan kriisi on euron kriisi

Kesäteatterikauden esityksistä mieleen jäävin on ollut Kreikan velkakriisifarsin tai tragedian uusin jakso. Menossa on jo sarjan kuudes näytännötkausi. Kirjoitin tässä lehdessä arvion kolmesta ensimmäisestä näytännökautesta syyskuussa 2012:.

”Euro Kreikalle pahempi kuin ero”.

Euro maiden Kreikalta tukirahoituksen jatkumisen ja eurossa pysymisen ehdoksi vaatima talouden kyykykuuri aiheuttaa Kreikan taloudelle parasta aikaa pahempaa tuhoa kuin erosta konsanaan koituisi. Kreikan ”tukijoiden” vaatima talouden teho kuuri on talouden tuho kuuri.

Kreikan talous heikkenee, työttömyys on 21,7 %, nuorisotyöttömyys yli 53 % ja konkurssi-aalto vyöryy maan yli. Taluspäätäjien muotoileman ”virallisen totuuden” mukaan Kreikan talous voi romahtaa, jos maa eroaa eurosta -työttömyys räjähtäisi ja konkurssi-aalto pyyhkisi yli maan eikä Kreikalla olisi mitään toivoa ulkomaisesta rahoituksesta. Tämä on Kreikan tilanne tänään. Talouden romahdus pahenee, mitä kauemmin Kreikka pysyy rahaliitossa ja pitää kiinni eurosta. Paluu omaan rahaan ja sen kelluminen mahdollistaa maan nousun.” Ehkä sama arvostelu pätee kolmeen seuraavaan kanteenkin - työttömyys on nyt 25,6 % (-0,01 %) ja nuorisotyöttömyys 49,7 % (-3,5%).

EKP ja euro ovat kriisin syyt

EU:n liittovaltioittaminen on pääosin aiheuttanut finanssikriisin. Taloustieteen nobelisti Paul Krugman sanoo: ”Totuus on, että taloudenpidon kurittomuus ei ole Euroopan eikä edes Kreikan ongelmien ydin... Eurosoitkun todellinen syy on poliittisen eliitin into ottaa käyttöön yhteisvaluutta, ennen kuin Eurooppa oli valmis moiseen kokeiluun”. Valtionvarainministeriön valtiosihteerin Martti Hetemäki toteaa: ”Eurokriisi ei ole Kreikan tai muiden kriisimaiden syytä, vaan syyt ovat euro, EKP ja komissio. Kriisimaat ovat onnettomien olosuhteiden uhreja ja kriisille otolliset olot ovat euron ja EKP:n syytä. Kriisin kärjistyminen johtui EU komission kohtalokkaista virheistä”.

Kriisien piti kehittää EU:ta

Euroalueen ajautuminen pahenevien tasapainohäiriöiden kautta vakavaan talous- ja rahoituskriisiin oli tarkoin EU:n sisäpiirin ja rahaliiton rakentajien tiedossa. Yhteinen raha näytti tehokkaalta keinolta edistää

EU:n yhdyntymistä. Raportit varoittivat, että pelkän rahan ja rahapolitiikan yhdistäminen ilman talouspolitiikan keskittämistä olisi vaarallinen uhkayritys. Rahaliiton rakentajat luottivat EU:n isäksi kutsutun Jean Monnet’n neuvon, jonka mukaan Euroopan kansojen yhdistäminen on mahdollista vain kriisien ja kulloinkin ”välttämättömien” kriisitoimien avulla.

EKP voimisti euron vikoja

Hetemäki toteaa, että ylivelkaantumiseen ei syntynyt yhtä vahvoja houkuttimia ja suoranaista painetta missään muualla kuin juuri kriisiin ajautuneissa euroalueen reuna- maissa. Euroajan alussa juuri reuna- maiden korot laskivat eniten ja niiden talous ampaisi kovimpaan kasvuun. Kansalliseen talouskasvuun ja inflaatiovauhtiin suhteutettu korotaso laski monin paikoin voimakkaasti negatiiviseksi ja pääoman virta hitaamman kasvun ydinmaista kuten Saksasta, paisutti helpon lainarahan tarjonnan vastustamattoman suureksi.

Ilman euroa ei olisi eurokriisiä

Hetemäen mukaan talouspolitiikan vauhtisoikeus oli komission syytä. Komissio on jyrkettänyt suhdannevaihtelua: sen toimet ensin kiihdyttivät nousukauden ylikierroksi ja velkakuplan paisumista ja kriisin aikana voimistavat talouden äkkijarrutusta ja jyrkettävät vaikeuksia. Mutta miksi kriisi esiintyi vain euromaisissa - eikä muissa EU-maissa? Vastaus löytyy VM:n EMU- raportista, ”Valtio, jonka oma keskuspankki valvoo kansallista rahaa, voi periaatteessa aina kattaa kansallisen valuutan määräiset velkansa ja turvata pankkiensa maksuvalmiuden. Yksittäinen euromaa ei sen sijaan kontrolloi euron liikkeeseen laskua, eikä sen kyyky hoitaa kaikissa olosuhteissa euro määräinen velkansa ole siten turvattu.” Euromaat ovat euron ja EKP:n - ja niiden virheiden - armoilla. Jos ja kun poliittinen johtomme tajuaa tämän, poliittikan muutoksia on odotettavissa.

Kreikan parlamenttivaalit ja kansanäänestys

Syriza kampanjoi velkojen uudelleenjärjestelyn puolesta ja lainan ehdoksi asetettuja talouden kuristustoimia vastaan. Se lupasi keventää verotusta sekä ilmaista terveydenhuoltoa, sähköä, ruokaa ja joukkoliikennettä vähävaraisille. Yksityistämisiä aiottiin perua. Syriza voitti ja muodosti Alexis Tsiprasin hallituksen. Velkaohjelmista ei päästy



Kuva: Heikki Männikkö

Uuden vuoden yönä 2002 ”euronistit” jonottivat euroja Suomen Pankista ja juhlivat euron tuloa. Myös EU:n vastustajat olivat paikalla jakamassa tiedotteita ja kertomassa, mitä merkitsee, kun maalla ei ole omaa rahaa ja talouspolitiikkaa. Monet jonottajat olivat tietämättömiä siitä, miten oma raha ja talouspolitiikka kytkeytyvät yhteen. Argentiinan silloista kriisiä he eivät osanneet asiaan yhdistää. Mahtaako euron ja Kreikan tämänhetkinen kriisi tuoda valoa tajuntaan?

sopuun ja hallitus järjesti kansanäänestyksen velkaohjelman ehdoista. Hallitus sai selkeän voiton, mutta Tsipras meni seuraavana päivänä hyväksymään äänestyksessä torjuttuun sopimukseen. Takinkäntö kävi kuten Arhinmäeltä neljä vuotta sitten ja nyt Soinilta.

Puolueen jakautuminen ja Tsiprasin hallituksen kaatuminen

Parlamentissa osa Syrizan kansanedustajista äänesti hallituksen Kreikan velkojen kanssa neuvottelemaan taloussopimusta vastaan. Kehno sopimus hyväksyttiin opposition kannattaessa sitä.

Sopimusta vastustaneet syyrialaiset perustivat uuden puolueen, johon liittyi viidesosa Syrizan edustajista. Puoleen johtajana on aiempi energiaministeri Panagiotis Lafazanis. Tsipras ilmoitti eroavansa. Hän arveli pitkään hallitsemisen korruptiopoikkeiden tulla olevan hänen tarunsa loppu. Uudet vaalit pidettiin syyskuussa.

Miksi Kreikka-kriisi jatkuu

Lisää velkaa, lisää vyönkiristystä ja rakenneuudistuksia. Siinä Kreikan ”pelastuspaketin” eväät - ja siinä kolme syytä, miksi kriisi jatkuu ja lasku kasvaa. Toimivat pelastuskeinot poliittisesti vaikeampia kuin kriisin pitkittäminen troikan tapaan. Kreikan kolmas ”pelastuspaketti” perustuu keskeisiltä osin aivan samoihin keinoihin, joilla maan ”pelastajat” ovat jo yli viisi vuotta turhaan yrittäneet saada kriisiä päättämään. Keskeisiä keinoja on kolme: Lisää velkaa velan päälle, vyönkiristystä talouden lamaan ja ”rakenneuudistuksia”. Näihin keinoihin ovat ns. troikan eli EU:n komissio, keskuspankki EKP ja Kansainvälinen valuuttarahasto IMF tarranneet kuin sika limppuun. Ne ovat painaneet Kreikkaa yhä syvempään kriisiin.

Kolme keinoa ja kolme virhettä

Monet taloustieteilijät ja -nobelistit ovat varoitelleet troikan järjestömistä toimista. IMF:n edustajat ovat kautta rantain myöntäneet kriisitoimien virheitä. Sen sijaan IMF:n tutkimusosaston ja Eurooppa-toimintojen entinen johtaja taloustieteen tohtori Ashoka Mody sanoo Kreikka-paketteja hengenvaaralliseksi hoitovirheeksi. Velkamäärän kasvaminen liian suureksi on ongelma, sillä velanhoitokulut tukahduttavat talouskasvua. Vyönkiristykset heiken-

valuutan vastustajien kannalle eurokriisin syistä. He eivät aseta kysymystä, miten asiat korjataan tai uskovat liittovaltion rakentamisen ratkaisevan ongelmat.

Me EU-vastustajat ennustimme jo 17 vuotta sitten, että EU hajoaa, kun Euroopan kansoja aletaan pakottaa liittovaltioon - Saksan sotilassaappaan alle. Euro on puhtaasti poliittinen projekti ja se on aiheuttanut yhteisvaluuttaan liittyneille maille mahtavat taloudelliset ongelmat. Romahdus voi olla lähellä.

Ainoastaan kieltäytyminen apupaketeista ja ero eurosta on Kreikan pelastus

Eurosta irtaantuminen on välttämätön toimi, jotta Kreikan talous saadaan jaloilleen. Ero eurosta johtaa drakman devalvoitumiseen. Se mahdollistaa viennin elpymisen ja maan tervehtymisen. Oxford Economicsin mukaan 2/3 maista, jotka ovat irrottautuneet valuuttakytkenästä, talous on kasvanut jo samana vuonna. Kreikan talous supistuu hetkellisesti ja toipuu sen jälkeen nopeasti. Helsingin yliopiston kansantaloustieteen professori Vesa Kannianen sanoo, että mikäli Kreikalla olisi oma raha, devalvoitumisen kautta kilpailukyky palautuisi ripeästi. Kannianen mielestä Suomen pitäisi pohtia eroa eurosta, jos Kreikalle annetaan lisää lainaa nyt tehdyn suunnitelman mukaisesti.

Juhani Tanski

Nollatuntisopimus ei käy työehdoista, kansalaisaloite etenee

”Kansanliike Vakiduunin puolesta - loppu nollatuntisopimuksille” sai kerätyksi runsaasti yli 50000 nimeä kansalaisaloitteeseen, jossa esitetään nollatuntisopimusten kieltämistä lailla sekä osa-aikatyön vähimmäistuntimääräksi 18 tuntia. Nollatuntisopimukset ovat yksi pätkätyön muoto, jossa työntekijällä ei ole vähimmäistyöaika, vaan työnantaja kutsuu hänet töihin silloin, kun töitä sattuu olemaan. Tällaisia pätkätyöläisiä Suomessa on 86000. He ovat työssä, mutta voi olla niin, että heille ei tarjota viikkoihin työmahdollisuutta.

Palvelualojen ammattiliiton (PAM) edustajiston puheenjohtaja Joonas Tuomivaara puhui 21.5.-15 Hakaniemen torilla järjestetyssä ”Mikki auki mielivaltaa vastaan” - tilaisuudessa nol-

latuntisopimuksista: ”Nollatuntisopimukset ovat esimerkki, kuinka yrittäjien riskit siirretään työntekijöille. Väitetään, että nollatuntisopimuksilla parannetaan työllisyyttä. Mutta miten työllisyys paranee, jos työtä ei tälläkään hetkellä ole. Nollatuntisopimus ei takaa sinulle työtä, eikä sen kieltäminen vähennä työtä. Siitä aiheutuu työttömälle vaan enemmän vaikeuksia, kun tulee mahdolliseksi saada sosiaaliturvaa tai sairausajan palkkaa”.

Kansalaisaloitteen puolesta kerättiin runsaat 63000 kannatusilmoitusta ja ne vietiin aktiivi-porukan kulkueessa Väestörekisterikeskuksen tarkastettavaksi to. 27.8.-15. Kulkueessa kuljetettiin 38000 tuki-ilmoitusta (20 laatikkoa) kerättyjä tuki-ilmoituksia. Loput oli kerätty sähköisesti.

Toim. Heikki Männikkö



Kuva: Heikki Männikkö

Kansalaisaloitteen puolesta kerättiin 38000 tuki-ilmoitusta lomakkeilla. Ne kuljetettiin väestörekisterikeskukseen tarkastettavaksi. Tähän tarvittiin 20 laatikkoa. Toiveet ovat korkealla aloitteen läpimeno puolesta, sillä 60 % istuvista kansanedustajista ilmoitti vaalien alla vastustavansa nollatuntisopimuksia.

Paljon porua pakolaisista

Sanotaan, että Euroopan unionia koettelee pakolaistulva, ja väitetään jäsenmaiden vastaanottokyvyn olevan aivan äärrajoilla. Tämä varmaankin pitää paikkansa, kun puhutaan niistä maista, joihin kohdistuu suurin paine, esimerkiksi Kreikka ja Italia. Etenkin Kreikassa on jo omasta takaa humanitaarisen kriisin kaltainen tilanne.

Mutta jos tarkastellaan asiaa kokonaisuutena, niin pakolaistulva on EU:n osalta vahvasti liioiteltu termi. Tämän vuoden tammi-heinäkuun välisenä aikana vauraan EU:n a-

luelle on tullut 340 000 pakolaista etupäässä Syyriasta ja muualta Pohjois-Afrikasta. Viime vuonna tulijoita oli n. 200 000. Sen sijaan 4,5 miljoonan asukkaan köyhä Libanon on vastaanottanut 1,5 miljoonaa ja Turkki 2 miljoonaa pakolaista. Ukrainan sotatoimia on Donbassin alueelta paennut jo noin miljoona ihmistä määränään Venäjää.

Oma lukunsa on Suomi ja Sipilän hallitus, joka keskustelee siitä, onko 790 pakolaista liikaa Suomen vastaanottokyvylle.

Tommi Lievemaa

Nokian Renkailla yt- neuvottelut toiminnan sopeuttamiseksi

Taloussanomien kommentoi 31.10.2014 Nokian Renkaiden tulosta

Vuoden 2014 Rengasvalmistajan Nokian Renkaiden tulos ja liikevaihto olivat kolmannella vuosineljänneksellä laskussa Venäjän heikon tilanteen paineessa. Länsimarkkinoilla yhtiö sanoo suorituksensa parantuneen.

Yhtiön tulos ennen veroja laski heinä-syyskuussa 2014 61,7 miljoonaa euroon v. 2013, vastaavan ajan 83,4 miljoonasta eurosta. Uutistoimisto Bloombergin koossa ennusteessa analytiikat olivat odottaneet keskimäärin 72,7 miljoonan euron tulosta. Liikevaihto laski 328 miljoonaa euroon 357 miljoonasta eurosta. Myynti Venäjälle ja IVY-maihin väheni 34 % ja muuhun Eurooppaan 12 %. Pohjoismaissa kasvua kertyi 1,2 prosenttia ja Pohjois-Amerikassa kaksitoista prosenttia. Henkilöautonrenkaissa liikevaihto supistui 11 % 245 miljoonaa euroon liikevoiton heiketyssä 24 % 73,3 miljoonaa euroon. Kapalemmääräinen myynti kasvoi hieman, mutta varsinkin Venäjällä ja IVY-maissa keskihinnat laskivat.

Kuitenkin koko vuoden 2014 tuloksestaan Nokian Renkaat jakoi yli 190 miljoonaa euroa osinkoina, eli melkein koko liikevoiton. Nyt tavoiteltu 8 miljoonan euron vuotuinen säästö olisi Nokian tehtaalle ja sen työntekijöille raskas isku, mutta konsernille se on vain taskurahaa. Jos yksi vuosineljännes edellisen vuoden vuosineljänneksen nähden on hieman pienempi, niin 150 työntekijän vähentäminen 900 työntekijästä on ronski veto, sillä kuinka yritys ajattelee onnistuvansa normaalin ajan koittaessa? Elokuun alussa annetuissa irtisanomisuutisissa törmäämme 8 miljoonan euron "säästötavoitteeseen". Yhtiön liikevoitto heikkeni kuluvaan vuoteen toisella vuosineljänneksellä

Elämme vastaavanlaisia aikoja, joita Friedrich Engels kuvasi kirjassaan "Työväenluokan asema Englannissa" jo 1800-luvun alkuvuosikymmeninä. Mikään ei näytä muuttuneen. Kaikki raataminen näyttää olleen turhaa. Vain raadollinen äärikapitalismi näytetään ainoana vaihtoehtona.



Nokian Rankaiden tuotantolaitos kylpee ilta-auringossa. Toivottavasti autonrenkaiden tuotanto Suomessa (ja suomalaisessa omistuksessa) ei ole vielä ehtopuolella. Sitä toivovat hartaasti monet nokialaiset.

lä 80,6 miljoonaa euroon, kun se edellisellä vertailukaudella oli 10 miljoonaa enemmän ja liikevaihto laski samalla vertailuajanjaksolla 24 miljoonaa 370 miljoonasta 346 miljoonaa euroon.

Firma myyntikuntoon - trimmausta vai normaalia raatokapitalismia?

Markkinointi- ja viestintäjohtajan Antti-Jussi Tähtisen allekirjoittamassa pörssitiedotteessa Nokian Renkaat Oyj kertoo 7.8.2015 seuraavaa: Nokian Renkaat aloittaa 14.8.2015 yt-neuvottelut koko yhtiön Nokian toimipaikan henkilöstön kanssa. Neuvottelut koskevat yhteensä noin 900 henkilöä. Yhtiö on laskenut vuoden 2015 ennustettua Venäjän ja IVY-maiden heikentyneen taloustilanteen takia. Henkilöautonrenkaiden myynti on laskenut näillä alueilla. Tämä on aiheuttanut tarpeen rationalisoida toimintoja ja toteuttaa rakenteellisia uudistuksia. Yhtiö tavoittelee toimenpiteillään noin 8 MEUR vuotuisia kokonaissäästöjä. Sopeuttamistoimiin kuuluvat irtisanomiset koskivat enintään 150 henkilöä. Tehtäamme rooli on jat-

kossakin merkittävä sekä renkaiden tuottamisessa, että uusien tuotteiden ja tuotantomenetelmien kehittämisessä. Tuotantomme todennäköisesti lisääntyy ensi vuonna, mutta lähivuosien kasvu voidaan toimitusjohtaja Ari Lehtorannan mukaan hoitaa nykyisen käyttämättömän kapasiteettimme turvin.

Herää kysymys, että miksi ei "toimintojen rationalisointia ja rakenteellisia uudistuksia" osattu tehdä väkeä töihin rekrytoitaessa ja tulevia toimintasuunnitelmia pohdittaessa? Mikä on "käyttämättömän kapasiteetti"? Työntekijöiden pääluottamusmiehen Petri Sorvali kertoo haastattelussaan Iltalehdelle, että "Yhteiskuntasopimuksen valmistelussa on vaadittu työaikojen pidentystä. Tällaisessa irtisanomistilanteessa alkaisimme pidentää työaika? Siinä ei olisi mitään järkeä. Irtisanottavien määrä vain kasvaisi, jos jäljellejäävien työaika lisättäisiin."

Kysymyksiä riittää

Palkataanko irtisanottavien tilalle ns. uudella tehtävänkuvalla halpa-

palkkatyöntekijöitä vai laaditaanko työntekijöille aivan uudet muodissa olevat nollasopimukset? Joutuvatko jäljelle jääneet työntekijät hakemaan omia työpaikkojaan, mutta heikommin työehdoin? Ollaanko Nokian Renkaita trimmaamassa myyntikuntoon tai siirretäänkö tuotantoa pysyvämpään Pietarin tehtaalle? Venäjälle, Pietarin koillispuolelle, Seuloskoihin (ven. Vsevoložsk) rakennettiin Nokian Renkaiden autonrenkastehdas vuonna 2005, jota laajennettiin uudella tehtaalla vuonna 2012. Maalaisjärjen sekä yleisen normaalin elämänopin mukaan renkaiden heikompaa kysyntää seuraa parempi kysyntä talvikauteen siirryttäessä.

Pörssiyritysten johtajat vaativat malttia ja käynnistävät väen vähentämisiä, miksi?

Vuodesta 1991 olemme "nautinneet" uusliberalistisen talouspolitiikan seuraamuksista. Talouden romahdus johti henkisen turvan romahdukseen, josta esimerkkinä v. 1991-1995 syntyneiden lasten syrjäytyneisyden kasvu. 90-luvun la-

man yhteydessä leikkauslistan kärjessä olivat päihde- ja mielenterveyskuntoutajat. Tämä ei herättänyt hälyä suomalaisten keskuudessa. Jokaisella oli huoli omasta pärjäämisestään, kun työntekijät laitettiin kilpailemaan toisiaan vastaan ja ay-liikkeen joukkovoima katosi.

Suomen yritysjohtajien palkkojen kohoaminen laman neljän ensimmäisen vuoden aikana, vv 1991-1995 oli noin 25 % luokkaa. Uusliberalistiselle vapaalle markkinakapitalismille on ominaista se, että mikään voittomarginaali ei kapitalistille riitä. Mitä enemmän lisääntyvät yhden kapitalistin voitot ja vakaraisuutta jää viivan alle, sitä nopeammin toinen kapitalisti joutuu etsimään keinoja lisätä voittoa ja kilpailukykyään. Siksi hampaattoman ay-liikkeen edustajat kutsutaan yhä uudelleen yt-menettelyihin. Niihin yritysjohtajia palkitaan, jotka kykenevät parhaiten palkansaajien toimeentulon kustannuksella nostamaan yrityksen kilpailukykyä. Trendi jatkuu katkeamattomana kunnes järjestäytyneet työkansa laittaa sille pisteen.

Helsingin Sanomien (25.7.-15) mukaan vuoden aikana, 2013-2014 kokoaikaisessa työsuhhteessa olevan työntekijän peruspalkka etuineen ja bonuksineen kasvoi 1,5 %. Pörssiyritysten toimitusjohtajien palkkiot kohosivat samana aikana 8,3 % nouden HS:n mukaan uuteen vuosikymmenen ennätykseen. Edellinen ennätys oli vuodelta 2013. Ei tarvitse ihmetellä "kenties sattumalta" toistuvien yt-menettelyiden määrää Suomessa verrattuna johtajien palkkioiden kasvuun. Yhden johtajan palkalla työllistettäisiin keskimäärin 25 työntekijää. SDP:n Antti Rinne totesikin, että "palkankorotuksilla, joita yritysjohtajat ovat itselleen antaneet, palkansaajien luottamus taatusti vähenee."

Juhani Valo

Suomen polku itsenäisyyteen ja poliittiseen vastuuseen

Euroopan - USA:n komennossa - Venäjään kohdistamat pakotteet ovat romuttaneet eurooppalaisen unelman hyvinvoinnista Euroopasta. Romuttamisen juuret ovat kuitenkin syvemmällä, vallitsevassa monetaristisessa vakaus-teoriassa, joka vierastaa inflaatiota, mutta näin tehdessään se vierastaa myös välillisesti hyvinvoinnin kasvua. Keskustelussa yleensä viitataan siihen, että EKP:n perustamisessa olisi ollut joitakin valvikoja. Näinhän asia kaiketi on, mutta se ei kerro koko totuutta, että talouden monetaristinen vakaus-teoria on virheellinen koska se rakentaa vain yksityisen finanssikapitalismin vahvaa linnoitusta ja murentaa kansalaisten hyvinvointia, hyvinvointivaltiota.

Monetaristista vakautta lujitetaan yhteiskuntasopimustekun, joilla yksikkötuotantokustannuksia pyritään alentamaan esimerkiksi työaikoja pidentämällä korvaukselta. Näin vahvistetaan tavaroiden ja palvelujen tarjontaa, joille ei riitä kysyntää talouden näil-

Taloussopotteet ovat konkreettisesti romuttaneet teorian, että talous voisi olla poliittikasta vapaa ja itsenäinen kuten friedmanilainen koulukunta sen tahtoi olevan. Me kuitenkin elämme nyt maailmassa, joka on rakentunut friedmanilaisille, ns. Chicagon koulukunnan monetaristisille ajatuksille kiinalaista kommunismia myöten. Ajatus on elänyt kuitenkin aikana behaviorismi tai ranskalainen strukturalismi, että kaiken tulee olla mitattavaa ja ennustettavaa kaavojen ja mallien mukaan. Tämä ei kuitenkaan ole onnistunut missään ihmistä koskevassa tieteessä, koska ihminen on aina välissä sotkemassa ennustettavuuden. Näin on asia myös taloudellisissa pakotteissa, taloutta ei ikinä ole voinut irrottaa yhteiskunnasta ja poliittisista intohimoista. Se on siis edelleen kansantaloustiedettä, vaikka se taloustieteeksi monetaristien moukaroinnissa haluttiin eristää.

lääkään edellytyksillä. Tämä luo kuitenkin edellytykset finanssikapitalismin hyvinvoinnille, hetkeksi, kunnes tarvitaan taas uutta yhteiskuntasopimusta. Kansantaloutta ei loputtomasti voi rakentaa tarjonnan ja tuotannon kilpailukykyyn varaan. Kansainvälisesti kilpailijat tekevät samantyyppisiä sopimuksia, jos eivät pysty kelluttamaan ja devalvoimaan omaa valuuttaansa, mikä ka-ventaa finanssikapitalistien liikku-matilaa.

Irti hyvinvointia tuhoavista rakenteista

Suomen mahdollisuudet selvitä kilpailussa ovat yhteiskuntasopimusten myötä heikenevät, hyvinvointia tuhoavat. Koska IMF ja EKP ovat sitoutuneet opillisesti monetaristiseen vakaus-teoriaan, on ainoa hyvinvointia säilyttävä vaihtoehto irtautua näistä rakenteista, palata omaan valuuttaan ja yhdentymisessä ETA-asentoon, jolloin voimme

itse rakentaa oman tulevaisuutemme, emmekä ole riippuvaisia Brysselin tai Brysselin kuittaamisesta Washingtonin päätöksistä. Nämä ovat jo kerinneet kasvattaa meidät siirtomaahenkiseen alamaisuuteen, joka on pakottanut rakenteellisiin uudistuksiin kuin kehitykseen konsanaan.

Suomen surkeasta kehityksestä ja tulevaisuuden näkymistä ei kukaan kannata poliittista tai virkavastuuta. Kenenkään ei tarvitse myöntää poliittisia virheitä, johtajuudestaan on luovuttu ja vastuu siirretty rajojemme ulkopuolelle. On vain toistettu päätöksiä, jotka on tehty Brysselissä, Washingtonissa ja IMF:n tai mahdollisesti Naton päämaajoissa. Katse on asetettava tulevaisuudessa korkeammalle, itsenäisyyteen, hyvinvointiin ja todelliseen poliittiseen ja virkavastuuseen omista tarpeistamme ja omista päätöksistämme.

**Hannu Ikonen
Vastavalkea ry vpj.
Liljendal**



Teos "Tampereen Työväen mieskuoro ry. Suutarien koorin pikilankaa 100 vuotta" nyt saatavana, 148 sivua, koko A4. Ohjehinta 20 euroa. Nyt kansan äänen lukijoille 10 euroa + postikulut.

**Tilaukset:
hannu.kork@gmail.com**

Talous törmäsi vapaakaupan kiviseinään - katastrofi hämmöittää

Kansantalouden tilinpito ja bruttokansantuote eivät kerro kansantalouden tilasta oikeastaan juuri mitään. Syynä on kansantaloustieteen rajaaminen yhteen uskomukseen, jonka nimeen kaikkien on vannottava. Rajaus opetetaan yliopistoissa. Kansantaloudessa se ei salli sen ulkopuolelle ulottuvaa tieteellistä tutkimusta. Siksi monet oleellisesti vaikuttavat asiat jäävät ilman huomiota ja poliittiset päätökset perustuvat puutteellisiin tietoihin.

Kansantalouden virallisia oppirakenteita kannattaa tarkastella paitsi kriittisesti myös vertaamalla niitä uudempiin oppeihin. Presidentti Urho Kekkosen kaudella talouden kehitykseen vaikutti vahva vasemmisto ja suhteellisen heikko ja siksi mallittainen oikeisto.

On syytä tarkastella tuotannon määrää siitä saakka, kun Suomi 1980-luvulta aloitti lännettyksen ja EU:n ennakkoehtojen täyttämisen. Presidentti Mauno Koivisto (sd), pääministeri Harri Holkeri (kok) ja valtionvarainministeri Erkki Liikanen (sd) vapauttivat pääomaliikkeet. Sen seurauksena syntyi pankkikriisi, kun pääministeri Esko Aho ja valtionvarainministeri Iiro Viinanen toteuttivat tavaroiden ja palvelusten vapaan liikkumisen. Suomessa kapitalismi oli saavuttanut satavuotisen tavoitteensa, laajan vapaakaupan.

Kapitalististen maiden kansojen poliittisena ongelmana on porvarillinen kansantaloustiede. Se perustuu Adam Smithin vuonna 1776 julkaistuun vajavaiseen teoriaan. Siihen nojautuvat erilaiset sovellutukset juurrutetaan ainoana oikeina ja lähtemättömästi yliopistopöytäkirjojen mieliin. Sen palvojat eivät vielä näe tavaravarastoja ja niihin sisältyvää omistajien sijoittamaa pääomaa.

BKT ei kerro kokonaistuotannosta
Sata vuotta myöhemmin 1867 julkaistiin Karl Marxin uusi teoria. Se on pysynyt 1990-luvun lopulle saak-

ka pelkkänä teoriana, kun tilastolaitokset ovat pitäneet osan tiedoista piilossa.. Siihen saakka ja edelleen kokonaistuotannoksi sanotaan bruttokansantuotetta, vaikka se on alle puolet todellisesta nykyään julkaisuista kokonaistuotannon luvuista. Kun vuonna 1998 ryhdyttiin julkaisemaan todellisia kokonaistuotannon lukuja, taloustieteilijät joutuivat hämilleen, sillä sen ja bruttokansantuotteen (BKT) välissä on hirmuinen määrä jotain ennen näkemätöntä. Lopulta joku keksi, että erotus olisi tuoteveroa, tuotetukipalkkioita ja välituotteita, välituotteita kolmansista yrityksistä. Missä nuo kolmannet yritykset ovat, sitä ei kukaan tiedä, kun niitä ei yksinkertaisesti ole olemassa.

Bruttokansantuote on kapitalismissa käyttökelpoinen kahdesta syystä. Ensinnäkin jokaisella kapitalistilla on oman yrityksensä kirjanpito. Se riittää heille. Toisek-

si bruttokansantuote on vain toisistaan riippumattomien tilastojen koelma. Sen luvut eivät korreloi keskenään, joten niitä on helppo manipuloida. BKT ei siis ole tuloslaskelma.

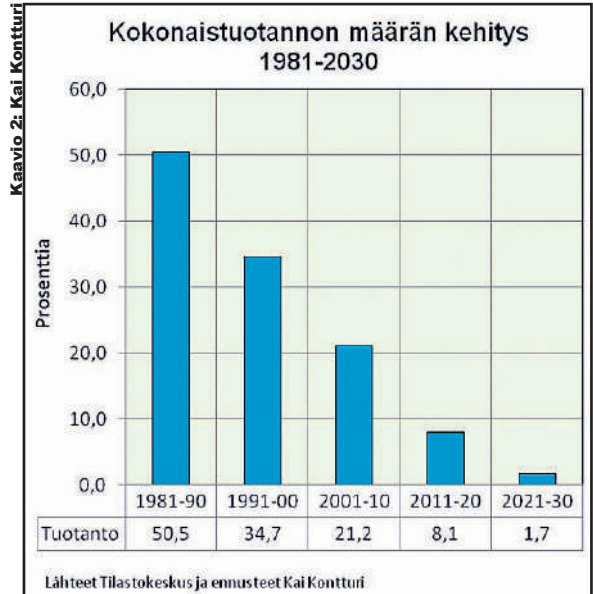
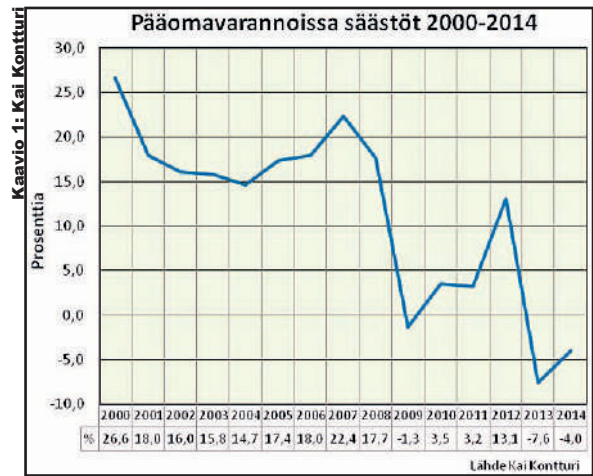
Kokonaistuotannosta voi helposti tehdä korreloivan tuloslaskelman. Sen jälkeen manipulointi on hankalaa. Tuloslaskelman tulopuoli saadaan vähentämällä kokonaistuotannosta nettopalkat ja -voitot, välittömät ja välilliset verot sekä sosiaaliturvamaksut. Jäännös on tuotannon tavaravarastot. Tuotantoprosessissa niitä kulutetaan ja uusitaan joka hetki. Tuloslaskelman menopuoli saadaan vähentämällä kokonaistuotannosta tavaravarastot, kulutus sekä viennin ja tuonnin erotus. Jäännös on sellaisen uuden kiinteän pääoman muodostusta, joka ei ole tuotannon välineitä.

Vuoden aikana varastot kulutetaan ja uusitaan niin monta kertaa, mutta aina vuoden lopussa on seuraavan vuoden aloittamista varten tarvittava tavaramäärä. Edelleen. Kokonaistuotannossa palkat muodostavat yhden osuuden, joten tavaravarastoissa on sitä vastava osuus työtä. Se on työtä, josta ei ole maksettu palkkaa. Kun tämä il-

TAULUKKO
Pääomavaranto 2000–2014, miljardia euroa
Lähde: Tilastokeskuksen kunkin vuoden heinäkuun luvut.

Vuosi	Tuotanto	Pysyvä pääoma	Kansantulo 2-3	Kulutus	Pääoma varanto 4-5	Tulosta % 6/4*100	Säästö 1	Varannosta % 8/6*100
2000	251,0	106,0	145,0	92,4	52,6	36,3	14,0	26,6
2005	296,3	121,5	174,8	116,2	58,6	33,5	10,2	17,4
2010	351,5	148,8	202,7	142,8	59,9	29,6	2,1	3,5
2011	375,3	161,9	213,4	151,2	62,2	29,1	2,0	3,2
2012	384,0	166,2	217,8	156,8	61,0	28,0	8,0	13,1
2013	384,5	166,6	217,9	161,3	56,6	26,0	-4,3	-7,6
2014	388,7	167,2	221,5	163,7	57,8	26,1	-2,3	-4,0
2000-14	4871,7	2070,2	2801,5	1919,7	881,8	31,5	103,5	11,7
2000-08	2651,0	1112,4	1538,6	1006,9	531,7	34,6	98,7	18,6
2009-14	2220,7	957,8	1262,9	912,8	350,1	27,7	4,8	1,4

Taulukko ja laskelmat Kai Kontturi



terveen kansantalouden pääomavaranto ei saisi koskaan olla alijäämäinen. Globaali vapaakauppa keskittää tuotantoa ja pääomia suuriin ylikansallisiin yrityksiin ja laitoksiin. Siitä syntyy ongelmia, jotka ajoittain tuntuivat erilaisina kriiseinä ja taantumina. Kapitalistisen järjestelmän syvin olemus, trendinomaisesti kasautuvat ongelmat, on vapaakaupan seurauksena tullut näkyväksi.

Kansantalouden tuloslaskelman jälkeen voidaan selvittää koko tuotantoprosessin tosi kannattavuus. Vielä on järjestelmällisesti tutkittava, kuinka pääomavarannon säästöt jakautuvat yksityisille ihm-

maisien työn osuus vähennetään tavaravarastoista, jäännös on omistajien sijoittamaa pysyvää pääomaa.

Pääomavarannon säästöt vajonneet pohjalukemiin

Kokonaistuotannosta on vähennettävä varastoihin omistajien sijoittama uusittu pysyvä pääoma. Jäännös on kansantulo, ja kun siitä vähennetään kulutus, jäännös on pääomavaranto. Pääomavaranto sisältää tuotantovälineiden, kulumisen uusimisen ja lisäyksen tai vähennyksen. Siinä on myös muut kiinteän pääoman lisäykset, sekä tavaravarastojen lisäykset tai vähennykset. Loppu on vapaan pääoman, säästön lisäys/vähennys. Vapaa pääoma osoittaa onko talous tuottanut riittävästi, että sillä on voitu hoitaa vuoden aikana kaikki aineellisen pääoman kulumiset tai lisäykset – siis koko kansantalouden tuotannon lopputuloksen.

Pääomavarannon säästöt ovat

– yksityisten henkilöiden, yritysten, raha- ja vakuutuslaitosten sekä julkisen talouden ja yhteisöjen – koko kansantalouden kehityksen osoittimena todella merkittävä. Perinteisesti se on ollut ylijäämäinen. Kaudella 2000–2008 kansantulon 1 538,6 miljardista eurosta käytettiin kulutukseen 1 006,9 miljardia euroa. Pääomavarantoon jäi 531,7 miljardia euroa, 34,6 % kansantulosta. Pääomakorvausten ja lisäysten jälkeen säästökäsi jäi 98,7 miljardia euroa, 18,6 % pääomavarannosta. Kaudella 2009–2014 tilanne muuttui radikaalisti. Pääomavaranto oli 350,1 miljardia euroa, 27,7 % ja säästö vain 4,8 miljardia euroa, 1,4 %. Säästöjen määrää romahti. (Kaavio 1)

Tuotantorakenteen muutoksen, tavaratuotannon supistumisen ja tuonnin lisääntymisen seurauksena kansantalouden kannattavuus on romahtanut. Säästöjen alijäämän nopea toistuminen osoittaa tilanteen vakavuuden, sillä

sille ja erilaisille instituutioille sekä koti- että ulkomaille.

Kokonaistuotannon kasvu romahtanut

Vielä lopuksi. 1980-luvulla kokonaistuotannon määrä kasvoi 50,5 %, 1990-luvulla alkoi lasku. Silloin kasvu oli 34,7 %, sama meno jatkui 2000-luvulla, kun kasvua oli enää 21,2 % ja nyt näyttää selvälle, että 2010 kasvua on enää 8,1 % ja 2020-luvulla olemattomat 1,7 %. (Kaavio 2) Tuotannon kasvu on romahtanut.

Kun tuottavuuden kasvu on aina tuotannon kasvua nopeampaa, niin varovaisesti arvioiden vuonna 2030 työttömyys ylittää 900 tuhatta työvuotta, 35,0 % työvoimapotentialista. Tuotanto on törmännyt EU:n rajoitusten ja globaalin vapaakaupan kiviseinään. Todellisia, työllisyyttä parantavia kasvunäkymiä ei ole. Päinvastoin. Kasvavan sotahulluuden kanssa kuljemme kohti katastrofia.

Työväenliikkeen heikkoudetta johtuen

kansantaloudessa ei sallita akateemisen maailman ulkopuolelle ulottuvaa tutkimusta. Suurpääomaan sitoutuneet ja elinkeinöelämän hallitsevat tutkimuslaitokset ja suuryritysten etujärjestöt, valtion virkakoneistosta puhumatta, osoittavat porvarillisille hallituksille tavoitteet ja toimintaohjeet. Siksi kaikki poliittiset päätökset perustuvat puutteellisiin tietoihin, yhteen totuuteen, joka palvelee vain yksityisen suurpääoman keinotekoa, ei palkkatyöläisten eikä koko kansan etuja. Ei nähdä, että ensi-apuna pelkän toimeentulon vuoksi on nopeasti päästävä eroon EU:sta, eurosta ja vapaakaupasta. Puutteellisten jopa väärin tietojen vuoksi ei nähdä, että kapitalismi kulkee kohti tuhoaan.

SSS-hallituksen saatanalliset säästöt

Suomen perustuslaki velvoittaa valtiosäännön mukaan edistämään oikeudenmukaisuutta yhteiskunnassa (ks. 1 §). Ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä (6 § 1 mom.). Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella (6 § 2 mom.).

Perjantaina 14.8. julkaistiin valtionvarainministeriön talousarvioehdotus vuodelle 2016, joka vahvistaa hallitusohjelman esitykset. Uudessa valtion budjetissa maksettavaa tulee lisää muun muassa päivähoitosta ja iltpäiväkerhoista. Päivähoitomaksuja aiotaan korottaa jo ensi vuonna. Toisena vaihtoehtona hallitusohjelmassa on ollut uuden ylimmän maksuluokan luominen päivähoitomaksuihin. Subjektiviivasta päivähoito-oikeutta myös rajataan siten, että lapsen voi viedä hoitoon vain puoleksi päivää, jos toinen vanhempain on kotona vanhempainvapaalla. Muutoksesta saadaan julkiseen talouteen 24 miljoonan euron säästöt. Lapsiperheisiin säästöt osuvat myös kouluikäisten aamu- ja iltpäiväkerhojen maksujen korotuksina. Aikeena on myös tiukentaa maksujen perimiskäytäntöä poistamalla mahdollisuus maksuista vapautumiseen. Käytännössä maksuil-

le asetettaisiin alaraja. Hallituksen laskelmien mukaan kymmenen euron kuukausikorotus lisää kerhotoiminnan maksukertymää viidellä miljoonalla eurolla vuodessa. Myös sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuja korotetaan. Hallitus hakee säästöjä muun muassa korottamalla pitkäaikaisen laitoshoidon, palveluasumisen ja kotipalvelujen maksuja.

Toisin sanoen hallitus on valmis leikkaamaan etuisuuksia juuri kaikkein heikompisaisilta eli lapsilta. Samalla se tulee tekemään karhunpalveluksen tulevaisuudelle. Koskaan rikkaita ei vaadita kantamaan vastuuta yhteiskunnasta. Päinvastoin heitä tuetaan muuttamaan veropakolaisiksi ulkomaille. Viimeksi on ollut esillä Portugalissa. Myös Kataisen hallituksen suurella kohulla säätämä nuorison yhteiskuntatakuulaki, joka astui voimaan 1.1.2013 on jäänyt kuolleeksi kirjaimiksi. Lakihan edellytti, että al-

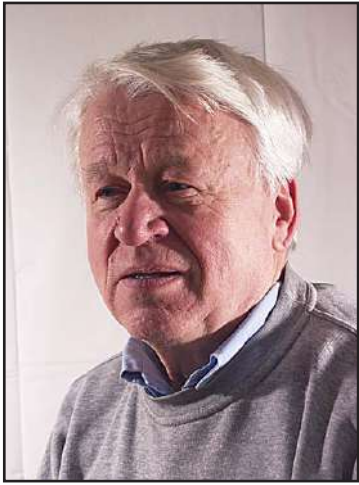
le 25 vuotias nuori on oikeutettu saamaan kolmen kuukauden työttömyysjakson kuluessa joko koulutus- tai työpaikan. Kuinkahan moni sai opiskelu- tai työpaikan oikealla palkalla? Tuttavapiirissäni ei kukaan. Jos lakeja laaditaan niin samalla täytyy tietää, miten ne rahoitetaan.

Yhtään paremmalta ei näytä tilanne muodostuvan muiden pienituloisten eläkeläisten, pitkäaikaissairaiden ja työttömien eikä opiskelijoiden kannalta. Heidän pienistä tuloistaan ollaan valmiit leikkaamaan niin paljon, että ruokajonojen pituudet tulevat varmuudella kasvamaan moninkertaisiksi sss-hallituskaudella jos sen sallitaan jatkaa neljä vuotta.

Oli erityisen ilahduttavaa todeta, että Suomen kansa kokoontui suurella joukolla 22.8 järjestettävään hallituksen leikkauspolitiikka vastustavaan mielenilmaukseen. Arviolta n. 15000 ihmistä osallistui siihen. Vain joukkovoimalla hallituksen vähävaraisten kurjistaminen saadaan pysäytettyä. Vain joukkovoimalla voidaan esittää vaatimuksia, joilla kansan kahtiajako torjutaan. Jatkossakin.

Vilho Juntunen

Wäiski saavutti miehen iän, 80 tiimalasissa



Wäiski Pietikäinen, Asbestkamp-85:n puheenjohtaja, on 30 vuoden aikana ollut järjestöjemme ehdokkaana kaikissa kunnallisissa, valtiollisissa ja osuuskauppa-vaaleissa.

Vaaraslahden kylässä oli vuosisadan vaihteessa rakennettu työväentalo, jonka natsit takavarikoivat 30-luvulla pankkihuoneistoksi. Sodan jälkeen 1944 kylän puoluejaosto haki avaimet pankin johtajalta oikeille omistajille. Tehtävään valitun 6-henkisen toimikunnan jokainen jäsen oli Pietikäinen. Pielavedellä työväenliike toimi voimakkaasti. Wäiskin isä oli mm. paikallisen Maa- ja sekatyöväen liiton luottamusmies. Vuonna 1945 Vaaraslahden vappumarssiin osallistui 300 marssiijaa. Äänioikeutettuja kylässä oli 700.

Savottahommissa

Vuonna 1952 lähdettiin veljien ja serkkupoikien kanssa Pielisjärvelle (nyk. Lieksa) metsätöihin. Savotoilla Wäinö kierteli pari vuotta ja muutti 19-vuotiaana Helsinkiin ja työskenteli sairaalan huoltomiehenä viisi vuotta. SKDL:n jäseneksi hän liittyi 1954 ja osallistui v. 1955 Varsovan nuorisofestivaaleille. Valtion sairaalat osallistuivat v. 1955 useiden valtionalojen talouspuolen työntekijöiden lakkoon, jossa Wäinö toimi lakkovalvontana. Varsinkin pieniin palkkoihin saatiin merkittävä korotus. Tästä seurauksena armeijaan lähettäessä antoi työnantaja lopputilin kouraan. KTV:n toimesta saatiin irtisanomisen peruutettua laittomana ja Wäinö palasi samaan työpaikkaan. Silloin valtiolla katsottiin armeija palvelukseksi ja töissä seurasi heti pitämätön kesäloma.

Mukaan työväenliikkeen

Ammattiliiton Wäiski hyväksyttiin v. 1955 vaikka hän jätti jäsenanomuksen vuonna 1954. Sairaala-alalla sosialidemokraatit eivät halunneet ottaa kommunistia jäseneksi. Tästä he joutuivat perääntymään, koska lakkovahdeista oli puute. Ammattiliiton jäsenkirja ja lakkovahdin paperit tulivat samana päivänä. Skogilaisten ja leskisläisten riitojen alkajissa 50-luvun lopulla tuli Wäinö ammattiosaston toimikuntaan, johon saatiin muitakin kommunisteja. Sairaala-alan SKDL:n osasto perustettiin 1957, jossa Wäiski toimi puheenjohtajana v. 1960 loppuun. Kunnallistoimikunnan jäsenenä Wäiski oli perustamassa mm. Kulttuuritaloa ja toimi v. 1959-60 taksoitus-, vero- ja tarkastuslautakunnissa. Vuonna 1960 Wäinö liittyi SKP:n jäseneksi, kun sairaala-alalle perustettiin puoluejärjestö. Näinä vuosina hän kävi iltaoppikoulua, opiskeli ruotsia ja saksaa sekä harrasti kirjallisuutta näillä

kielillä.

Karkotus Amerikasta

Vuoden 1960 lopussa Wäinö muutti Ruotsiin töihin puhelintehtaalle ja sitten muovitehtaalle. Paremman työn perässä lähti Wäinö merille m/s. Danaholm-laivalla, joka purjehti Amerikkaan. Perillä laivaan saapuivat siirtolaisviranomaiset kuulustelemaan laivahenkilökuntaa. He ottivat kaikista tuntomerkit ja antoivat kuulusteltavalle numeron, joka Wäiskin kohdalla oli yli 15 miljoonaa. Yksityskuulustelussa Wäiskille todettiin: "Olemme saaneet raportin Suomesta, että teillä on yhteyksiä kommunisteihin". Kuulustelijat olivat kiinnostuneita kuka Suomessa ja Ruotsissa voi pitää kommunisteja töissä. Kolmen vuorokauden kuluttua 26.7.61 seurasi karkotus Yhdysvalloista. Wäiski passitettiin lentokoneessa Kööpenhaminaan, josta lennettiin pikkukoneella Tukholmaan.

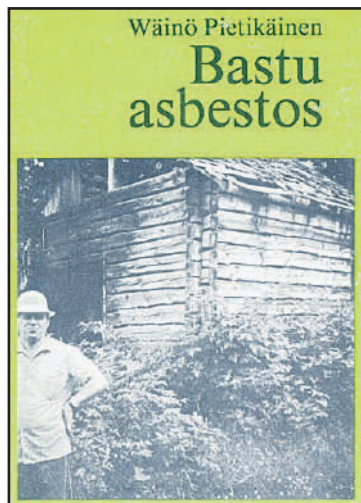
Luottamusmiehenä Kone Oy:lla

Tämän jälkeen aika kului erilaisissa töissä. Keväällä 1962 Wäinö lähti Hampuriin oppiakseen paremmin saksankielen. Hän ei kuitenkaan saanut maassa oleskelulupaa. Sitten loppuivat rahat. Siksi hän pestautui Hampurissa laivaan, jolla oli tuloa Suomeen. Laiva kuljetti hiihlilästä Hampurista Kööpenhaminaan. Sitten haettiin Puolasta lasti hiiltä, joka rahdattiin Haminaan satamaan. Siellä Wäiski "liukeni" laivasta ja hakeutui Kone Oy:n palvelukseen. Vuodesta 1963 hän toimi runsaan vuoden työpaikan pääluottamusmiehenä osallistuen hissityöntekijäin edustajana metalliliiton liittokokoukseen. Tämä kokous päättyi hajaannukseen. Kone Oy:llä hän toimi vuodesta -63 runsaan vuoden työpaikkansa luottamusmiehenä.

Oman arvionsa mukaan tämä luottamusmiehen toimi opetti häntä elämänsä varrella eniten. Entinen osaston puheenjohtaja Ilmari Kojo totesi: "Tärkeintä on, että muistat kuka sinut on valinnut". Kone Oy:llä jouduttiin kuitenkin siirtymään nelipäiväiseen työviikkoon, eikä palkka oikein enää tahtonut riittää, jolloin oli edessä jälleen muutto työn perässä Ruotsiin.

Suopon yhteydenotto

Lopetettuaan Kone Oy:llä Wäiski tapasi asuntonsa ulkopuolella kaverin, joka esittäytyi "etsivä Reijo Nummelaksi". Etsivä kertoi olevansa Suoposta ja esitti tapaamista myöhemmin.



Wäinö kirjoitti vuonna 1986 pamfletin "Sauna-asbestoosi" sekä Suomen että Ruotsin kielillä. Kansikuvassa hän seisoo syntymäkotinsa savusaunan edustalla.

Wäinö Pietikäinen saavuttaa 13.9.2015 täydet 80 ikävuotta. Hän syntyi 13.9.1935 Pielavedellä savusaunassa. Jo 7-vuotiaana hän muutti lähiseudulle taloon "rengiksi". Miesten ollessa sotahommissa Wäinö hoiti kotieläinten hoidon, heinien ja puiden ajon ym. Sodan jälkeen töissä oli pärjättävä miesten tahtiin. Jos varstapuinissa ei kyennyt isännän kanssa lyömään vuorotahtiin, saattoi varstasta tulla päähän kommentilla, että "syömisessä löytyy apua, mutta ei riihen puinnissa".



Wäinö Pietikäinen on organisoinut useita aloitteita asbestivammaisten asian puolesta, joiden tueksi on kerätty allekirjoituksia Suomessa ja Ruotsissa. Kuvassa Wäinö kerää nimiä Helsingissä Lasipalatsin edustalla keväällä 2002.

Wäiski keskusteli metalliliiton sihteerin Harri Vainion luona asiasta. Harri Vainio otti yhteyttä puolueen kaaderisihteerin Eino Tanneriin. Sovittiin, että Wäiski siirtää lähtöään Ruotsiin. Päätettiin antaa Nummelalle vääriä tietoja ja "lypsää" häneltä muita tietoja. Ohjeen mukaan Wäinö otti yhteyttä Nummelaan. Nummela halusi tietää, ketkä kuuluivat Koneen kommunistipuolueen osastoon. Tannerin ohjeiden mukaan annettiin Nummelalle nimilista, jossa olivat paikallisten oikeistodemareiden tunnetut yhdysmiehet. Eikä myös selosti suojelupoliisin rakennetta. Tannerin esityksen mukaan Wäiskin tuli saada selville, missä Suopo tapaa vasikoitaan. Tämä ei onnistunut ja Tannerin kanssa päätettiin lopettaa tämä homma.

Saksankielen opiskelu alkoi sujua

Työskenneltyään vuoden Tukholmassa lähti Wäinö Berliiniin tarkoituksenaan jälleen saksankielen opiskelu, mutta oleskelulupaa Länsi-Berliinissä ei myönnetty. Wäinö siirtyi DDR:n puolelle. Kansanpoliisi antoi oleskeluluvan. Täällä Wäinö oleskeli kuukauden ja tapasi Berliinissä asuvia ruotsalaisia. Sitten hän palasi Tukholmaan kolmivuorotyöhön lasitehtaalle. Myöhemmin Luxemburgin lähetystössä työskentelevän suomalaisrouvan neuvosta hän matkusti Aacheniin saadakseen siellä oleskeluluvan Saksaan. Välytoimiston avulla löytyi asunto. Kun erästä värjäämöstä löytyi työpaikka, niin myönnettiin myös oleskelulupa, joka uusittiin kolmen kuukauden kuluttua. Saksan opiskelu alkoi sujua. Wäiski kävi Berlitz-kieliopistossa ja oppi saksankielen. Palatessaan kuuden kuukauden kuluttua Tukholmaan helmikuussa 1966 oli kielitaito jo aika hyvä.

Asbestisairaus muutti elämän suuntaa

Työhommat sujuivat erilaisissa teollisuuslaitoksissa. Samaan aikaan hän otti yksityistunteja englannin- ja saksan kielessä ja kävi kauppaopistossa mm. konttorityön- ja kirjanpidonkurssit sekä Tukholman kaupungin kauppakoulussa konekirjoituskurssin. Tämän jälkeen Wäiski työ-

skenteli Tukholmalaisessa tukkuliikkeessä 14 kuukautta kassakonttoristina. Sitten Wäiski siirtyi Suomeen ja avioitui. Hän toimi silloin Liiketyöntekijäin liiton piirissä konttoristien osaston johtokunnassa ja varapuheenjohtajana. Tämä osasto lopetettiin ja liikealan konttoristit siirrettiin eri osastoihin. Seitsemän Helsingissä vietetyn vuoden aikana Wäiski työskenteli kauppaedustajana eri firmoissa. Vuonna 1977 tuli avioero, jonka jälkeen Wäiski muutti takaisin Ruotsiin töihin Sandvik Coromant Ab:lle. Siellä työaikaa kertyi tarkalleen neljä vuotta.

Tämä työpaikka muutti elämän, koska hän sai siellä asbestoosin. Wäiski oli ajanut viikonloppuisin Tukholman maanalaista aina vuodesta 1977. Heti asbestoosin toteamisen jälkeen Wäiski pääsi vakinaiseksi maanalaisen kuljettajaksi, jota kesti vuodesta 81 vuo-

teen 84. Sitten hän joutui vuodeksi sairaskirjalle ja eläkepäätös tuli syyskuussa 1985.

Hoito tehoi DDR:ssä

Sandvik Coromant Ab kieltäytyi korvaamasta asbestoosin aiheuttamia vammoja. Poliisitutkimuksessa todettiin altistumisen asbestille tulleen ko. tehtaalla. Wäiskiä lukuun ottamatta kaikki samoissa purkutöissä olleet menehtyivät asbestoosiin. Wäiskin oireet pahenivat. DDR:n turistitoimiston edustajan avustamana hän hakeutui velkarahalla Saksan Demokraattiseen tasavaltaan Graal-Muritz'n kaupunkiin hoitoon. Täällä hoito oli tieteellistä ja onnistui. Kunto parani ratkaisevasti. Siksi Wäiski jaksoi syksyllä 1985 perustaa jo pitkään suunnitellun Asbestkamp 85-yhdistyksen ajamaan asbestivammaisten asiaa. Asbestoosista Ruot-

Jatkuu sivulle 9

Wäinö Pietikäistä onnittelevat

**Kai Kontturi
Raika Kontturi
Jaakko Ahvola
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Juhani Tanski
Hannele Salava
Ingrid Hämäläinen
Leena Hietanen
Petri Krohn
Eira Kärki
Paavo Heikkinen
Kaija Siippainen-Wahrman
Kalevi Wahrman
Hannu Kautto
Pipsa Valo
Juhani Valo
Matti Laitinen
Markku Nieminen
Tommi Lievemaa
Seppo Aaltonen
Pauli Eskelinen
Jorma Talikka
Juha Kieksi**

STP:n Turun Seudun osasto ry. onnittelee luokkakantais- ta Wäinö Pietikäistä 80-vuotispäivän johdosta

**Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Matti Järvinen
Markus Uutela
Jarmo Vikman**

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry. onnittelee Wäinöä merkkipäivän johdosta

**Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen**

ONNEA Wäinölle 13.9.2015 johdosta. ASBESTKAMP-85:n toiminnanjohtajaa onnittelevat kaikki Ruotsissa asuvat yhdistyksenne jäsenet. Toivomme Wäinölle terveyttä ja kaikkea hyvää jatkossakin.

Chavezin elämäntyötä muistettiin

Venezuelan suurlähetystöön oli kutsuttu Venezuelan ystäviä ja Latinalaisen Amerikan solidaarisuustyössä kunnostautuneita aktiiveja viettämään edesmenneen presidentti Hugo Chávez Fríasin 61-vuotissyntymäpäivää (28.7.). Venezuelan nykyinen Suomen suurlähettiläs Zulay Prieto on toimikaudellaan pitänyt tiivistä yhteyttä suomalaisiin bolivaarisen vallankumouksen tukijoihin ja Venezuelan ystäviin. Yhteistyö lähetystön kanssa onkin viime vuosina ollut hedelmällistä. Chávezin syntymäpäiviä vietettiin iloisissa ja tietenkin myös hieman haikeissa tunnelmissa.

Lähetystön seinustoille oli pystytetty laaja Chávezin elämäntyötä käsittelevä valokuvanäyttely. Näyttelyssä oli nähtävillä myös kuvia Chávezin nuoruusvuosilta. Tarjolla oli myös venezuelalaisia ruoka-herkkuja sekä upea syntymäpäiväkakku, joka oli koristeltu taidokkaalla Chávez-aiheisella teoksella. Ruokailun jälkeen syntymäpäiväseurue kokoontui viettämään musiikillista hetkeä Chávezin tarkkaillessa tilan-



netta seinälle ripustetusta valokuvasta. Hands off Venezuela -järjestön puheenjohtaja Rauni Salminen esitti koskettavia latinalaisamerikkalaisia lauluja säestäen itseään kitaralla, ja tarttuipa kitaran varteen myös järjestön aktiivi Tommi Lievema. Lähetystön väki toivoi kuulevansa myös suomalaista musiikkia,

ja niinpä ilmoille kajahti Chydeniusklassikko Kalliolle kukkulalle.

Edistyksellistä politiikkaa Venezuelan innoittamana

Hugo Chávezin johdolla aloitettu bolivaarinen vallankumous ja suunta kohti 21. vuosisadan sosialismia ovat merkinneet huomattavia edis-

tysaskeleita Venezuelan kansalle muun muassa terveydenhuollon, koulutuksen ja vähentyneen köyhyyden osalta. Venezuelan esimerkki on rohkaissut myös muita Latinalaisen Amerikan kansoja vaatimaan kolonialismin jäänteiden purkamista, itsemääräämisoikeutta ja edistyksellistä politiikkaa. Chávezin ja

Kuuban vallankumouksen johtajan Fidel Castron välinen toveruus ja ystävyys muodostuivat ratkaisevan tärkeiksi Chávezin presidenttikauden ja bolivaarisen vallankumouksen menestykselle.

Fidel Castron viisaat neuvot vuoden 2002 epäonnistuneen vallankaappausyrityksen kriittisten hetkien aikana saattoivat jopa pelastaa Chávezin hengen. Castro myös ensimmäisenä kehotti Chávezia hakeutumaan lääkärin tutkimuksiin havaittuaan, ettei läheisellä toverilla ollut kaikki kunnossa.

Solidaarisuus Venezuelan bolivaarista vallankumousta kohtaan on elintärkeää näinä aikoina, jolloin työväenliike on joutunut kaikkialla maailmassa oikeistovoi-
mien ja pääomapiirien hyökkäyksen kohteeksi. Vain kansainvälisellä yhteistyöllä ja keskinäisellä avunannolla voimme voittaa vastustajamme, rakentaa uutta yhteiskuntaa ja edetä kohti sosialismia.

Tommi Lievema

Wäiski saavutti miehen iän, 80 tiimalasissa

Jatkoa sivulta 8

sissa viranomaiset levittivät valheellista tietoa. Upplannin läänissä isosa tutkimuksessa todettiin suomalaisilla olevan yliedustus asbestipotilaiden piirissä. Esitettiin, että kaikille suomalaisille yhteistä on saunominen. Tehtiin johtopäätös, että sauna aiheuttaa asbestoosin.

Rikolliset tulee saada vastuuseen rikoksistaan

Vakuutusyhtiöt määräsivät, että tulee tehdä tutkimus. Valittiin koeryhmä. Lääkärit lähtivät siitä, että asbesti on peräisin saunan kivistä. Mutta koeryhmässä olikin myös eestiläisiä, joista lääkärit eivät tieneet mitään. Asbestkamp-85:n toimesta osoitettiin, että Eestin maaperässä ei ole asbestia. Sitten Wäiski otatti koe-palan keuhkoistaan. Sieltä ei löytynyt asbestia, joka olisi lähtöisin saunan kiukaasta. Sitä vastoin löydettiin Suomesta tuotua Ruotsissa käytettyä asbestia. Perusteista huolimatta Ruotsin virallinen kanta edelleenkin on, että asbestoosi syntyy suomalaisille saunan kiuaskivistä. Lääkäripiirien ja muiden tahojen päähän ei palkkähtänyt suomalaisten työskentelevän ruotsalaisia enemmän asbestille altistavissa töissä. Tätä Ruotsin näkemystä asbestoosin yhteydestä suomalaisiin Asbestkamp-85 alkoi vastustaa. Asbestoosista Wäiski ei ole saanut korvausta. Työvamma-vakuutuksia ei ole maksettu. Wäinön tavoite on, että rikolliset tulee saada vastuuseen kaikkia asbestivam-
moja ja muita työperäisiä sairauksia aiheuttaneista rikoksista.

Asbestipotilaiden edusmiehenä

Eläkkeellä ollessaan Wäinö on 30 vuotta toiminut Asbestkamp-85:n vetäjänä. Yhdistys on luonut asbestiasioiden kansainvälisen tiedotusverkoston. Yhdistyksen keskeisin tehtävä on ollut tukea kaikkia asbestipotilaita eläke-, tutkimus-, sairaanhoido- ja oikeustaistelussa. Järjestelmällä asbestipotilaiden asioita sekä Suomessa että Ruotsissa Wäinö on

tehnyt suuren elämäntyön. Hän on hankkinut suuren saksan-, suomen- ja ruotsinkielisen asbestisairauksia käsittelevän kirjaston, jota hän on myös opiskellut.

Asbestoosi on luokkasairaus, joka muistuttaa luokkataistelusta

Wäiski sanoo, että asbestoosi on luokkasairaus, joka syntyy työnantajan työntekijään kohdistamasta riistosta. Siksi Wäiski ei ole unoh-
tanut luokkataistelua. Kun KTP perustettiin vuonna 1988 tuli Wäinö heti mukaan. KTP:n piirissä syntyneen hajaannuksen jälkeen hän toimi Kommunistien Liiton, Kansan äänen ja EU:n Vastaisen Kansanrintaman piirissä. Vuodesta 1988 Wäiski on osallistunut ehdokkaana kaikkiin eduskunta- ja kunnallisvaaleihin sekä osuuskauppavaaleihin. Elämässä varrella saksan- ja ruotsin kielissä hankkimansa kielitaidon hän on

antanut järjestötoiminnan käyttöön. Hän on kääntänyt veljespuolueiden lehdissä ilmestyneitä artikkeleita järjestöjen käyttöön. Kuluneen 30 vuoden aikana Wäiski on toiminut monissa veljespuolueiden kokouksissa KTP:n ja sittemmin Kommunistien liiton tukkina. Wäiski tekee työtä suoraan kansan keskuudessa Ruotsin ja Suomen kaupunkien kaduilla. Viime vuodet Wäinö on asunut Vaasassa ja hoidellut sieltä käsin järjestötehtäviään. Vaasan piirin asukkaat ovat hyvin oppineet tuntemaan Wäinön ja se näkyy suoraan Kansan äänen toiminnassa.

Kaikki järjestötoverit ja muut ystävät toivottavat Wäiskille pitkää ikää ainakin siihen saakka, että sauna- asbestoosilääkärit ja asbestikapitalistit todella asetetaan vastuuseen teoistaan.

Kansan ääni/toimitus

Kolmikannasta yksikantaan

Suomessa on vaihtelevasti noudatettu sopimusyhteiskunnan periaatteita "tammikuun kihlauksesta" lähtien eli yli 75 vuotta. Sipilän esitykset olisivat merkinneet yhteiskuntasopimuksen repimistä ja työnantajien pakkovallan istuttamista sopimusyhteiskunnan sijaan. Onneksi järki voitti ja yhteiskuntasopimus jäi voimaan.

SSS-joukkio (Sipilä, Soini, Stubb) pyrkii syrjäyttämään kolmikannan ja ajamaan sen tilalle yksikannan eli EK:n yksinvalloituksen päätöksenteossa. Se voi nopeuttaa päätöksentekoa, mutta heikentää päätösten laatua. Suomen sodanjälkeinen nopea kehitys on perustunut sopimusyhteiskunnan toimivuuteen. Nyt kun EK:n ja SSS-joukkion pyrkimys vuosikymmenien yhteiskuntasopimuksen irtisanomiseen epäonnistui, uskon, että järki alkaa pikkuhiljaa palaila

"luokkataistelun aika on nyt" -hallitukseen - tai sitten hallitus kaatuu ja joudutaan uusiin vaaleihin.

Jos Sipilän ehdotusta nimitetään yhteiskuntasopimukseksi, pitäisi johdonmukaisuuden nimissä pankkiryöstöä nimitää pankkisopimukseksi ja kadulla mummoja potkimalla tehtyä rahavarojen omistuksen siirtoa katu-yhteistyösopimukseksi.

Entinen VATT:n ylijohtaja, nykyinen kokoomuksen kansanedustaja Juhana Vartiainen kertoo, että punaviinin siemälu ja päiväunet työaikana pitävät työvireen yllä. Miksei hän tarjoa samaa etua muillekin työntekijöille? Päinvastoin - hän esittää joka vaalissa eläkeiän korotuksia, työajan pidennyksiä ja palkanalennuksia työntekijöille.

Touhula

Sosialidemokratia palaa juurilleen

Kehitys EU:ssa on kulkenut samoihin kuvioihin, kuin tilanne oli yli sata vuotta sitten. Sosialidemokraattinen puolue on palannut wrightiläisyyteen. Tehtailija Viktor Wright perusti vuonna 1884 Työväenpuolueen eurooppalaisen mallin mukaan. Syyntä lienee ollut Kommuninen Manifesti vuodelta 1848. Katolinen kirkko lienee ollut juonessa mukana. Vielä tänäkin päivänä on Länsi-Saksassa ja Ranskassa työpaikoilla pappeja palkattuina. Papeilla oli merkittävä osuus myös wrightiläisessä työväenliikkeessä. Nyt on Sosialidemokraattinen puolue myös löytänyt pappien erinomaisuuden antamaan nostetta puolueen heikentyneelle kannatukselle. Papeiltahan onnistuu paratiisiin maalaaminen. Tuure Lehén kirjoitti aikoinaan, kuinka papeilla on vaikeuksia kuvata paratiisia henkilöille, jotka ovat olleet syntymästään saakka sokeita. Siis paratiisiin kuvaamiseen tarvitaan vertauksia.

Työväen musiikkijuhlilla Valkeakoskella oli äskettäin työnantaja-liiton järjestämä paneeli. Siinä oli osanottajina Teollisuuden ammattiliitosta Heli Puura, Koneen muotoilujohtaja Anne Stenros, Billerud-Korsnäsän Finlandin toimitusjohtaja Risto Hovi, Tampereen johtamiskorkeakoulusta Marja-Liisa Manka, Elinkeinoelämän valtuuskunnan johtaja Matti Apunen ja SDP:n puheenjohtaja Antti Rinne. Viimeksimainittu korosti hyvän johtajan ominaisuuksia sanomalla, että johtajan tulee olla empaattinen ja armoton. Näin tietysti on, kun Antti Rinne on empaattinen työnantajiin päin ja armoton työväenluokkaa kohtaan. Paneelissa korostettiin tavoitteiden tärkeyttä. Eli kaikki soutamaan ja kapitalisti pitää peräsintä. Ollaanhan samassa veneessä, jota ei saa kaataa.

Vanhassa työväenpuolueessa oli laaja kirjo ihmisiä eri yhteiskuntapiireistä. Se oli hyvä alku, että valistus tunki läpi koko yhteiskunnan. Silloin oli myöskin niemmäitä pasifisteja kuten Yrjö Kallinen, K.H Wiik ja "Sasu Punainen" (Yrjö Räsänen). Nyt NATO-kuumeen aikana tarvittaisiin tällaisia rohkeita ja sanavalmiita pasifisteja.

Pian Työväenpuolueessa rupesi eriytymään ammatillinen siipi, joka vaati irti porvareista vuonna 1903 Forssan puoluekokoukses-

sa ja vaati Suomen itsenäisyyttä. Kivityöväenliiton toimitsija Pietikäinen meni puoluetoverinsa kanssa Leninin puheille Tampereen puoluekokouksessa 1905 ja kysyi Leniniltä, jos valta vaihtuu Venäjällä, miten hän suhtautuu Suomen itsenäisyyteen. Lenin mietti hetken ja lupasi itsenäisyyden Suomen tasavallalle. Hänen kriteerinsä käy ilmi teoksesta Valtio ja vallankumous. Siis EU-Suomi on itsenäisyyden vastainen. Olisi siis eurooppalaisten syytä tutustua kirjaan Valtio ja vallankumous.

Osa papistosta hakeutui äärioikeistolaisiin järjestöihin kuten AKS:ään. Siihen kuului sodan päättymisen jälkeen Suomen yhdeksästä piispasta kahdeksan. Heinäluomaan on tarttunut protestanttisuus, jonka hän katsoo olevan pohjan työmoralle. Lipponen on taas saanut tartunnan "sisukimpuista", jotka murskasivat Puna-Armeijan Ihtolassa. Jutta Urpilainen kunnostautui EU-politiikan syventäjänä. Ihalainen puolestaan kunnostautui työttömyyden lisääjänä. Oikeastaan vain Rinteen esitystä referoitiin Kokoomuksen Aamulehdessä, mikä oli luonnollista, koska siinä ei moitittu kapitalisteja ollenkaan ja näin pitäisi tien olla auki hallitukseen.

Kommunistien Liiton jäsen Wäinö Pietikäinen

Mikä EU:ssa on vikana?

Toisen maailmansodan jälkeen Saksa oli rauniona ja hirveissä veloissa. Saksan velat olivat tuolloin suuruudeltaan 29,7 miljardia silloista Saksan markkaa ja vastasivat 21 prosenttia kansantuotteesta. Tuolloin Kreikka, Irlanti ja muut velkojamaat päättivät armahtaa Saksan mitätöimällä noin puolet maan julkisesta ja yksityisestä velasta. Lisäksi Saksalle myönnettiin oikeus pidättäytyä tilapäisesti maksamasta velanhoidokuluja, jos maan kauppatase painuisi alijäämäiseksi. Maksuvalmiuden varalta sovittiin sovitelumekanismi, joka takasi, että lainoittajamaat ostaisivat Saksalta enemmän tuotteita kuin myivät sinne.

Ei odotettu heidän "taikovan tyhjistä rahaa"

Entä nyt EU:ssa – yli kymmenen vuoden rahaunionin jälkeen? Nyt kun Aho, Viinanen, Lipponen, Niinistö ja kumppanit ajoivat Suomen väkisin EU:n rahaunioniin ns. "vapauden" ideologian innoittamina. Heidän ja vallassa olleiden uusliberalististen talousprofessorien ammattitaito, osaaminen ja mielikuvitus ei riittänyt ennakoimaan, mitä kaikkea pankit keksivät innovoida vapautetuilla pääomamarkkinoilla. He alkoivat "taikoa tyhjistä rahaa" (osittaisvarantojärjestelmä). Seurauksena oli jättimäinen virtuaalirahan Ponzi -huijaus, josta poliitikot olivat vieläkin täysin "pihalla". Nyt pankkien taseissa on lähes 700 biljoonan johdannaispapereiden kupla, jonka alas kirjaaminen markkina-arvoonsa on poliittisille päätäjille mahdoton tehtävä.

Mitkään rahat eivät enää riitä pankkien pelastamiseen

Kun tätä virtuaalivelkaa verrataan reaali maailmaan, jossa koko maailman bruttokansantuote (BKT) on vähän yli 70 biljoonaa euroa, tilanne on Euro-uskovoisille kiusallinen. Varsinkin, kun he eivät ole ymmärtäneet asettaa minkäänlaista sääntelyä pankkisektorille. Pankkien pelastamiseksi perustetun EU:n kriisintarkkaisuuneston (ERRD) 55 miljardia euroa on vain 1/10 000 osa tarvittavasta rahamäärästä. Pankkien velkapapereiden alaskirjaukseen tarvitaan ehkä 500-600 biljoonaa (Islannin pankkien realisoinnissa johdannaispapereiden arvosta hävisi 94 prosenttia). Pankkien pelastamiseen eivät riitä minkään valtion eikä veronmaksajien rahat. Pankit ja nämä "riskienhallinnan ammattilaiset" ovat väkisin tyrkyttäneet virtuaalisten velkapapereiden avulla rahaa eli velkaa kaikille – jopa täysin luottokelvottomille.

Euromaiden velkataakka kasvaa

Sodanjälkeisen Saksan velat olivat naurettavia EU-maiden nykyisiin velkoihin nähden. Euromaiden kokonaisvelka (Valtioiden, kotitalouksien, yritysten ja rahoitusalan) on rahaliiton aikana kasvanut lähes kaksinkertaiseksi. Nyt se on jo keskimäärin 470 prosenttia euromaiden kokonaistuotannosta (BKT). Mediat ovat paheksuneet konkurssikypsän Kreikan velkatilannetta. Sen kokonaisvelka on kuitenkin "vain" 300 prosenttia BKT:sta. Kolmen AAA:n Suomenkin velkasuhde on jo 400 prosenttia ja samalla tasolla Por-



Kuva: Heikki Mäntikkö

Vuodesta 1994 saakka maassamme kansalaisjärjestöt ovat aktiivisesti toimineet uusliberalistista EU-komentoa vastaan. Tämä kuva (EU-valta pois Suomesta) on 23.5.2014 järjestetystä "Nyt saa riittää" - tapahtumasta. Nyt olisi korkea aika hypätä oppoavasta laivasta, kirjoittaa tietokirjailija Ari Ojapelto. Tosin se on jo myöhäistä, koska Suomea rasittavat jo EU:n osalta yli 50 miljardin takaukset ja Suomen Pankin osalta noin 70 miljardin euron saatavat Euroopan keskuspankille (EKP).

tugalin kanssa. Pahin tilanne on Irlannissa, jonka velkaisuusaste on yli 1 000 prosenttia. Heti perässä tulevat Alankomaat (n. 750%), Japani (yli 600%), Britannia (n. 550%), Belgia (n. 500%), Ranska (n. 500%), Espanja (n. 450%), USA (n. 350%).

Pankkien uhkapeli jatkuu silmäkääntötempuilla

Sodanjälkeisen Saksan nousua helpotettiin sen viennin edistämiseksi. Nyt Saksan on annettu rohmua Suomen ohella (finanssikriisiin asti) eteläisten kriisimaiden markkinaosuuksia EU:n nollasummamarkkinoilla ja pahentaa niiden ennestäänkin surkeata tilannetta. EU ja IMF vaativat kriisimailta säästöjä, supistuksia ja rakennemuutoksia eli aivan päinvastaisia "avustuspaketteja" kuin voittajavaltiot aikoinaan Saksalta. EU ei ole laittanut pankkeja edesvastuuseen aiheuttamastaan finanssikriisistä ja siihen johtaneesta keinotteluista.

EU ei ole laittanut pankeille kunnollisia velvoitteita ja sääntelyä, kuten olisi pitänyt, jottei finanssikriisi taas uusiutuisi. EU:n komission tuoreiden laskelmien mukaan finanssikriisin aiheuttama yhteenlaskettu kustannus EU-kansalaisille on ollut 6 000-12 000 miljardia euroa ja se on kaikki pois kansalaisten ostovoimasta. EU on toiminut aivan päinvastoin. Perustetun EU:n kriisintarkkaisuuneston (ERRD) uusilla "työkaluilla" (bail-in) kriisiviranomaisen oikeutetaan muuttamaan pankin velkoja pankin omiksi pääomiksi sen jälkeen kun todetaan, että muut pelastustoimet eivät enää auta. Todellinen silmäkääntötempu, jonka avulla pankinjohtajat takuuvaramasti jatkavat uhkapeliään ja "innovointiaan".

Ihmisten pankkitalletukset vaarassa?

Toinenkin yhtä järjetön helpotus on suotu veronmaksajien kustannuksella pankeille, jotka ovat "liian isoja kaatumaan". Vuoden 2016 alusta astuvat voimaan Finanssivakauden valvojan FSB:n (Financial Stability Board) julkaisemat rahoitusjärjestelmien vakauteen ja pankkien pelas-

tamiseen tähtäävät toimintalinjat. Niistä Suomen poliittiset päättäjät ovat olleet aivan hiirenhiljaa. Isojen investointipankkien (SiFi) alkaessa kaatua, pankit uudelleen pääomitaan vakuuttamattomista velkaeristä eli talletuksista. Mikäli länsimainen pankki menee nurin tai uhkaa mennä nurin Euroopan Unionissa tai Yhdysvalloissa, uuden säännösten perusteella tallettaja voidaan "tulkita" pankkiin sijoittaneeksi henkilöksi, joka on "sijoittajavastuussa" omalla sijoituksellaan eli talletuksellaan. Talletus muunnetaan pankin pääomaksi, jolloin siitä tulee konkurssipesän omaisuutta, millä maksa ensisijaisille velkojille. FSB:n mukaan pankki on toisen pankin ensisijainen velkoja ennen valtiota ja paikallishallintoja, eritoten johdannaisien kanssa. Näin suojellaan rahoitusjärjestelmää taas tallettajien kustan-

nuksella.

Onko oppoavasta laivasta pelastautuminen jo myöhäistä?

Nyt olisi korkea aika hypätä oppoavasta laivasta. Tosin se on jo myöhäistä, koska Suomea rasittavat jo EU:n osalta yli 50 miljardin takaukset ja Suomen Pankin osalta n. 70 miljardin euron saatavat Euroopan keskuspankille (EKP). Niiden lisäksi vielä muita EU-maiden julkisia takauksia ja kotimaiset takaukset. Jos tai kun huonosti käy, suomalaiset veronmaksajat joutuvat mahdollisesti maksamaan yli kahden budjetin (55mrd) verran takauksia. Sinä aikana ei makseta sitten yhdenkään virkamiehen palkkaa, ei terveydenhoitoa ja koululaisetkin laitetaan pakolomille. Koko maailma on jo hiusrajaansa myöten veloissa ja siten

syönyt etukäteen tulevan ostovoimansa. Ostovoima on kuitenkin kaiken taloudellisen kasvun, yrittäjyyden ja edes (teoreettisten) uusien työpaikkojen ylivoimaisesti tärkein edellytys. Teoreettista se on siksi, että maailmanlaajuinen tuottavuus kasvaa nopeammin kuin markkinat.

Jos nyt hypätään EU-junasta, voidaan vielä välttyä suunnitelluilta eurobondeilta eli valtion velkojen yhteistakuilta sekä pankkien velkojen yhteistakuilta, joille ei ole mitään kattoa. Siis EU ja Euro on täysin ideologinen tuulentupa, jossa vahvempien valtioiden ehdoilla maksatetaan heikompien maiden viulut ja väkisin ylläpidetään täysin mätää pankkijärjestelmää. Kaiken kukkuraksi kasvottomat pääomamarkkinat pitävät poliitikkoja pilkkanaan ja juoksuttavat heitä kuin pässä narusta – ja nauravat veroparatiiseissa poliitikkojen uskalle vapauden ideologiasta.

Pääomien toiminnan sääntely välttämätöntä

Onko EU:ssa jotain hyvää? Kirjassani "Ahneuden aika" (v.2006) kirjoitin, että teoriassa EU voisi olla hyvä hanke. Se on maailman ylivoimaisesti suurin yhtenäinen markkina-alue. Jos siellä pystyttäisiin rakentamaan pääomalle riittävän tehokkaita sääntelyjärjestelmiä, EU:lla olisi muskeleita painostaa muut maat samoihin sääntöihin uhkaamalla niitä protektionismilla. Valitettavasti EU:ssa on kuitenkin toimittu täysin päinvastoin. Se on lisännyt vain pankkien uhkapelimahdollisuuksia. Kansalaisten osaksi on jäänyt istua valtamedian manipuloimana sivuraiteella ja odottaa lisää säästöjä, supistuksia ja seuraavaa pankkien lopullista kriisiä.

Ari Ojapelto,
tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi

Toimituksen väliotsikointi

S-ryhmän Prismassa, kesällä 2015

Vanha mies kun olen, eläkeläinen jo ja muutenkin hidas, käyn mielelläni kaupassa päiväsaikaan. Ymmärrän, että töistä palaavilla perheellisillä on kiire kotiin, enkä tahdo pyöriä kaupassa tuohon aikaan lisäämässä ruuhkaa.

Viime päivinä olen käynyt erään suurehkon kaupungin Prismassa, sillä kävin siellä vuosi, pari sitten monasti. Ihanaa väljyyttä ja tilaa, hyvin asetellut tuotteet ja laadukkaat valikoimat sekä ystävälliset asiakaspalvelijat ovat taanneet asiakassuhteeni myönteisyyden.

Ajattelin pitkästä ajasta käydä siellä vilkaisemassa tuon Prisman valikoimia, tapani mukaisesti päivällä. Löysin haluamani ja menin maksamaan ostokseni. Kas vain, oliko ruuhka-aika saapunut neljä tuntia liian aikaisin? Neljällä kassalla oli jono kussakin, loput kassat olivat suljettuina. Jonoissa oli itkeviä, parkuvia pikkulapsia, kepin kanssa klonkkaavia ikäisiäni, lihavia, laihoja, miehiä,

naisia ja ostoskärryjä sekä -koreja. Ihan kuin Joulunaluspäivinä. Pääsin kassalle vartin kuluttua, maksoin ostokseni, pakkasin ne ja poistu.

En uskonut näkemääni, suomalainen mies kun olen. Menin uudelleen seuraavana päivänä ja sitä seuraavana ja sitä seuraavana - päivällä ja iltapäivällä - aina toistuivat ruuhkaiset ja kiukkuiset jonot. Mistä ihmeestä moinen ruuhka johtui, millaista olisi varsinaisena ruuhka-aikana? Mutta sitten lopulta muistin erään uutisen viime vuoden 2014 kesältä: "SOK aloittaa yt-neuvottelut - jopa 130 saa lähteä"

"Yhteistoimintaneuvottelut koskevat kaikkia SOK Käyttötavarakaupan ja SOK Päivittäistava-

rakaupan työntekijöitä, yhteensä noin 530 henkilöä ja voivat johtaa enimmillään noin 130 henkilön irtisanomiseen", SOK kertoo. "Tarkoituksena on muodostaa oma organisaationsa rautakaupalle, tavaratalo- ja erikoisliikekaupalle sekä yhdistää Prismän käyttötavarakaupan toimintot osaksi päivittäistavarakaupan organisaatiota", SOK:n kenttäjohtaja Arttu Laine sanoo.

Tarkastin asian Googlen avulla ja muistini toimi, vaikka olen siis jo vanhus. Prisma kuuluu S-ketjuun, onko siis tässä syy ruuhkaan keskellä päivää, vai ovatko asiakkaat tulleet niin nälkäisiksi ja ostovoimaisiksi, että ostavat kärryt, korit täyteen herkkuja? Eivät ole, ollaanhan Euroopan Unionissa. Syyn ruuhkiin on oltava jonkin muun. Arvaatko, minkä?

Molli-Jori

Kreikan velka ja tukipaketit ennennäkemätön huijaus

Vientitavaroista suoraan loppukäytäjälle myytyjen (esim. laivat, koneet ja laitteet) tavaroiden koko lisäarvo jää tuottajalle, mutta jälleen myytävissä vientitavaroissa lisäarvoa siirtyy myyntipalkkioina ulkomaille ja päinvastoin, sillä tuonnin kulutus-tavaroissa on myyntipalkkioita, jotka ovat muulla syntyneitä lisäarvoa.

Koko ongelma on siinä, että vapaakaupan oloissa yhtä useammassa maassa tuotantorakenne muuttuu. Tavaratuotannon osuus ja omat tuotot (lisäarvo) supistuvat ja palvelutuotannon osuus kasvaa. Lopulta, kun omat tuotot eivät enää riitä tuonnin maksamiseen, otetaan velkaa.

Tavaratuotanto

Tavaratuotanto on siis kaiken vaurauden lähde. Vapaakaupan oloissa kansallisvaltioiden tavaratuotanto supistuu, kun pääomat ja tuotanto keskittyvät nopeasti. Kun tuotantorakenteessa palveluiden osuus kasvaa, kansantaloudet köyhtyvät ja velkaantuminen lisääntyy. Euroopassa ja Yhdysvalloissa velkaantuminen on ollut varsin nopeaa.

Venäjällä vanhan NL:n aikaisen saarron perintönä tavaratuotannon osuus on vielä 39 prosenttia. Suomenkin osuus on suhteellisen hyvä 33 prosenttia. Myös Saksan osuus 29 prosenttia on kohtuullinen. Sen sijaan Yhdysvalloissa osuus on vain 23 ja Kreikassa ole-mattomat 20 prosenttia. Yhdysvaltojen ja Kreikan omat tuotot (lisäarvo) ovat vähentyneet. Kehitys on mennyt väärään suuntaan. Siksi ne ovat velkaantuneet ja velkaantuvat.

Kreikan talous

Kreikalla on ollut niin "luovaa" kirjanpitoa, että se on voinut väärennöksillään pyörittää suurpääoman huiketta kuppauksia ja mielettömiä asehankintoja. Maailmanpankin lukujen mukaan kirjanpidon luovuudesta kertoo se, että 2000–2008 bkt kasvoi keskimäärin 21,4 prosenttia ja velka 24,6 prosenttia vuodessa! 2009–2013 bkt supistui 31,7 prosenttia, mutta velka kasvoi 5,9 prosenttia. Näiden muutosten vuoksi 2013 velkaa oli 424,1 miljardia dollaria, 175,1 prosenttia bkt:stä. Eurooppalaisten lähteiden mukaan (HS 3.7.15) Kreikka olisi velkaa yhteensä 313 miljardia euroa, josta EU:n ulkopuolista on 75 miljardia euroa. (Kaavio 1)

Kreikan tilastoissa lainansaannin ehtona esitetty talouskasvu on ollut julmaa tietoista petosta, jonka todella viisaat Brysselin

Näyttää siltä, etteivät poliitikot meillä enempää kuin muuallakaan tiedä kansantaloudesta mitään, tai jos tietävät, niin eivät ainakaan välitä. Siksi he eivät huomaa, että globaali vapaakauppa kiihdyttää pääomien ja tavaratuotannon keskittymistä, josta seuraa, että maailmantalous kieroutuu. Kaikkien maiden tuotanto jakaantuu tavaratuotantoon ja palveluihin. Kun kokonaistuotannosta vähennetään sen tavaravaraosoihin sijoitettu pääoma, loppu on kansantuloa, jossa ovat palkat ja tavaratuotannossa syntynyt lisäarvo. Palkat jakaantuvat tavaroiden ja palveluiden tuottajille. Palkasta ja lisäarvosta julkinen talous saa osansa suoraan veroina ja maksuina. Tuotannon infran kuluminen hoidetaan lisäarvolla.



Kuva: Heikki Mannikko

Markkinaliberalismia levitetään maailmalla aseiden voimalla. Puolustaako mellakkapoliisi myös markkinaliberalismia Helsingin vapumarsseilla ym. joukkotilaisuuksissa. Sen varalta, että eläkeläiset ja työttömät alkavat oikeasti vastustaa USA-EU-vetoista uusliberalismia, on myös Suomessa lisätty mellakkapoliisin voimaa.

asiantuntijat ja mm. Saksan ja Ranskan pankit sekä aseeteollisuus hyväksyivät. Vasta, kun 2009 pankkikriisin aikana Kreikan korot alkoivat todella pelottaa pankkeja, nostettiin räihinä, vaikka suuret keinottelijat taisivat edelleen kääriä taskuihinsa miljardivoittoja. Sen seurauksena velkahallalla pyörinyt julkinen talous kääntyi jyrkkään laskuun.

Entä kreikkalaiset? Kreikassa työviikko on 42 tuntinen. OECD:n tilaston mukaan vuonna 2013 Kreikassa työvuosi oli 2 060 tuntia, vaikka työttömiä on 1,5 miljoonaa. Eurostatin mukaan vuonna 2009 keskipalkka oli 803 euroa ja keskimääräinen eläke 750 euroa kuukaudesta. Eläkkeelle kreikkalaiset jäivät 61,4 vuotiaina, kun EU:ssa jäätiin 61,1 vuotiaina. Kansainvälisen työjärjestö ILO:n mukaan työvoimasta valtion työntekijöitä on Kreikassa 22,3, Ranskassa 30 ja Ruotsissa 34 prosenttia.

Tilastot osoittavat väijäämättä, että tavallisilla kreikkalaisilla ei ole mitään tekemistä, ei osaa ei arpa Kreikan mielettömästä velkaantumisesta. Siitä huolimatta kansaa vaaditaan maksamaan kreikkalaisen suurpääoman mm. mielettömät asehankinnat ja huijaukset. EU:n ehtoina tukipaketeille ovat eläkeiän ja kaikkien verojen korottaminen, virkamiesten vähentäminen,

palkkojen jäädyttäminen jne. Vaa-timusten vauhdittamiseksi EKP loppetti ns. yön yli rahoituksen Kreikan keskuspankille, joka vastaavasti loppetti sen muille kreikkalaisille pankeille. Siksi ne panivat ovensa kiinni ja rajoittivat nostot pankkiautomaateilla.

Tukipaketit

EU:n niin sanotut tukipaketit eivät ole tukea kreikkalaisille. Ne ovat Kreikan kautta kiertäviä miljardeja eurooppalaisten pankkien pelastamiseksi. EU lainaa suunnitelman-sa mukaan rahaa Kreikalle, joka niillä maksaa suurten keinottelijoiden pankeilta ottamaa velkaa. On täysin selvää, että vähäisen tuotannon ja onnetoman tuotantoranteensa vuoksi Kreikka ei pysty tuottamaan sellaista omaa lisäarvoa eikä alentamaan väestön elintasoja niin paljoa, että niillä selviäisi Kreikan nimiin otetuista veloista. Siksi ne aikoinaan siirrettiin pois yksityisiltä pankeilta EU:lle ja lopulta eurooppalaisten veronmaksajien niskoille.

Niinpä lopputulos on, haluttiin tai ei, Euroopan pankkien sijasta EU kirjaa valtavat luottotappiot. Siihen EU ei kuitenkaan suostu aivan helpolla. Sillä on jo valmiina todellisen draaman ainekset. Kansainpaitsi rajulla tavalla nöyrytetään, myös kurjistetaan. Yritetään puhalttaa Kreikan valtion omaisuuksia halpamyynninä, suoranaisina pakkolunastuksia ja rahat säätiöidään Luxemburgiin.

Yhdysvaltojen talous

Yhdysvaltojen 2014 velka on 18 556 miljardia dollaria. Kohta se ylittää 20 000 miljardia dollaria. Velka on jo niin suuri, ettei se pysty niitä koskaan maksamaan. Sitä he eivät kuitenkaan sure, sillä velkojilla ei ole keinoja, joilla voisivat periä saata-vansa. Lisäksi kauppatasekin on ollut alijäämäinen (velkainen) kohta 25 vuotta. Velanotossa Yhdysvaltoja on auttanut sen "luova" kansantalouden tilinpito, joka antaa väärän eli todellisuutta paremman, tulosta tuottavan suuren ja mahtavan kuvan.

Yhdysvallat noudattavat niin sanottua hedonista tilinpitometelmää, jonka mukaan tulevaisuuden nautinta kirjataan jo nyt tuotannoksi. Tässä hedonismi on puhdasta väärentämistä. Yhdysvaltojen todellisuudesta onkin lähes mahdotonta saada oikeaa kuvaa, sillä se ilmoittaa asioita eri yhteyksissä eri tavoin. Bkt voi olla tarkoituksenmukaisesti dollareina tai prosenttimuutoksena edellisestä vuodesta. Se on aitoa trollausta.

USA:n väärennetty bkt

Vuonna 2005 Yhdysvaltojen bkt:ssä oli ilmaa, hedonista lisää vain 7,3 prosenttia. Vuonna 2014 bkt:n kerrotaan olevan 17 049 miljardia dollaria. Kymmenen vuoden kasvu olisi 47,4 prosenttia. Moinen kasvu on mahdoton. Tuona aikana teollisuutta ulkoistettiin hurjaa vauhtia. Kriisien seurauksena lukematon määrä pankkeja kaatui ja jopa monia kaupunkeja (mm. Detroit!) meni konkurssiin. Niinpä vuosittain erikseen julkaistujen kasvuprosenttien perusteella lähinnä oikea bkt olisi 12 950 miljardia dollaria. Siinä kymmenen vuoden kasvu olisi 20,6 prosenttia.

Yhdysvaltojen virallisen ja oikeamman tiedon erotus on väärennettyä hedonista lisää. Sen osuus on todella suuri – 4 099 miljardia dollaria, 31,7 prosenttia. Nyt velkataakka bkt:hen verraten on 143 prosenttia. (Kaavio 2)

Tämä kurjuus koskee jo työsäkäyviä ja 36 miljoonaa työttömää

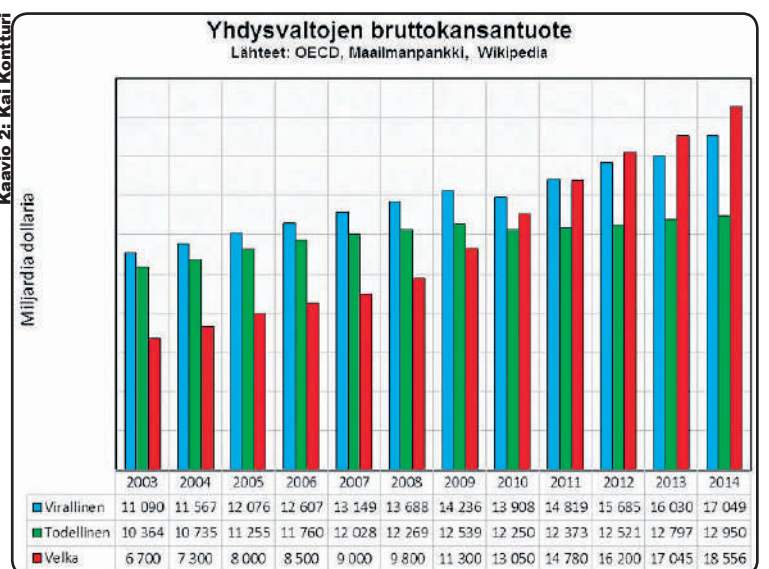
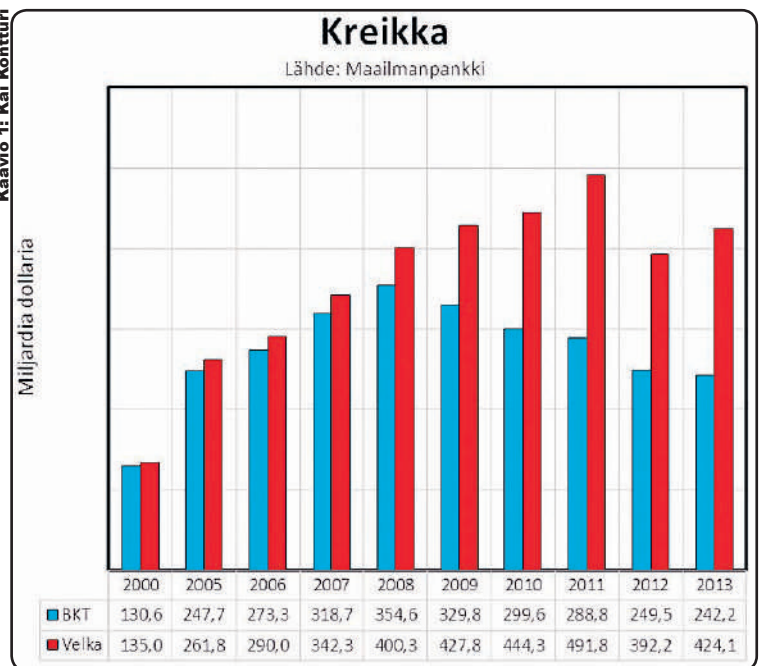
ja syrjäytettyä. Se ei kosketa pientä hyvin toimeentulevaa vähemmistöä eikä suuromistajia, joita on prosentti väestöstä ja jotka sijoituksistaan ulkomaille saavat runsaasti tuloja. Velkahallalla maksetut kotimaiset hankinnat antavat ainakin tilapäisesti yhteiskunnallista pelivaraa. Suuromistajat kuvittelevat, että he eivät julkista velkaa maksa. Se on tietysti tosi. Mutta kun näin mahtava velka osoittautuu aikanaan maksukyvyttömyyden vuoksi puhkeavaksi kuplaksi, se synnyttää kaikkialle ulottuvan ennennäkemättömän syvän ja pitkäaikaisen talouskriisin. Se kirpaisee myös omistajia.

Suurpääoman globaali vapaakauppa

Poliitikot eivät halua tunnustaa, että EU:n sisämarkkinat ja globaali vapaakauppa ovat suurpääoman projekti. Ne kiihdyttävät pääomien ja tavaratuotannon keskittymistä, josta seuraa Euroopan ja koko maailmantalouden kieroutuminen. Ahdinko pahenee, työn tarve vähenee ja työttömyys lisääntyy. Lopulta edessä on umpikuja. Yhteiskuntarauha häiriintyy, jonka vuoksi mellakkapoliisit resurssineen kasvavat arvoon arvaamattomaan, kun hallitseva suurpääoma ei voi enää hallita entiseen tapaan eivätkä hallitut palkkatyöläiset voi elää entiseen tapaan. Se kuinka tässä lopulta käy, riippuu viime kädessä palkkatyöläisistä.

Kai Kontturi
14.7.2015

Toimituksen väliotsikointi



Täystyöllisyyden saavuttamiseksi: Palkkatuki ja työaikauudistus avainkysymyksiä

Jatkoa sivulta 11

työaikamalleja uudistetaan turvaamalla samalla työntekijän suojaa sekä ylipitkiä työaikoja vastaan että sitä vastaan, että työtä on liian vähän tai sitä ei ole.

Nuorisotakuu ja nuorisotyöttömyyden katkaisu ja pitkäaikaistyöttömyyden nollaaminen eivät ole vaihtoehtoisia vaan rinnakkaisia tavoitteita-

ta. Yhdessä ne ovat keskeinen osa täystyöllisyyteen tähtäävää politiikkaa. Työttömien keskuudessa ja työttömien järjestöissä on tärkeää asiantunte-musta näissä asioissa työttömien kannalta.

Onnistumisen tärkeä edellytys on, että tätä asiantuntemusta kuullaan ja se otetaan painaval-tavalla huomioon.

Pekka Tiainen

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa I

60-luvun puoluehajaannus

Vielä 60-luvulle tultaessa SKP oli vahva ja porvaristolle haastava voima. Mutta tunnetusti kommunistien toimintaa alkoivat 60-luvun alkuvuosina heikentää opportunistiset ja revisionistiset katsomukset. Tilanne aikakauslehti julkaisi (v. -61-63) Garaudyn ja Kolokovskin tunnettuja revisionistisia artikkeleita. Meillä alkoi esiintyä silloin vaatimuksia mm. SKP:n Lapin- ja Oulun piirijärjestöjen toimesta yhteistyöjärjestö SKDL:n ja SKP:n yhdistämisestä uudenlaiseksi vasemmistolaiseksi puolueeksi. SKP:n jäsen Jorma Hentilä kiteytti silloin (-67) tätä sulautumisprosessia esittäen, että tämän maailmankatsomuksellisen sulautumisprosessin kautta päädytään uudentyyppiseen puolueeseen, jonnekinlaiseen hermanssonilaiseen versioon Suomessa.

Jo ennen SKP:n 14. edustajakokousta (-66) alettiin puhua nykyaikaisesta marxismista ja kansandemokraattisessa lehdistössä toteutettiin vuosina -65-68 laaja hyökkäys marxismi-leninismien perusajatuksia vastaan. Välttämättä näiden teesien esittäjät eivät aina itsekään ymmärtäneet sitä, miten ne edesauttoivat opportunistin keskeistä päämäärää saada puolue luopumaan suurpääoman vastaisesta taistelusta.

Opportunismia ja revisionismia

Opportunismien perussyöt löytyvät aina yhteiskunnan sisältä luokkavoimien ja luokkataistelun tilasta. Yksi syy on työväenluokan kasvu. Leninin mukaan työväenluokka omaksuu marxilaisuuden parhaiten oloissa, joissa suurteollisuus on kehittyneintä. Ymmärrettävästi näissä oloissa työväenluokka järjestäytyy tehokkaimmin. 60-luvulla työväenluokan piiriin alkoi muodostua uusia palkansaajaryhmiä mm. toimihenkilöitä, kulttuuripiirejä ja teknistä sivistyneistöä, jotka eivät teollisuustyöväestön tapaan toimineet kiinteässä yhteistyössä, eivätkä kyenneet omaksumaan samalla tavoin marxilais-leniniläistä tiedettä. Itse luokkataistelun saavutukset toivat 50-60-luvuilla parannuksia työläisten elämään. Kapitalistit olivat pakotettuja muuttamaan taktiikkaansa ja suostumaan oikeudenmukaisempaan tulonjakoon. Silloin sosialistisen maailmanjärjestelmän eteneminen ja kapitalismin takaiskut pakottivat kapitalisteja toteuttamaan yhteiskunnallisia reformeja.

Tämä kaikki synnytti harhakuvitelmia siitä, että kapitalismi on muuttunut ja sosialismiin voidaan siirtyä ilman poliittista ja vallankumouksellista työtä, ilman todellista luokkataistelua. Yhteiskunnan uusissa kerroksissa ja myös kommunistien ja heitä lähellä olevien piirissä tällainen reformipoliittika synnytti vääriä johtopäätöksiä. Tämä ilmeni meillä mm. kommunistisen puolueen merkityksen kieltämisenä, yrityksenä korvata marxismi-leninismi "kriittisellä marxismilla" sekä SKDL:n puoluesuuntaisena kehityksenä. Revisionisteja Gaits ja Fischer mukailen monet esittivät, että luokkataistelusta on siirrytty rauhanomaiselle sosialismiin johtavalle kehitystielle ja että tärkein kysymys on vain se



1970-luvun kommunistinuoret olivat aikanaan esimerkillistä joukkoa. Heidän ongelmansa oli kuitenkin, etteivät he jaksaneet kestää loppuun saakka sitä painetta, jonka voimistuva työväenluokan ja kapitalistiluokan välinen luokkataistelu toi mukanaan.

miten Suomessakin vallitseva laaja poliittinen demokratia siirretään taloudellisten suhteiden alueelle.

Porvariston uusi taktiikka

60-luvun alkuvuosina koko porvarillinen yhteiskunta toimi sen eteen, että kommunistit saataisiin luopumaan luokkataistelusta. Kun porvaristo kommunistien ja työväenliikkeen voiman pelottamana joutui antamaan periksi työväestölle talouspolitiikassa, oli tämä kapitalisteilta kuitenkin vain taktista perääntymistä. Työväenluokan voitot kyettiin kannavoimaan pitkälti sosialidemokraateille, jotka kasvattivat voimaansa. Oikeistososialidemokraattien taholta todettiin, että "meidän tulee osoittaa ääriavasemmistolle luottamusta ja ottaa se mukaan yhteisten asioiden hoitoon, kuten vapaamielinen porvaristo 30-luvun lopulla teki meidän suhteemme tekemättä sitä tappiokseen" (Mauno Koivisto -65). Kommunistien sisäisen tilan heikkeneminen huomattiin suurpääoman johtokeskuksissa ja nähtiin otolliseksi käydä hyökkäykseen SKP:ta vastaan uuden taktiikan avulla.

Kesäkuussa 1964 henkisen maanpuolustuksen neuvottelukunnan kansalaisajattelun seminaarissa laadittiin toimintaohjelma kommunistien rauhoittamiseksi ja yhdentämiseksi porvarilliseen järjestelmään. Nämä porvarien ja oikeistososialidemokraattien kaavailut toteutuivat. SDP sai 1966 eduskuntavaaleissa suuren vaalivoiton, jonka tuloksena myös kommunistit vedettiin mukaan työväenvastaiseen hallituspolitiikkaan, ei kuitenkaan joukkojen vaatimuksesta vaan toimimaan työväenvastaisen politiikan takuumiehenä ja joukkoliikkeen paineen hillitsijänä.

SKP hajosi 15. edustajakokouksessa

SKP:n 14. edustajakokous kykeni vielä torjumaan pinnan alla kyteneen avoimena järjestäytyneenä voimana esiintyneen oikeistorevisionismin ja poliittisen opportunistin. Mutta kokouksen monet päätökset mahdollistivat myöhemmän hajotustyön keskitetyn johtamisen. "Uudistajien" organisaatio muodostui ay-liikkeen toimitsijoista ja puolueen lehdistön toimittajista. Hajaannusta lietsoi 14. ja 15. edustajakokousten välisenä aikana Kansan Uutisten koko organisaatio. SKP:n 15. edustajakokous (1969) päättyi hajaannukseen. Kokouksen kuluessa puolue-

een Etelä- ja Itä-Suomen piirijärjestöt katsoivat, että revisionistiset voimat olivat ajaneet puolueen vaiheeseen, jonka seurauksena kokouksen päätökset olisivat johtaneet SKP:n lopettamiseen marxilais-leniniläisenä puolueena. Tämän vuoksi näiden piirijärjestöjen viralliset edustajat siirtyivät pois Kulttuuritalolta Koiton talolle. Tässä kokouksessa päätettiin perustaa normaaleja puolue-elimia vastaava kommunistien maankäsittävä neuvottelukunta sekä muut neuvottelukunnat ohjaamaan kommunistien toimintaa.

Tiedonantaja

Oikeistorevisionistinen suuntaus sai haltuunsa puolueen lehdistön ja kykeni käyttämään sitä tavoitteidensa läpiviemiseen. Merkittävä osa kommunisteista tuki työväestön vastaista tulopolitiikkaa ja hallituspolitiikkaa. Marxilais-leniniläistä linjaa puolustavilla kommunisteilla ei ollut 15. edustajakokouksen valmistelujen yhteydessä käytössään tiedotusvälinettä, jonka avulla olisi käyty kamppailua oikeistorevisionismia ja harjoitettua työväestön etujen vastaista politiikkaa vastaan. Tämän vuoksi SKP:n Uudenmaan piirijärjestö perusti Tiedonantajan. Sen välityksellä käytiin kamppailua puolueen ideologisen eheyden puolesta. Toiminta oli tuloksellista. Lehti

keräsi ympärilleen runsaasti yli puolueen järjestäytyneestä väestöstä. Samoin 1960-70-luvuilla opiskelevan nuorison ja kulttuuriväen imperialismin vastainen liikehdintä kanavoitui vahvistamaan kommunistien toimintaa Tiedonantajan ympärillä.

Maatakasittävä neuvottelukunta

Revisionistista hajotustyötä vastaan 15. edustajakokouksen aikana perustettu kommunistien maatakasittävä neuvottelukuntaorganisaatio oli luonteeltaan puoluesuuntaainen. Sen tehtävänä oli puolueen perustason organisaation elvyttäminen ja lujittaminen. Toisena päätehtävänä pidettiin työtätekevän väestön taloudellisen ja etuistalon kehittämistä. Tämä oli laiminlyöty, kun pidettiin tärkeämpänä osallistua työväenvastaiseen hallitukseen ja annettiin tuki harjoitetulle tulopolitiikalle. Neuvottelukunnan yhteisenä lehtenä ja puolueen organisaattorina toimi Tiedonantaja.

Muodollinen eheytyminen ylimääräisessä edustajakokouksessa

Puolueen sisäiset neuvottelut yhtenäisyyden aikaansaamiseksi aloitettiin NKP:n myötävaikutuksella. Neuvottelujen tuloksena puolue ehytettiin muodollisesti vuonna 1970 keuhällä pidetyssä ylimääräisessä edustajakokouksessa. Kokouksessa hyväksytyssä poliittisessa asiakirjassa suoritettiin mm. itsekritiikkiä kommunistien osallistumisesta hallitukseen. Kokouksen päätöksissä sovittiin, että puolueen sääntöjen mukaan elinten kautta. Tämä merkitsi sitä, että kommunistien maatakasittävä neuvottelukunta kaikkine elimineen lopetti toimintansa. Puolueen johtavat elimet valittiin aluksi voimasuhteiden perusteella eri osapuolten välillä.

Ylimääräisen edustajakokouksen ristiriitaiset päätökset vahdittivat osapuolijaon vakiintumista

Ylimääräisen edustajakokouksen päätökset merkitsivät uutta tilan-

nearviota. Luokkakantaiset kommunistit katsoivat, että kehittämällä työväen eduista lähtevää oikeaa politiikkaa voidaan puolueen revisionistisesti suuntautuneiden voimien kanssa päästä yhteiseen toimintaan ja ideologiseen keskusteluun ja aatteellis-poliittisen selvitystyön kautta löytyisi mahdollisuus todelliseen järjestölliseen yhtenäisyyteen. Tämä arvio ei varmastiakaan ollut silloisessa tilanteessa vääriä, mutta se merkitsi antautumista pitkäjännitteiseen ideologiseen ja poliittiseen työhön. Kuitenkin on todettava, että ylimääräisen edustajakokouksen jälkeen puolueessa revisionistisilla voimilla oli enemmistö, joka edelleen tuki tulopolitiikkaa ja harjoitettua hallituspolitiikkaa.

Puolueen luokkakantaiset piirijärjestöt muodostivat ylimääräisen edustajakokouksen jälkeen Tiedonantaja-lehdestä piirijärjestöjen yhteisen äänenkannattajan, jonka tueksi muodostettiin maata kasittava levikkijärjestöorganisaatio, mikä erosi luonteeltaan ratkaisevasti ylimääräisen edustajakokouksen päätöksellä lakkautetusta neuvottelukuntaorganisaatiosta, jonka tehtävänä oli ollut puolueen ja joukkotyön järjestäminen. Levikkiorganisaation työssä painotettiin puolueen sisäisen työn kysymykset ja puolueen normaalit ulospäin suuntautuvan poliittisen työn tehtävät jäivät taka-alalle. Kaiken kaikkiaan ylimääräisen edustajakokouksen päätöksillä luotiin tilanne, joka johti vuosikymmenien "veriseen" osapuolitaisteluun.

Kommunistien päälinja

Ylimääräinen edustajakokous muotoili SKP:n poliittisen päälinjansa seuraavasti: "SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopoleja ja poliittista taantumusta vastaan työtätekevien demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi". Leninin asettamuksen mukaan kommunistisessa liikkeessä yhdistyvät johdonmukainen uskollisuus periaatteille ja taktiikan joustavuus. Tämä periaatteiden pyryvyys ja taktiikan joustavuus ilme-

Jatkuu sivulle 13

Keskusteluun kommunistien yhtenäisyydestä

Kommunistien Liitto sai äskettäin SKP:n Oulun piirijärjestöltä myös KTP:lle ja SKP:lle osoitetun samansisältöisen kirjeen. Siinä esitetään ensi vaiheessa kommunistien toimintayhtenäisyyden rakentamista lopullisena tavoitteena kaikkien kommunistien kokoaminen yhteen puolueeseen. Kommunistien Liitto pitää kokouksensa 16.9.2015, jossa käsittelemme asiaa. Ennakkoon voi todeta, että alustava kantamme Oulun tovereiden esitykseen on hyvin myönteinen.

On pitkälti kiinni juuri kommunistien yhtenäisyydestä se, miten kykenemme Suomessa ja koko maailmassa kehittämään uusliberalistiselle poliittikalle varteenotettavan vaihtoehdon. Olemme käyneet tähän liittyen sisäistä keskustelua. Näkemysme mukaan on ainakin kolme asiaryhmää, joista meidän tulee saavuttaa yk-

simielisyys lopullisen puolueyhtenäisyyden toteuttamiseksi: **1)** Dialektisen ja historiallisen materialismin mukainen työväenluokan tieteellinen maailmankuva, jossa huomioidaan nykyisen tieteen saavutukset ja yhteiskuntakehityksen tilanne. **2)** Tähän tieteelliseen maailmankuvaan perustuva arvio sosialismin- ja kommunistisen liikkeen historiallisten takaiskujen syistä sekä nykyisestä aikakauden luonteesta. **3)** Yhteinen arvio uudesta kapitalismin vastaisesta luokkataistelutaktiikasta.

Näitä kysymyksiä käsittelemme mm. Kansan äänen numeroissa 4/14 (Työväenluokan tieteellinen maailmankuva), sekä 3/15 (kommunistien yhteistyöneuvotteluilta odotetaan tuloksia). Meillä on myös valmiilla keskustelun pohjaksi nykytieteen saavutukset huomioiva esitys dialektisen ja historiallisen materialismin mukaisesta maailmankuvasta. Samaten olemme päivittäneet luonnoksen asiakirjaksi kom-

munistisen ja työväenliikkeen vaikeuksien syistä.

Emme luonnollisestikaan lähde siitä, että kaikki näkemysme olisivat täysin oikeita ja lopullisia. Mutta puolueyhtenäisyyden saavuttaminen edellyttää, että näitä asioita emme voi ohittaa ja niistä tulee keskustella. Katsoimme myös, että toiminnallista ja järjestöllistä yhtenäisyyttä tulee kehittää rinnakkain liikkeen teoriaa ja ideologiaa koskevien keskustelujen kanssa.

Jatkamme tässä numerossa keskustelua Suomen kommunistisen liikkeen tilanteesta julkaisemalla ensi vaiheessa kolmiosaisen artikkelisarjan "Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta". Siinä pyrimme arvioimaan, miksi meille muodostui kolme kommunistista puoluetta ja mikä olisi ulospääsy tästä tilanteesta.

**Kommunistien Liitto
Hallitus**

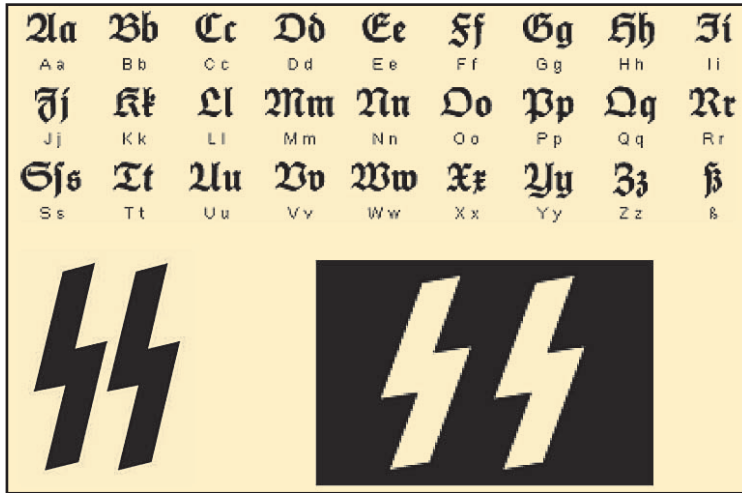
Pan-germanisti Jorma Koivulehto (1934 – 2014) väärensi suomen kielen ja kansan alkuperää

1930-luvun suomalaisilla fasis-teilla oli paha ongelma heidän valmistautuessaan tunkemaan mukaan Adolf Hitlerin tulevaan etniseen tuhoamissotaan Neuvostoliittoon: Hitlerin voittaessa elämisen oikeus tiedettiin olevan vain germaaneilla, Siperiassakin. Ongelmaan oli vain yksi ratkaisu: olisi pystyttävä vakuuttamaan saksalaiset "heimoveljet", että suomalaisetkin ovat "puhdasrotuisia germaaneja", jotka vain on jossakin historian vaiheessa "pakotettu omaksumaan vieras aasialainen kieli". Tarjolla oli kolme todistelumenetelmää: "rotupiirteet", arkeologia ja viimeisenä jälkijätöisestä kieli vasta 70-luvulla.

Arkeologit patistivat kielitieteelliseen pangermanismiin

Kuningasajatus on, että Itämeren pronssikausi 1800 – 600 e.a. olisi ollut kieleltään germaanista. Germaanien riimut ulottuvat kuitenkin Itämeren etelärannalle vasta 100 j.a.a. Sen vanhat paikannimet olivat muita kuin germaaneja kuten kelttiläisiä ja balttilaisia. Vuonna 1971 samana vuonna kielimaantieteestä väitellyt germaaninen filologi Jorma Koivulehto (1934 - 2014) julkaisi kuitenkin artikkelin vanhimmista germaanis-suomalaisista lainakosketuksista, jonka tarkoitus oli "korjata" Suomen muinaiskuva. Se on "tutkimusohjelman" julistus:

"... Näiden lainakosketusten alku sijoitetaan tavallisesti Kristuksen syntymän tienoille; ... Tätä mieltä ovat olleet esim. Setälä, Collinder ja Öhmann. ... Kaikki eivät ole tyytyneet mainittuun ajanmääritykseen. ... Kustaa Vilkuna on tutkimuksissaan vähitellen päätenyt siihen näkemykseen, että kontaktit ovat alkaneet huomattavasti aikaisemmin kuin yleensä on otaksuttu. ... Pronssikausi on Länsi-Suomessa, sen rannikkovyöhykkeellä, pääpiirteissään skandinaavinen. ... Kirjoituksessaan 'Sanoja niityltä niitetyltä. Huomioita suomalais-germaanisista kosketuksista' (1970) hän tiivistää näkemyksensä seuraavasti: Edel-



Saksassa ja Suomessa käytettiin vielä pitkään 1900-luvun alussa fraktuura-kirjainta. Vähitellen siirryttiin yleisesti antiikva-kirjaimen käyttöön. SS:n symboli on kaksi sig-riimua. Suomalaiset fasisistiset sanomalehdet hankkivat 1920-30-luvuilla SS:n symbolikirjakeita, jotta natsi-uutiset voitiin latioa "oikein".

lä esittämäni on hyvässä sopusoinnussa uusimman arkeologisen tutkimuksen kanssa edellyttäen kuitenkin, että kielelliset germaanis kosketukset siirretään ajassa huomattavasti kauemmas taaksepäin kuin mitä yleensä on totuttu oletamaan! Alku on siirrettävä ensimmäiselle esikristilliselle vuosituhannelle, ehkä toiselle saakka."

Maantieteellisestä skandinaavisuudesta surfataan muitta mutkitta kielelliseen...

"Arkeologi Unto Salo on käsitellyt lectio praecursoriassaan (väittelijän työnsä esittely) v. 1968 germaanis-suomalaisia kosketuksia arkeologian näkökannalta. Hän edustaa ikäkysymyksessä samanlaista näkemystä kuin Vilkuna: 'niiden kontaktien alkamista, joiden tuloksena kantasuomeen omaksuttui joukko germaaneja lainasanoja, ei voitane mitenkään sijoittaa ajanlaskun vaihteen tienoille. Tuhatkunta vuotta varhaisempi ajankohta sopii arkeologiseen materiaaliin paljon paremmin. Ja nimenomaan raudan tunnetuksi tulo esiroomalaisella ajalla mielestäni vaatii ajoittamaan varhaisimmat germaanis lainasanat ainakin viimeisen esikristillisen vuosituhannen puolivälin vaiheille. Ky-

symyksessä ovat tällöin skandinaaviset kosketukset, sillä kantasuomalaisien yhteydet goottilaisalueelle solmiutuvat vasta ensimmäisellä vuosisadalla ajanlaskun vaihteen jälkeen."

Rauta ei ole germaanilaina vaan itäbalttilaista vasarakirveskieltä (rauda) tarkoittaen punaa, punerusta ja – valitusta. Se tarkoittaa niitä yhä liettuassa. Rauduskoivu on "surukoivu". Punainen on ollut surun, veren väri.

Käsitys yhteiskuntajärjestyksestä yhtä perusteeton kuin kielestäkin...

"Germaaninen valtasluokka eli vuosisadat itämerensuomalaisen parissa kestitysvero nauttien. ... Kestitysveron kannon yhteyteen näyttää viittaavan suomen tarita (tarjo-): vrt. germ. *tarjan, josta mm. saksan zehren mm. 'kestitä', keskiyläsaksan zere f. 'kulut (ruoasta, juomasta)' voidaan palauttaa muotoon *tarjö. ..."

Koko *tarjan epäilyttä. Mutta liettuan tarti (taria) = sanoa, ääntää, tarjota, tarita (kertoa tarina), ei, eikä se viittaa "herrakansaankaan". Tartis = neuvotella, sopia, taryba = neuvosto.

"Vilkuna näkee germaanisen vaikutuksen siis superstraattivaikutuk-

sena: germaanit muodostivat ohuen yläluokan, joka verotti rahvasta, otti siltä uskollisuuden takeeksi panttivankeja: kihlakunta on ilmeisesti ollut "panttivankikunta" (vrt. germ. *gisla- > saks. Geisel "panttivanki"). ... Näiden muinaisten germaanien kotipaikan Vilkuna sijoittaa lähinnä Skandinaviaan, Ruotsiin, Gotlantiin."

"Vanhan metodin kumovat löydökset" ovat väärennetyjä

"Suomen kannalta katsoen on pystytetty eräs terminus post quem (raja jonka jälkeen): ei ole löydetty yhtään germaanista lainasanaa, jossa näkyisi kantasuomen äänteenmuutos ti > si. Sitä vastoin on tunnetusti balttilaisia lainoja, joissa tämä muutos näkyy: sm. silta ~ liett. tiltas 'silta', sm. morsian liett. marti 'morsian'. - Juuri tämän ilmiön perusteella katsotaan balttilaisten kosketusten alkaneen ennen germaaneja.

Jos löydetäisiin germaanisainkin lainasanoja, jotka olisivat ehtineet ottaa osaa kyseiseen äänteenmuutokseen, ei kai ainakaan suomen äännehistorian kannalta voitaisi vanhimpia germaaneja kosketuksia luokitella nuoremmiksi kuin balttilaisia."

Koivulehto menee kaksi kertaa kauemmaksi taaksepäin kuin tuollainen muutos vihjaten, että vasarakirveskielikkään (2900 e.a.a.-) ei olisi ollut balttilaista. Väite on väärä. "Käsittelen seuraavassa tapausta, joka näyttäisi viittaavan germaanisten kosketusten alkamiseen ennen ti > si -muutosta. Sm. karsia ~ germ. *skardian (= leikata kirurgisesti, RK)"

Liettuan "kärtis", merkitsee nimenomaan "karsittua rankaa". Nykyinen karti (karia, korē) = hirttää, ripustaa. Kantabaltin *karti (kar'a, kārē), on tarkoittanut "hakata, karsia, tappaa lyömällä, sotia, nyk. "karras" = sota, "karija", preussin karja = sotajoukko.

Koivulehto on esittänyt myös joukon muka "vanhalla e-kaavalla taipuvia germaanilainoja": karsi, kilpi, liesi, lovi, tuppi, umpi, kalsi, paasi, pursi, suuri, tuoni, vaaksi, vyyh-

ti. Muut ovat balttia paitsi Paasi on kelttiä (basis), vyyhti (-in) on slaavia, **vaaksea ei ole. Samoin hänen "kantasuomen kautta saameen lainautuneet muinaiset germaanilainansa" ovat vääriä hälyjä: arpa, hauta, kansa, lanka (muka germaanin "peräsuoli", vaikka liettuan lanka tarkoittaa taipumista), palsi, rauta, vanne, vartoa, vaula, buoi'de = liha-va, luoi'kāt = lainata, suow'dā = reenus, balttia kaikki. Suomessa ei ole ainoatakaan germaanilainaverbiä, jossa esiintyisi ti > si -muunnos, eikä ainoatakaan i-päätteistä germaanilainanomia, joka taipuisi vanhalla e-kaavalla. Tämä vanha metodinen periaate pitää.

Berliinin kollega tuomitsi metodin hölynpölyksi

Berliinin yliopiston fennougristiikan professori Ralf-Peter Ritter (1938 – 2011) toteaa väitöskirjassaan "Tutkimuksia itämerensuomen vanhimmista germaanilainoista" (1989):

"Tutkimuksessa esitetään, mitä on mahdollista sanoa germaanisen itämerensuomalaisen kielikontaktien iästä, laajuudesta ja esiintymisalueista tämänhetkisen tietämyksen vallitessa: Ennen ensimmäisten germaanisten riimukirjoitusten ilmaantumista (n. 100 j.a.a.) alkoivat itämerensuomalaiset lainata sanastoa germaani-kielistä. Voidaanko lainayhteyksien alku vetää ajanlaskuun alkuun asti (ja kuinka kauaksi siitä taaksepäin), ei ole varmistettavissa. Germaaneja lainauksia 'varhaismuinaissuomessa' (itämerensuomilapissa) ei ole tähän mennessä pitävästi todistettu. Perinteinen käsitys, että balttilais-suomalaisen lainakontaktien alku sijoittuu ennen germaanis-itämerensuomalaisia, ei ole mitenkään kumottavissa. Se [Koivulehdon] etymologinen metodi, jolla päinvastaisia tuloksia on saatu, ei kestä kriittistä tarkastelua."

Pangermanistien viimeisin saavutus on suomesta matkittu Viron etymologinen sanakirja Eesti etymologiasõnaraamat, johon ehkä palataan.

Risto Koivula

Johtopäätöksiä Suomen kommunistien lähihistoriasta, osa 1

Jatkoa sivulla 12

nee tässä puolueen päälinjassa. SKP määritteli lopulliseksi päämääräkseen sosialismin ja luokattoman yhteiskunnan luomisen. Sosialistisen yhteiskunnan luominen kattaa maailmanmitassa kuitenkin kokonaisen aikakauden, jossa on useita historiallisia vaiheita ja jaksoja. Sen vuoksi kommunistiset puolueet ovat katsooneet, että strategisen päämäärän (socialismi) toteuttamiseksi tulee olla taktiset välitavoitteet. Päälinja yhdistää toisiinsa nykyhetken, välitavoitteen ja lopullisen päämäärän.

Vaikka Suomen kommunistinen liike on monien muiden puolueiden tapaan kokenut voimakkaan kriisikehityksen, voidaan nähdä, että ylimääräisessä edustajakokouksessa muotoiltu päälinja oli oikea ja pitää edelleen paikkansa. Huolimatta suuris-

ta muutoksista ei maailmassa ole tapahtunut mitään sellaista, joka muuttaisi tätä arviota.

"Luokkakantainen" nuoriso nousee

Vastauksena länsimaiden harjoittamaan raakaan imperialistiseen politiikkaan monissa Länsi-Euroopan maissa nuorison liike radikalisoitui ja vasemmistolaisuus 60-luvulla. Ensinnä opiskelevan nuorison ja kulttuuriväen anti-imperialistinen tietoisuus heräsi vastustamaan suurten kapitalistimaiden harjoittamaa kehitysmaiden riistoa ja imperialistista sotapolitiikkaa. Suomessa vasemmistolaisella työväenliikkeellä oli vahvoja perinteitä. Luokkakantaisella järjestöväellä oli paljon annettavaa tälle nuorisolle. Tiedonantajan silloinen selkeä linja vakuutti tämän nuorison marxilais-leniniläisen maailmankatsomuksen oikeellisuudesta. Hyvin järjestetyn opintotyön ansiosta näistä nuorista ke-

hitty teoreettisesti lahjakkaita kykyjä. Nousei uusia järjestöjä ja vanhoja elvytettiin. Tämä "luokkakantainen" nuorisoliikkeen nousu oli osa yleismaailmallista liikettä, mikä oli seurausta Neuvostoliiton ja kansainväliseen sosialismiin tukeutuvan työväenliikkeen voiman kasvusta yhdistyneenä ennen kaikkea opiskelevan nuorison ja kulttuuriväen anti-imperialistiseen liikkeeseen. Joka sai alkunsa voimakkaasta Vietnam-solidaarisuusliikkeestä. Se, että liike sai näin voimakkaat mittasuhteet meillä Suomessa, perustui siihen, että olimme lähellä Neuvostoliittoa, meillä oli edelleenkin voimakas kommunistinen puolue ja käytösämme oli runsaasti suomen kielelle käännettyä marxilaista tieteellistä kirjallisuutta. Ei ole myöskään väärin todeta, että kommunistisella nuorisoliikkeellä oli näinä vuosina merkittävä asema suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan kehittämisessä.

Kommunistien yhtenä-

syyskehitys kariutui 70-luvun puolivälissä

Alkuun ylimääräisen edustajakokouksen päätösten mukainen toiminta samassa eheytyneessä puolueorganisaatiossa tuottikin tuloksia. Puolueen marxilais-leniniläisen linjan suosio ja kannatus kasvoi 70-luvun alkuvuosina. Tähän vaikutti mm. se, että puolueen marxilais-leniniläisillä voimilla oli nyt oma lehti joukkotyön ja tiedotuksen välineenä. Samaten työväestölle hedelmätön hallituskausi, jossa kommunistit olivat mukana, lopui ns. "korppusotaan". Nämä loivat painetta puolueen eheyttämiseksi yhteisen ideologian perustalla. Revisionistisilla voimilla oli kuitenkin osapuolijonon perusteella enemmistö kaikissa puolue-elimissä. Luokkakantaisen osapuolen etenemisen ideologisessa ja kenttätyössä eivät järjestöpoliittisen keinottelun vuoksi koskaan päässeet realisoitu-

maan voimaksi, joka olisi pystynyt torjumaan revisionistiset näkemykset. Edistystä tapahtui muualla, mutta puolueen sisällä tilanne lukkiutui asemasodaksi. Enemmistö päätöksillä estettiin mm. uusien jäsenten ottaminen puolueeseen.

Kehitystä huononpaan tapahtui vuonna 1975 kansandemokraattien mennessä uudelleen mukaan hallitusyhteistyöhön. Kyse oli ns. Miettusen hätätilahallituksesta, jonka Kekkonen yhdessä yössä "runnasi" kasaan, ja johon SKP:n keskuskomitea äänestyspäätöksen jälkeen päätti osallistua. Tämän jälkeen todellinen yhtenäisyyskehitys ei edennyt. Puolueen johto ei asettanut työväen eduista lähteviä taistelunnuksia, joiden taakse olisi työtätekevää väestöä voitu koota. Luokkakantaisten voimien asemia alettiin puolueen johdossa hiljalleen äänestyspäätöksillä murentaa. (Kä/KL)

AIDAT JA MUURIT

Länsimaat järjestivät 2009 suuren juhlan Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivänä kuvitellen kapitalismin voittaneen 1989 "lopullisesti". Saksan liittokansleri Merkel kiitti Gorbatšovia tämän aloittamasta perestroikasta, joka nopeutti muurin murtumista ja Saksojen yhdistymistä. Sitä seurasi entisen DDR:n asukkaiden köyhtyminen, kapitalististen valtioiden riesa työttömyys ja naisten tasa-arvon heikkeneminen sekä tuotannon väheneminen. Länsi-Saksan tekemä DDR:n hallinnollinen valtaus aiheutti taloudellisen eriarvoisuuden idän ja lännen välillä. Yhdistyminen oli vastoin Helsingin sopimuksen sodan jälkeisten rajojen loukkaamattomuuden periaatetta Euroopassa.

DDR:n valtionraja Saksan liittotasavaltaan ja Länsi-Berliiniin oli kahden vastakkaisen yhteiskuntajärjestyksen sosialismin ja imperialismin välinen raja. Imperialismi on yrittänyt hävittää sosialistiset valtiot niiden olemassaolon alusta lähtien. Jo 1918 peräti 14 imperialistista valtiota aloitti hyökkäyssodan kukistaakseen Neuvosto-Venäjän. Imperialismin olemus on ollut, on ja pysyy aggressiivisena. Siksi DDR turvasi rajansa Länsi-Saksaan ja antifasistisella muurilla Länsi-Berliiniin.

Saksan liittotasavalta on NATO:n jäsen, ja sillä oli DDR:n valtionrajalla 880000 NATO:n sotilasta. Järjestys DDR:n valtionrajalla Saksan liittotasavaltaan ja Länsi-Berliiniin suuntautui ainoastaan sosialismin vihollisia vastaan.

Historiallisen välähdyksen jälkeen on selvää, miksi imperialististen valtioiden johdossa olevat henkilöt eivät kiehu kiukusta, vaan hyväksyvät hiljaisuudella uusien aitojen ja muurien suunnitelmat ja rakentamisen imperialismin suojaksi. Päämääränä on erottaa köyhät rikkaista. Keski-ikäisiä kaupungit elivät muurien suojassa, nyt valtiot.

Maailmassa oli 2014 jopa 33000 kilometriä aidattuja rajoja. Aitoihin liittyy pimeässä toimivia videokameroita, liikeilmäsimia ja miehittämättömiä lennokkeja. Brasilia aikoo valvoa rajojaan virtuaalialidalla. Suomen Rajavartiolaitos pohtii lennokkien hankkimista

itärajan valvontaan.

Länsirannan aita

Vaikutuksiltaan pahin aita on Israelin palestiinalaisten toisen intifadan aikana 2002 aloittama Länsirantaa erottavan aidan rakentaminen. Siitä 90 prosenttia on matalaa kaksi metriä korkeaa sähköisesti ja piikkilangalla suojattua metalliaitaa ja loput jopa kahdeksan metriä korkeaa betonimuuria. Aita on suunniteltu 700 kilometriä pitkäksi, vaikka rajan pituus on 307 kilometriä, ja aidasta on valmiina noin 80 prosenttia. Monissa kohdin aita työntyy Länsirannan sisään ja anastaa Israelin puolelle 10 prosenttia Länsirannasta. Aidassa on noin sata vartioitua läpikulkupaikkaa eli palestiinalaisten liikkuminen on tehty mahdollisimman hankalaksi.

Israelin sionistijohto on oppinut historiasta. Venetsian juutalaiset pakotettiin 1516 asumaan valimon alueella. Valimo on italiaksi ghetto. Yöksi alueen portit suljettiin. Tunnetuin on Varsovan ghetto, jonka saksalaiset fasistit tuhosivat 1943 lähes kaikkine juutalaisasukkaineen.

Palestiinassa apartheid-muurin sanotaan estävän rauhanneuvottelut Israelin kanssa. Aita-muuri on huonontanut Palestiinan ja Israelin välisiä suhteita. YK:n yleiskokous on kritisoinut aitaa. Haagin kansainvälinen tuomioistuin antoi 2004 päätöksen, jonka mukaan aita on kansainvälisen oikeuden vastainen ja se tulisi heti purkaa. Pää-

töksen mukaan Israel on velvollinen korvaamaan aidasta palestiinalaisväestölle aiheutuneet vahingot.

Israel rakensi Egyptin rajalle 240 kilometriä pitkän aidan estämään maahanmuuton. Laittomia siirtolaisia tuli Eritreasta, Darfurista ja Etelä-Sudanista. Israel on kieltänyt antamasta tulijoille pakolaisstatusta.

USA:n ja Meksikon raja

Yhdysvallat alkoi 2007 rakentaa 1100 kilometrin pituista aitaa eli häpeän ja kuoleman muuria 3141 kilometrin pituiselle Meksikon rajalle. Aidan tarkoituksena on estää lähinnä Keski-Amerikan köyhien paperittomien kansalaisten tulo eli kontrolloida siirtolaisuutta, vaikka perusteluna on käytetty huumeiden salakuljetusta. Arizonassa Nogalesin rajakaupungin halkaisee 15 metriä korkea kalteriraja-aita siten, että USA:n puolella asuu 20000 asukasta ja Meksikon puolella puolisen miljoonaa. USA:n San Diegon ja Meksikon Tijuanan välillä on muuri. Tijuanan gringovyöhyke on lasimurskalla päällystettyjen muurien takana. USA:n aidan rakennus on jäänyt kesken, sillä USA:n elinkeinoelämä haluaa vuotavan rajan läpi tulevaa halpaa epävirallista työvoimaa.

Espanjan ja Marokon raja

Entinen siirtomaavalta Espanja pitää hallussaan Marokon puolella kahden kaupunkia: Ceuta on vastapäätä Gibraltaria ja Melilla Ceutasta itään. EU rahoitti 2013 valmistuneen Ceutan raja-aidan, joka maksoi 30 miljoonaa euroa. Ceutan rinnakkaiset raja-aidat ovat kolme metriä korkeita. Kuuden metrin korkuiset Melillan rinnakkaiset aidat, joiden päällä on piikkilankaa, ovat esteenä Afrikasta tuleville siirtolaisille, jotka koettavat kiivetä aidan yli. Rakentaminen aloitettiin 1998. Vartioasemia on säännöllisin välein. Maakaappeli yhdistää valonheittimet, äänijärjestelmät sekä videokamerat keskusohjauskoppiin. Melillan aidassa on lisäksi kyynelkaasua levittäviä suihkuja. EU on rahoittanut aitojen rakentamisen. Marokko vaatii kaupunkia itselleen ja pitää hallussaan Espanjalta samaansa siirto-

maata Länsi-Saharaa.

Euroopan raja-aitoja

Unkari ilmoitti kesäkuussa 2015 rakentavansa neljä metriä korkean aidan Serbian rajalle, joka on 175 kilometriä pitkä. Afrikasta ja Lähi-idästä pyrkii turvapaikan hakijoita Balkanin maiden kautta. Siirtolaiset tulevat Serbiaan EU-maiden kautta, lähinnä aiemmin Bulgariasta ja Makedoniasta (ei EU-maa), jotka sulkevat rajansa ja Kreikasta. Kreikka rakensi 2012 elokuussa Turkin rajalle 10,5 kilometrin pituisen aidan. Bulgaria rakensi vuodenvaihteessa 2013-2014 osalle Turkin rajaa 33 kilometrin pituisen aidan. Makedonia sulki 20.8.2015 rajansa, mutta avasi sen kolme päivää myöhemmin 23.8. Yle näytti uutisissaan, kuinka unkarilaiset innokkaasti rakentavat aitaa puolustamaan Linnake-Eurooppaa. Unkarilaiset olivat itse innokkaimpia aitojen purkajia, kun Berliinin muuria purettiin 1989.

Kyproksen pääkaupunkia Nikosiaa ja koko saarta halkoo YK:n valvoma aselepolinja, ja saaren pohjoisosa on julistautunut itsenäiseksi tasavallaksi. Sitä ei tosin tunnustakaan muu valtio kuin Turkki.

Pohjois-Irlannin kaupunkien ja halkovat muurit, jotka eivät ole hallinnollisia rajoja, mutta niiden tehtävä on erottaa katolisten ja protestanttien asuinalueet toisistaan. Muureja kutsutaan sievistellen rauhanmuureiksi.

Milloin EU alkaa pystyttää muureja Venäjän ja Valko-Venäjän vastaisille rajoille? NATO tosin on jo varustanut nämä rajat sotajoukoilla ja -koneilla. MTV3 25.8.2015: Viro suunnittelee aidan rakentamista Venäjän rajalle.

Aitoja Afrikassa

USA ja NATO hävittivät Libyan lähes maan tasalle. Tunisian Soussessa Libya koulutettu mies ampui 2015 turisteja. Siksi Tunisia aikoo rakentaa aidan, joka estäisi jihadistien tuloon maahan.

Somalialainen al-Sabaab tappoi 2015 ihmisiä Kenian Garissan yliopistossa. Kenia päätti pystyttää

muurin ja on alkanut rakentaa 440 kilometrin pituista muuria Somalian vastaiselle rajalleen pitääkseen Al-Sabaabin ulkopuolella.

Aasian aitoja

Saudi-Arabia rakentaa Irakin rajalle aitaa, jonka pituus on runsas 800 kilometriä. Aidan pitäisi estää sotien leviäminen Saudi-Arabiaan. ISIS vauhditti aidan rakentamista helmikuun 2015 alussa perustettuaan Syyriaan ja Irakiin. Rakennelmassa on hiekkavallia, jonka jälkeen sadan metrin vyöhykkeellä on kolme piikkilanka-aitaa. Valvontatorneja on 78 kappaletta. Armeijalla on 240 nopean toiminnan joukkojen autoa valmiudessa. Aitaan liittyy liikeilmäsimia, videokameroita, tutkia ja peräti valvontasatelliitteja. Saudi-Arabia on rakentanut vastaavaa aitaa aiemmin Jemenin vastaiselle rajalleen, joka on 1800 kilometriä pitkä.

Intia on rakentanut vuosien ajan aitaa Bangladesin vastaiselle yli 4000 kilometrin rajalleen. Aitaa on valmiina noin 2500 kilometriä. Rajaa vartioidaan 240000 ihmisen toimin.

Thaimaa ilmoitti 2007 pystyttävänsä "turva-aidan" Maleasian vastaiselle rajalleen, ja samana vuonna aidan rakennuspuuhissa olivat Pakistan Afganistanin rajallaan, Uzbekistan Tadžikistanin rajallaan ja Arabiemiraattien liitto Omanin rajallaan.

Koreoiden rajalla on demilitarisoitu vyöhyke, joka on 250 kilometriä pitkä ja neljä kilometriä leveä vyöhyke. Se lienee maailman suurin miinakenttä, jossa on arviolta miljoona maamiinaa molemminpuolin. Miinoittamisen aloitti 1953 Etelä-Korea.

Lopuksi

Raja-aidoilla ja -muureilla eriarvoistetaan ihmisiä. Maahanmuuttoa koetetaan hallita halvan mutta pätevän työvoiman lähteenä. Tehokain keino vähentää pakolaisuutta olisi sotien lopettaminen, mutta USA-NATO-EU -akseli ei tähän suostu.

Hannu Kautto

RAUNIOISTA NOUSEE DONBASS

Matti Rossin uutuuskirja, Ukrainan sodasta kertovaa "Raunioista nousee Donbass" voi tilata kaikista nettikirjakaupoista. Kirjan on kustantanut Donetskien kansantasavallan suurlähetystö Helsingissä ja sitä voi ostaa myös Ruslania Books Oy:n kirjakaupasta, os. Boulevardi 7, Helsinki. Ohessa ote kirjasta:

Mitä Venäjä tahtoo?

Venäjä ei liittänyt Krimin niemimaata itseensä sodalla eikä väkivalloin, vaan sen asukkaiden tahdosta estääkseen USA:ta kaappaamasta Krimin Kiovan juntan myötävaikutuksella tukikohdakseen. USA-NATO:n ja EU:n tunkeutuminen Ukrainaan oli alkanut vallankaappauksella, ja valtaan oli nostettu äärioikeistolainen, kansalliskiihkoisinen junta. Junta on ollut avoimesti USA:n sotapuolueen työkalu. Ne ovat väristelleet ja valehdelleet yhdessä ja käyneet sotaa yhdessä.

Länsimaat jankuttavat, että Venäjä haluaa palauttaa neuvostovalloituksen. Ei halua eikä voi. Se mikä on ollut ja mennyt, ei palaa. Historiassa ei voi surffailia edestakaisin. Mutta Venäjän on pidettävä huoli

turvallisuudestaan niinkuin kaikkina aikoina. NATO on kiristänyt Venäjän saartoa Ukrainan itsenäistymisestä lähtien, tunkeutunut Venäjän rajoille ja vahvistanut aseistustaan Mustalla merellä, Puolassa ja Baltiassa. USA ja EU haluavat estää Venäjää kehittymästä ja voimistumasta. Muuan guru, pan Zbigniew Brzezinski, on ehtinyt jakaa Venäjän alueisiin, joita hallitaan länsimaista. Venäjälle mätkäistyt taloudelliset "pakotteet", joilla ei tunnu olevan loppua, ovat USA:n suunnitelmassa alkua Venäjän kesyttämiseksi ja alistamiselle.

Venäjä ei ole osapuoli Ukrainan kansalaissodassa. Osapuolet ovat Kiovan junta, jota USA ohjaillee, ja Donetskien ja Luganskin kansantasavallat. Venäjä haluaa osapuolten neuvottelevan ja sopivan

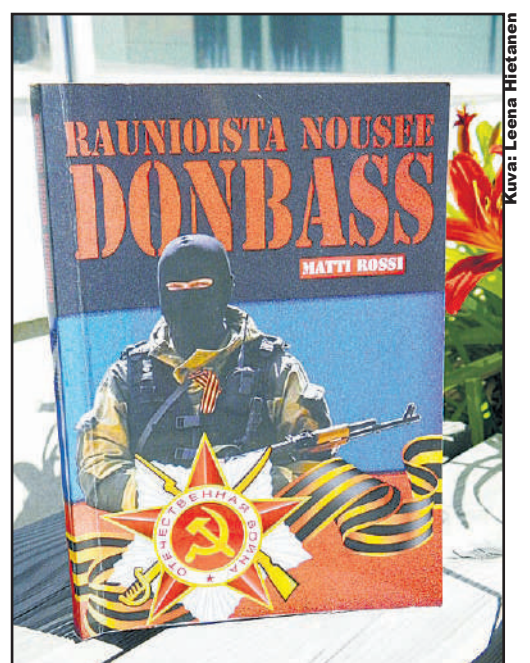
asioista keskenään. Venäjä haluaa rauhaa Ukrainaan, että se voisi kehittyä ja vaurastua, mihin sillä on poikkeuksellisen hyvät mahdollisuudet. Venäjä ei halua liittää itseensä Novorossiaa eikä kannata Donetskien ja Luganskin ajamaa itsenäisyyttä. Venäjä ei puutu Ukrainan hallitusmuotoon, mutta kannattaa Ukrainan federalisointia, sen alueiden tietynasteista itsenäisyyttä. Mutta junta ei sitä halua, se ei yleensä halua neuvotella vastapuolen kanssa. Se haluaa voittoa, murskata vastustajansa ja hävittää toisinajattelevien päistä toiveet itsenäisyydestä.

Moskova ja Novorossija eivät ole yksimielisiä menettelystä Ukrainassa. Venäjä tuki länsimaiden valmistelemaa sopimusta 21.2.2014, mutta presidentti Obama ehti sopia vallansiirtoista eli Kiovan vallankaappauksesta. Geneven kokoukseen 17.4.2014 Novorossian edustajia ei kutsuttu. Vallankaappauksen jälkeen Novorossia ei tunnustanut Kiovan uutta hallitusta. Moskova pysyi Donbassin kapinallisia pidät-

tymään vuoden 2014 toukokuun kansanäänestyksestään, mutta Donbass ei noudattanut Moskovan kehoitusta.

Moskova tunnusti Kiovan juntan toimeenpanemien vaalien tuloksen 2014 ja Porošenkon valinnan presidentiksi. Oppositio puolueita oli estetty äänestämästä, eikä junta ollut järjestänyt Donbassissa minkäänlaisia vaaleja. Moskova ei ole virallisesti tunnustanut Donbassin marraskuun vaaleja, joissa valittiin Donetskien ja Luganskin johto.

Ulkoministeri Lavrov sanoi puheessaan Münchenin kokouksessa 7.2.2015, että Venäjä jatkaa rauhan rakentamista. Olemme johdonmukaisesti vaatineet vihollisuuksien lopettamista, Lavrov sanoi, raskaan aseistuksen vetämistä pois, suorien neuvottelujen aloittamista Kiovan ja Donetskien-Luganskin kesken, erityisesti



Kirja "Raunioista nousee Donbass" on Matti Rossin hieno ulostulo liian pitkän hiljaisuuden jälkeen.

menetelmiä yhteisen taloudellisen, sosiaalisen ja poliittisen alueen palauttamiseksi Ukrainan alueelliseen

Jatkuu sivulle 15

Ukrainan kriisin ratkaisun avaimet hukassa

Minskin sopimus

Mantran lailla toistettu ratkaisu Ukrainan kriisin ratkaisemiseen on Minskin sopimus. Kyseisen sopimuksen osapuolia ovat Kiovan hallinto ja Donetskin sekä Luganskin kansantasavallat. Saman sopimuksen allekirjoittivat tarkkailijoina myös Ranska, Saksa ja Venäjä, jotka ovat tavallaan sen takuumiehiä, mutta jotka eivät ole sopimuksen osapuolia. Venäjällä näyttää olevan vaikutusvaltaa sekä kansantasavaltioihin että osittain Kiovaan. Ranskalla ja Saksalla ei näytä olevan vaikutusvaltaa edes Kiovaan.

Yhdysvallat ja EU asettavat Venäjälle uusia pakotteita, kun Minskin sopimuksen täytäntöönpano ei näytä etenevän. Takertelu sopimuksen täytäntöönpanossa joutuu pääasiassa Kiovaan, johon kukaan ei kohdistakaan mitään sanktioita. Minskin sopimus määrittelee tarkkaan, mitä sen osapuolten, Kiovan hallinnon ja Donetskin sekä Luganskin kansantasavaltiojen on kummankin tehtävä, mihin mennessä ja missä järjestyksessä. Seuraavaan toimenpiteeseen siirrytään vasta sitten, kun kummatkin ovat suorittaneet edellisen. Kaikki sopimuksen toimenpiteet on suoritettava 2015 loppuun mennessä. Toimeenpanoa valvoo ETYJ.

Sopimuksen mukaan ensimmäinen toimenpide on tulitauko ja yli 100 mm raskaan aseistuksen siirtäminen lujasta määrättylle etäisyydelle rintamalinjasta. Seuraavaksi Kiovan on tehtävä tarkasti määritelty muutokset Ukrainan perustuslakiin, jotka on ennen muutosten tekemistä hyväksyttävä Donetskin sekä Luganskin kansantasavallalla.



Lännessä ei välitetä siitä, että esimerkiksi Ukrainan vapaaehtoisin kuuluva Azov-pataljoona esiintyy avoimesti sodanaikaisen saksalaisen SS-Reich-divisioonan tunnuksella. Fasismi ei huolestuta. (Kuva Wikimediaista)

Länsimedien vallankumouksena tai kansannousuna esittelemän Ukrainan vallankaappauksen populistisina tavoitteina olivat oligarkkien ylivalan murtaminen, korruption kitkeminen ja vaurauden lisääminen. Loppujen lopuksi ensimmäistä kertaa Ukrainan historiassa yksi oligarkki valitaan presidentiksi ja loput oligarkit nimitetään eri alueiden kuvernööreiksi diktaattorimaisilla valtuuksilla. Korruptio muuttuu entistä huomattavasti pahemmaksi ja maan talous ajautuu syöksykierteeseen sillä seurauksella, että Ukrainan pelastavat maksukyvyttömyydeltä vain avokätiset länsilainat. Kaupan päälle Krimin niemimaa pakenee sekasortoa Venäjään ja Itä-Ukraina käy mieluummin Kiovaan vastaan veristä sisällissotaa kuin hyväksyy sen vallan.



Ukrainassa myös maatalous on taantunut. Lännen etupiirissä on vaarana, että maa myydään kansainväliselle pääomalle. Maailman ehkä hedelmällisimmät maat ovat vaarassa joutua Monsanto käsiin. Tämä katastrofi tulisi voida estää.

Kyseiset muutokset perustuslakiin tekevät Ukrainasta käytännössä liittovaltion, jossa sen alueille siirtyy merkittävä osa keskushallinnon valtaoikeuksista. Seuraavaksi koko Ukrainan alueella järjestetään alueellisen paikallishallinnon vaalit. Vasta tämän kaiken suorittamisen jälkeen Donetskin sekä Luganskin kansantasavaltiojen ja Venäjän välinen rajaosuus siirtyy Ukrainan viranomaisten valvontaan, mutta kansantasavallat saavat määrättyjä erioikeuksia ja niiden joukot muuttuvat näiden alueiden paikallismilisiiksi.

Kiovan hallinto ei aikoon noudata Minskin sopimusta

Kiovan hallinto ei ole täyttänyt yhtäkään Minskin sopimuksen mukaisista velvoitteista. Tulitauko ei ole pidetty päiväkään, aseita ei ole siirretty ja tehty perustuslakimuutokset olivat täysin erilaisia kuin mitä oli sovittu. Ukrainan Korkeimman radan (paikallisen yksikamarisen eduskunnan) ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Anna Gopko myönsi 17.8.2015, ettei Ukrainalla ollut alun alkaenkaan aikomusta täyttää Minskin sopimuksen mukaisia velvoitteita, vaan niiden täyttämisen imitaatio olikin tarvittavan aikaisien ottamista Ukrainan asevoimien vahvistamista varten, koska Kiova aikoo ratkaista Itä-Ukrainan

kriisin sotilaallisin keinoin

Nyt Kiova näyttää valmistautuvan suurhyökkäykseen. Miksi? Selitys on hyvin yksinkertainen. Ensinnäkin Washington ei halua Ukrainan kriisin rauhanomaista ratkaisua. Toiseksi Minskin sopimuksen täyttäminen olisi Kiovan hallinnon loppu, koska sopimusehtojen toteuttamisen seurauksena radikaalit tekisivät todennäköisesti aseellisen vallankaappauksen. Kolmanneksi sopimusehtojen täyttäminen tarkoittaisi Ukrainan muuttamista liittovaltioksi ja keskushallinnon vallan radikaalia rajoittamista alueiden hyväksi, mikä tekisi Kiovan hallinnon diktatuurin mahdottomaksi. Neljänneksi Kiovan hallinnon ainoa keino pysyä vallassa talouden sakaatessa, elintason romahdessa ja kustannustason noustessa pilviin on ohjata kansalaistyymättömyys ulkoiseen uhkaan aloittamalla taas laajamittaiset taistelutoimet. Kumpikin osapuoli tulee syyttämään niistä toista osapuolta.

Kiovalle sen joukkojen uudet motitukset ja suur tappiot ovat kuitenkin paljon pienempi uhka kuin maan sisäisen kontrollin menettäminen joko toimettomuuden tai Minskin sopimuksen täytäntöönpanon seurauksena. Tulevat suur tappiot kun antavat mahdollisuuden kinuta Länneltä lisää taloudellista, poliittista ja ehkä jopa soti-

laallista tukea. Koska Ukrainan talous on käytännössä vainaa, myös Kiovan nykyhallinto on käytännössä vainaa. Ainoa kysymys on se, miten moni ukrainalainen, eurooppalainen ja venäläinen menettää henkensä ennen nykyhallinnon väistämättömyyttä luhistumista ja kriisin päättymistä.

Sodanlietsontaa

Washington ja sen kuuluiset vasallit Varsovassa ja Baltian maissa tekevät kaksin käsin töitä lietsoakseen tästä NATO:n ja Venäjän suursodan. Venäjä on tarkoituksella yrittänyt pelata aikaa Ukrainan kriisissä juuri sen takia, että EU:ssa ymmärrettäisiin tuo riski. Jos Washington ei pysty pakottamaan NATO:a puuttumaan sotilaallisesti Ukrainan kriisiin, länsimielinen ja EU-assosioitunut Ukraina on mennyttä. Jos Washington onnistuu tavoitteessaan, meitä odottaa jonkinlainen 3. maailmansota ainakin Euroopan mittakaavassa. Ukrainan tulevaisuudesta ja sen tulevasta valtiomuodosta, alueesta ja geopolittisesta orientaatiosta olisi syytä neuvotella, koska maan nostaminen takaisin jaloilleen tästä suosta tulee vaatimaan niin EU:n kuin Venäjänkin apua. Ukrainan nostaminen jaloilleen tulee maksamaan enemmän kuin Saksojen yhdistymisen. Kreikka-kolehdin keräämisen jälkeen Ukraina-kolehti saattaa olla poliittisesti mahdoton muuten kuin

sodan kautta.

Valtamedian hysteriaa

Suomen kannalta merkittävin Ukrainan kriisin esiin nostama pulma on valtamediamme räikeä yksipuolisuus tämän kriisin uutisoinnissa. Tarina oli alun alkaen kutakuinkin seuraava: "Venäjän ikeen alta nousee uljas Ukrainan kansa, jota meidän on tuettava sen pyrkimyksessä kohti aitoa itsemääräämisoikeutta ja jäsenyyttä vapaiden länsimaiden perheessä." Näin siis selitettiin Washingtonin ja Brysselin harjoittama diplomaattinen painostus ja laillisen hallinnon syrjäyttäminen aseellisen vallankaappauksen kautta. Se mikä tähän tarinaan ei sopinut, jätettiin joko uutisoimatta tai käännettiin päällelleen.

Venäjän ryhdyttyä vastatoimiin aloitettiin koordinoitu hysteria ja vanhan kunnan ryssänpelon lietsonta pahimmassa 1930-luvun hengessä. Mikä ihmeellisintä, koko valtamedia teki tämän kaiken kuin yhtenä miehenä. Suomen valtamedia koostuu kymmenistä, jollei sadoista erillisistä medioista ja meidän median kuluttajille on aina kerrottu, että sekä eri mediat että myös ne sadat tai tuhannet toimittajat ovat kirkasotsaisia sananvapauden ja mielenpitemien moninaisuuden vaalijoita, joita kukaan ei voi käskää olemaan määrättyä mieltä. Tämän kriisin uutisoinnissa valtamedia on kuitenkin marssinut tasajalkaa kuin preussilainen kunniakomppania paraatissa. Mikä on sitten tällaisen median arvo objektiivisena uutislähteenä? Voiko sitä käyttää mihinkään muuhun kuin kalojen käärimiseen?

Kuka hyötyy?

Ukrainan kriisin suurimpia hyötyjiä ovat Kiina ja Yhdysvallat. Suurimpia häviöjiä ovat taas Ukraina, EU ja Venäjä. Kiina ei osallistu koko kriisiin, mutta saa sen tuloksena Venäjältä itselleen liittolaisen ja hankalassa tilanteessa olevan kauppakumppanin, jonka kanssa voi solmia ennennäkemättömän edullisia poliittisia ja kaupallisia sopimuksia. Yhdysvallat vuorostaan käyttää täysin kokennossa olevaa Kiovan hallintoa luodakseen jännitteitä EU:n ja Venäjän välille heikentääkseen kumpaakin niistä poliittisesti, taloudellisesti ja sotilaallisesti. Kenen taskuun siis on pilloitettu Ukrainan kriisin ratkaisun avaimet?

Marjaliisa Siira & työryhmä Aivo Kurkiainen

RAUNIOISTA NOUSEE DONBASS

Jatkoa sivulta 14

kokonaisuuteen. Tämä oli teeman Vladimir Putinin lukuisissa aloitteissa, jotka johtivat Minskin prosessin käynnistymiseen, sitä seuraaviin ponnisteluihin sen kehittämiseksi, myös Venäjän, Saksan ja Ranskan eilisiin keskusteluihin Kremlissä (6.2. 2015).

Me olemme kauan ehdottaneet yhteisen taloudellisen ja humanitaarisen alueen rakentamisen aloittamista Lisabonista Vladivostokiin, Lav-

rov jatkoi, alueen, joka palvelisi tasaveroisen ja jakamattoman turvallisuuden periaatetta. Se sisältäisi integroituneiden unionien jäsenet sekä maat, jotka eivät kuulu noihin unioneihin. Erityisen merkittävää olisi vahvojen mekanismien rakentaminen Euroasian talousliiton ja Euroopan Unionin yhteistyötä varten. Me toivomme tervetulleeksi kasvavan kannatuksen, jota tämä ajatus on herättänyt Euroopan vastuuntuntoisissa johtajissa.

Toimitti: Leena Hietanen

Viro ehti ensin, koska Suomi?

Yhdysvaltain uskollisin ystävä Viro aloittaa ensimmäisenä maana Itä-Ukrainassa taistelevien ulkomaisten vapaaehtoisten luovuttamisen Ukrainaan. Kyseessä on Viron kansalainen 34-vuotias Vladimir, joka on taistellut Luganskissa kesäkuusta 2014 lähtien.

Postimees-lehden mukaan Harjun lääninoikeus hyväksyi elokuun 10. päivänä Viron valtiomyönteisyyttä pyynnön aloittaa Vladimirin luovutusmenettely Ukrainaan oikeudenkäyntiä varten epäiltynä terrorismirikoksesta.

Satoimet Itä-Ukrainan kapinovia kansantasavaltioja vastaan terrorismin vastaiseksi sodaksi. Viron valtiomyönteisyyttä Vladimir on syyllistynyt terroritekoon Ukrainan valtiota vastaan. Vladimir pidätettiin tämän vuoden helmikuussa miehen yrittäessä palata Ukrainaan. Viron valtakunnansyyttäjä on tehnyt esitutkinnassa tiivistä yhteistyötä Ukrainan viranomaisten kanssa.

Kiovan hallinto ei kriminalisoi, eikä Viro luovuta esimerkiksi Azov-pataljoonassa taistelevia banderalaisia ja natseja, jotka kantavat avoimesti natsitunnuksia ja

tekevät natsitervehdyksiä. Azov on erillään Ukrainan armeijasta ja Azovissa taistelee palkkasotilaita ja vapaaehtoisia useista EU-maista, myös Suomesta.

Itä-Ukrainan kansantasavaltalaisten puolella taistelee tällä hetkellä yksi suomalainen vapaaehtoinen Petri Viljakainen. Aikooko Suomi luovuttaa Viljakaisen hänen tullessaan Suomeen ja jatkaako Suomi natsien tukemista EU:nkin kautta Ukrainan sisällissodassa?

Kalevi Wahrman

Lähde: Leena Hietanen/Postmees

KATSAUS MEDIAN MAAILMAAN

Helsingin Sanomat julkaisi 12.8.2015 lyhennelmän tiedotteesta, mikä koski tutkija **Liisa Lalun**, **Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran** sekä **Kansan Arkiston** järjestämää keräystä, jossa kootaan muistojä ja 1970-luvun "taistolaisliikkeestä". "Kenen joukoissa seisoin?"-keräys liittyy tutkijan väitöskirjatyöhön. Siinä tulee korostumaan naisnäkökulma. Keräyskohteina ovat mm. valokuvat, muistivihkot, kirjeet ja opintoaineistot. SKS:n nettisivuilla anetuilla ohjeilla evästetään omia muistelmiaan ja kirjoituksiaan laativia henkilöitä "oikeille jäljille". Tarjottavia lähtökohtia ja teemoja ovat mm: (1) "Millainen oli sinusta hyvä taistolainen?" (2) "Millainen oli taistolainen yhteisö?" (3) "Mikä merkitys sukupuolella oli taistolaisliikkeessä?" (4) "Oliko seurustelu sallittua?" (5) "Mihin oma taistolaisuutesi loppui?"

Tässä on vain osa. Merkilläpantavaa on se, että tutkija käyttää "taistolais"-termiä ikään kuin itsestään selvytenä. Kirjoittajien ja muiden osallistujien tulisi siis sisäistää olleensa "taistolaisia", vaikka tätä sanaa ei juurikaan käytetty niiden parissa, jotka itse olivat aktiiveja 1970-luvun vasemmistolaisessa työväenliikkeessä. Ei esimerkiksi SKP:ssä, SDNL:ssä tai SOL:ssa, puhumattakaan Kulttuuriryöntekijöiden Liitosta, Tutkijaliitosta tai monista muista vastaavista. Termihän oli porvarillisten toimittajien kehittämä haukkumanimi.

Kaiken kaikkiaan vaikuttaa siltä, että taas on valmisteilla kirjallinen aineisto, jolla halutaan lyödä niitä, jotka ovat olleet aikoinaan aktiivisesti ja rehellisesti mukana vasemmistolaisessa työväenliikkeessä ja samalla varoittaa niitä, jotka ovat vieläkin mukana tai ovat tulossa mukaan. Johdattelevat ja suuntaa antavat teemat ovat tästä osoitukse-

na. Porvari ei anna anteeksi, että on tullut joskus huonosti nukkuneeksi.

* * * *

Helsingin Sanomissa 14.8.2015 toimittaja **Tiina Juujärvi** kirjoitti artikkelin otsikolla: "Soini huolissaan Ukrainan taisteluiden kiihtymisestä".

Toimittajan haastattelema ulkoministeri **Timo Soini** on huolissaan myös Etyjin suomalaistarkkailijoiden turvallisuudesta. Näitä on mukana mm. Donetskissa, Luganskissa ja Mariupolissa. Soini arvioi haastattelussa: "Etyjin tarkkailijat ovat puolueettomia, ja heidän turvallisuutensa takaaminen on ensisijaista".

Turvallisuus on tietenkin tärkeätä näissä tehtävissä, mutta miten on puolueettomuuden laita? Yksittäiset tarkkailijat voivat tietenkin yrittää olla mahdollisimman riippumattomia konfliktin eri osapuolista, mutta näiden isäntä, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö, Etyj? Mikä on sen puolueettomuusaste Ukrainan kriisissä? Etyjin 40-vuotisjuhla kokoukseen Helsinkiin ei päästetty mukaan väsisivaltaisen jäsenmaan, Venäjän, virallista valtuuskuntaa. Suomalaiset isännät vetosivat EU:n asettamiin matkustuskieltoihin ja joidenkin maiden vaatimuksiin asiassa. Kumarrus oli syvä.

Kokouksen lopuksi julkaisiin vielä Ukrainan ja Kanadan valmisteleva kannanotto, jossa poissaolevana sekä täysin yksipuolisesti ja virheellisesti tuomittiin Venäjä syyppäänä Ukrainan tapahtumiin. Tämä ei tapahtunut täysin yksimielisesti, sillä sentään jotkut osanottajat olisivat halunneet pitää kiinni Etyjin vanhoista periaatteista. Venäjän olisi tullut olla paikalla käsittelemässä asioita. EU:lla ei

myöskään olisi pitänyt olla minkäänlaisia toimivaltaa Etyjin asioihin.

Tällainen järjestö harjoittaa siis "puolueetonta" tarkkailutoimintaa Itä-Ukrainassa. Toimittaja Juujärvi kirjoitti samassa HS:ssä myös: "Itä-Ukrainassa molemmat osapuolet ovat rikkoneet tulitaukoa, mutta kapinalliset useammin."

Todisteita tästä ei esitetä. Vai luottaako toimittaja Etyjin raportteihin, joiden puolueettomuudesta voidaan olla monta mieltä. Donbassin aluepuolustusjoukkojen väitetyt toimet ovat olleet julki-suudessa, mutta Ukrainan hallituksen ja äärintationalististen vapaaehtoisjoukkojen toimenpiteistä vaietaan lähes täysin. Tai sitten useasti, kun näitä voitaisiin syyllistää, niin "ei tiedetä" mistä suunnasta tykkäsi oli kulloinkin ollut lähtöisin.

Helsingin Sanomat 29.7.2015 otsikoi: "Etyj-tarkkailijoita tulitettiin Ukrainassa". Lyhyen uutistekstin lopuksi: "Etyj ei kertonut, keitä se epäilee hyökkäyksistä." Eipä tietenkään.

Länsi-Ukrainan äärintationalistit ja heidän natsihenkiset joukkonsa vastustavat tulitaukoa, joten ei ole kaukaa haettu, että tulitauon tarkkailijat joutuvat ajoittain näiden kiihkoilijoiden kohteiksi. Länsimedia ei kuitenkaan kaipaa tällaista - sille tarpeetonta tietoa.

* * * *

Uusnatsilaisena pidetty **Suomen Vastarintaliike** järjesti 1.8.2015 Jyväskylässä väkivaltaiseksi muuttuneen mielenosoituksen. Osa muuttaman kymmenen henkilön vahuisesta marssiosastosta kävi sivullisten kimppuun vammoja aiheuttaen. Poliisi pidätti sekä suomalaisia

että mukana olleita muutamia ruotsalaisia osanottajia. Tapauksesta uutisoitiin laajasti mediassa ja Vastarintaliikkeen toimet tuomittiin yleisesti. Näin oli oikein ja niin pitikin olla. Viimeinkin. Onhan liike jo vuosikautia aika ajoin kunnostautunut vastaavanlaisilla tempauksilla. Sitä ei ole otettu vakavasti eikä sen taustoja ja piilevää kannatuspohjaa ole selvitetty. Voidaan hyvällä syyllä epäillä, ettei kannatus jää 40 marssijaan, vaan sopivan tilanteen tullessa kannattajia ja aktiiveja voi nousta esiin kuin sienä sateella.

Jyväskylän tapahtumien jälkihuumassa uskallettiin mediasa paikka paikoin nimetä Vastarintaliike uusnatsilaisiksi tai fasisistiseksi järjestöksi, mutta on odotettavissa, että asiat unohtuvat ja jäävät entiselleen. Näin on näyttänyt käyvän myös Perussuomalaisen kansanedustajan **Olli Immosen** tapauksessa. Hänkin on näyttävästi esiintynyt Vastarintaliikkeen rinnalla. Antifasismi nousi kuitenkin Jyväskylän mellakan johdosta ainakin hetkeksi monien toimintatavoitteeksi, mitä osoittivat myös monet rasismien ja fasismin vastaiset mielenilmaukset, joita tapauksen jälkeen järjestettiin.

Mutta asialla on toinenkin ulottuvaisuutensa. Ja ehkä vielä huolettavampi, kuin mitä edellä kuvattiin. Nyt Suomen olosuhteissa tapahtunut sai erilaiset antifasisteina itseään pitävät henkilöt ja tahot antamaan jyrkkiä lausuntoja kotimaisista äärintationalisteista ja uusnatsista, mutta jotain jäi monilta puuttamaan. Ilmiöiden kansainvälisyys ja yhteys kapitalismin kriiseihin on sivuutettu lähes kokonaan. **Erkki Tuomioja**, **Paavo Arhinmäki** ja monet muut näkyvät poliitikot tuomitsivat voimakkaasti Jyväskylän tapahtumat. Nämä samat tahot ovat olleet kuitenkin täysin hiljaa tai vähättelevät esimerkiksi Länsi-Ukrainassa nousutta uusnatsilaisuutta, joka on aivan eri tasolla, kuin mihin meillä on vielä ylletty.

Itä-Ukrainan rintamalla on enemmän natsilaisia vapaaehtoisjoukkoja kuin Kiovan hallituksella on siellä armeijan virallisia yksiköitä. USA ja eräät EU-maat kouluttavat ja varustavat näitä äärintationalistisia vapaaehtoisia. Tunnetun uusnatsilaisen Oikea Sektori -puolueen vaikutusvallan alla olevat pataljoonat (Azov, Aidar ja kymmenet muut) ovat vaatineet Minskissä sovitun tulitauon lopettamista ja uhanneet presidentti Poroshenkoa vallan vaihdolla, jos tähän ei suostuta. Siitäkin huolimatta, ettei myöskään presidentti ole kovin kaukana näiden vapaaehtoisten aatemaailmasta. **Suomen Kuvalehti** 14.8.2015 julkaisi laajan artikkelin näistä Länsi-Ukrainan vapaaehtoisista. Kirjoituksen mukaan Poroshenko olisi ilmoittanut vetävänsä kaikki vapaaehtoispataljoonat etulinjasta (ilmeisesti näiden kurittomuuden johdosta) ja suuttanut nämä Oikean Sektorin hengenheimolaiset siinä määrin, että eräskin haastateltu vapaaehtoinen oli ilmaissut kantansa asiassa:

"Jos Poroshenko ei peru käskyjään he marssivat Kiovaan. Sen jälkeen presidentti ei elä kauan."

Kuka tietää totuuden asiassa. Tosiasissa Poroshenko on kuitenkin nojautunut koko vallassaolonsa ajan edellä mainittuihin ryhmiin. Kaikkien suomalaisten antifasisteina esiintyvien tulisi jo viimeistään nyt nähdä fasismin todelliset vaarat, varsinkin kun ne ovat suhteellisen lähietäisyydellä konkreettisesti nähtävillä. Ukraina toimii länsikapitalismin astinlautana laajentumispyrkimyksissä ja siinä on nyt työkaluna mukana myös fasisminen elementti. Fasisminä on sanottu, että se on kapitalismin äärimmäinen ilmenemismuoto. Muistetaan vaikka Pinochetin valtaannousua Chilessä. Länsikapitalismi ei antanut sille sosialistisille pyrkimyksille silloin eikä heville tule antamaan vastedeskään.

Jaakko Ahvola
25.8.2015

Lapinjärvellä neuvostoliittolaisten lentäjien muistomerkillä 10.8.2015

Kuluva kesä on maassamme muodostumassa poikkeavaksi elämiemme kesien joukossa. Tänä kesänä tasavaltamme ei ole nukahtanutkaan kesäajalle tyyppiiseen uneliaisuuteensa. Johtuuko se sateista vai poliittisen ilmapiirin kiristymisestä? On tapahtunut asioita, joita emme olisi vielä parikymmentä vuotta sitten voineet uskoa tapahtuvan. Tosin olemme pyrkineet varoittamaan niiden toteutumisen mahdollisuudesta ja varoittaneet sillä perusteella, että ne kuuluvat kapitalismin olemukseen.

Tapahtumat Etyk-juhla kokouksen ympärillä lisäsivät maamme ylle mustien pilvien määrää. Poliittisen eliittimme taantumuksellisuuden osan onnistui toteuttaa itseään Etyk-juhla kokouksen järjestelyissä. He toteuttivat pitkäaikaisen patoutuneen unelmansa estää Venäjän valtiollisen edustuksen läsnäolon kokouksessa. Tapahtui se, jota en olisi vielä muutamia vuosia sitten uskonut voivan tapahtua. Vaara tällaisiin tapahtumiin on ollut todellinen hetkestä, jolloin asevelisukupolven Mauno Koivisto aloitti ensimmäisen presidenttikautensa. Etyk-juhla kokouksen tapahtumilla poliittisen eliitin taantumuk-

"Viime keväänä toukokuun 9. päivänä tuli 70 vuotta, jolloin Euroopan kansat juhlivat toisen maailmansodan päättymistä Euroopassa. Tosin sota jatkui vielä joitakin kuukausia muualla maailmassa. Olemme tänään perinteisesti kokoontuneet tälle Puna-armeijan lentäjien muistomerkille, jotka osallistuivat Neuvostoliiton ensimmäiseen toisen maailmansodan aikaiseen Berliinin pommitukseen. Nämä sankarivainajat eivät päässeet monien kohtalotovereidensa tavoin kokemaan ensöjen keskuudessa vallinnutta riemua, jolla sodan päättymisen otettiin vastaan maailmassa. Ihmismielen täyttivät ajatukset onnellisemmasta tulevaisuudesta, tulevaisuudesta, jossa ei olisi enää koskaan sotia". Näillä sanoilla aloitti puheenvuoronsa 10.8. Lapinjärvellä sijaitsevalle Neuvostolentäjien muistomerkillä SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Perinteisen muistotilaisuuden järjesti KTP:n Uudenmaan piirijärjestö.

sellisimman osan onnistui todistaa maailmalle luopuneensa lopullisesti Paasikivi-Kekkonen -linjasta. Olisiko tuota enää voinut tehdä näyttävämmiin?

Etyk-juhla kokouksen yhteydessä todistui, ettei maamme ole enää itsenäinen valtio. Jos olisimme suvereeni valtio, niin ei silloin noudatettaisi ulkomailta syötettyjä ohjeita. Poliittinen eliitti onnistui toiminnallaan jälleen vahingoittamaan kansallisia etujamme - ennen kaikkea tavallisten ihmisten etuja.

Etyk-juhla kokouksesta voidaan tehdä toinenkin huomio. Tapahtumat puhuvat ikävää kieltänsä siitä, että maamme edistysellisimmän porvariston osa ei enää onnis-

tunut torjumaan taantumuksellisuuden porvariston poliittista mahalaskua.

Nykyinen hallitus porvarillisten ministerijoukkojen jatkomona harjoittaa yhä avoimempaa kansanvastaista politiikkaa. Nyt on keskustapuolueen pääministeri asettanut aivan avoimesti, tuotantovälineiden omistajien juoksupojaksi. Edelliset pääministerit ovat sentään yrittelleet peitellä toimiaan tavallisen ihmisen elämäkurjistajina. Asia voisi olla muullakin tavalla.

Esimerkiksi Kekkonen sodan jälkeen harjoittama politiikka oli aivan toisenlaisia politiikkaa, vaikka Kekkonen oli porvariston etuja vaaliva porvari. Kekko-



Kuva: Timo Nieminen

Yhdysvaltojen tekoa en ole löytänyt teollisen muunlaista järkevää selitystä kuin, että se oli osoitus maailmalle tavasta, jolla Yhdysvaltojen taantumuksellimmat pääomapiirit tulevat hallitsemaan sodan jälkeistä maailmaa maailmanpoliisin roolissa.

Sosialistiset maat onnistuivat jarruttelemaan Yhdysvaltojen maailmanherruutta. Sosialistisen maailmanjärjestelmän romahdettua syntyi rauhavoimiin valtava aukko, jota paikkaamme tänään. Toivottavasti maailman rauhavoimat, sodan- ja fasisminvastustajat, löytävät maailmanlaajuisen yhteistyön ja sen mukanaan tuoman voiman paikkaamaan viime vuosikymmenin rauhanvoimiin syntyntä vajeita. Paras tapa kunnioittaa muistomerkissä mainittuja tovereita, on tehdä kaikkensa maailman pysyvän ja rikkomattoman rauhan tilan puolesta ja näin kunnioittaa heidän toivettaan elää maailmassa, jossa ei tunneta minkäänlaisia sotia!

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja
Toimituksen lyhentämä

Onneton elokuva



Sergei Skvortsov

Tunnustettakoon, että tavalliset kansalaiset eivät ole joutuneet kärsimään aivan kaikista tapahtumista, mutta viranomaisten arvovalta sen sijaan on. Tässä yhteydessä voidaankin mainita kolme tapausta: ruplan arvon romahtaminen, tuontikieltoon joutuneiden elintarvikkeiden hävittäminen sekä tuomittuun naisrikolliseen liittyvä skandaali hänen pysyessään vapaana.

Ruplan romahdus

Aloittakaamme ruplan romahduksesta, joka kuukauden alusta lähtien "hoikkeni" noin 20 %. Tätä artikkelia kirjoitettaessa euron arvo oli jo 81 ruplaa, kun taas 1. elokuuta se oli 66 ruplaa. Tätä tapausta ei kannata tulkita pelkästään negatiivisesti. Esimerkiksi Kiina, joka tarpeen vaatiessa olisi voinut vielä hyvinkin kauan säilyttää valuuttansa kurssin muuttumattomana, devalvoi kuitenkin hiljattain juanin. Nimittäin kansallisen valuutan korkea kurssi helpottaa tuontia ja huonontaa kotimaisten tuottajien työehtoja (siis työntekijöiden; oikolukijan kommentti).

Venäjän viranomaiset lujittivat itsepäisesti vuosikymmenien ajan ruplan kurssia. Tämän tuloksena sen kurssi oli moninkertaisesti ylimitoitettu ja tuontitavaroitten hinnat monenkertaisesti alimitoitettu, mikä näytteli merkittävää osaa Venäjän teollisuuden rappioutumisessa, mikä tässä tilanteessa ei luonnollisestikaan kestänyt kilpailua ulkomaiden kanssa.

Nykyään erilaisten tekijöiden vaikutuksesta ja ennen kaikkea öljyn ja kaasun hintojen alenemisen tuloksena, jotka ovat Venäjällä tulojen peruslähteenä, ruplan kurssi on palaamassa normaaliin tilaansa (vaikka toisaalta tähän tilaan on vielä pitkä matka). Periaatteessa se helpottaa Venäjän teollisuuden työehtoja, mutta uhkaa uuden inflaation aallolla, koska Venäjälle tuodaan paljon ulkomaaista tavaraa tai tuotetaan sitä hyödyntämällä ulkomaa-

laisia komponentteja.

Mutta sellaisten todellisten sosiaalisten ongelmien lisäksi, jotka tulevaisuudessa voimistavat väistämättömästi väestön tyytymättömyyttä, on havaittavissa myös psykologisia ongelmia. Nimittäin suurin osa Venäjän kansalaisista (eikä ainoastaan rivikansalaisista), jotka eivät ymmärrä kovin hyvin taloudellisia asioita, on sitä mieltä, että mitä korkeampi on kansallisen valuutan kurssi, sitä parempi se on valtiolle. Tästä syystä nämä ihmiset pitävät ruplan romahdusta viranomaisten politiikan epäonnistumisena. Näinhän se on myös todellisuudessa. Kuka pakotti viranomaisia useiden vuosien ajan taloutensa etujen vastaisesti koko ajan nostamaan ruplan kurssia? Nyt nämä viranomaiset saavat korjata likinäköisen politiikkansa hedelmiä.

Tuontielintarvikkeiden hävittäminen

Toinen tapaus liittyy Venäjän viranomaisten uusiin toimiin kamppailussa Länttä vastaan. Luultavasti Kansan äänen lukijat muistavat vielä sen, että vuosi sitten vastauksena USAn, EU:n ym. pakotteisiin Venäjän hallitus ilmoitti vastapakotteista, jotka kielsivät eräiden maataloustuotteiden maahantuonnin – esimerkiksi maidon- ja liha- tuotteiden osalta. Suomi joutui kärsimään lähes eniten EU:ssa näiden toimien seurauksista.

Vuosi on kulunut, mutta mitään oleellisia tuloksia kyseiset vastapakotteet eivät ole saaneet aikaan. Sitä paitsi kiellettyjä tuotteita virtaa edelleenkin Venäjälle. Tässä tilanteessa kuulemma maatalousministerin aloitteesta päätettiin, että huonoja elintarvikkeita ei enää palauteta takaisin, vaan ne hävitetään - ajetaan maahan puskutraktorilla, poltetaan jne. Mitä varten näin piti menetellä? Eräiden lähipiirin ihmisten mielestä se oli "monarkin oikku", mutta saattaa hyvinkin olla, että asialla on olemassa myös järkevä selitys. Sekään ei ole pois suljettua, että viranomaisten kannatuksen voimakkaan romahduksen oloissa (hiljattain eräs sosiologinen tutkimuslaitos ilman ilmoitti, että Putiniin luottaa enää 64 % venä-

Elokuu on viime vuosina saavuttanut Venäjän eliitin keskuudessa onnetoman kuukauden maineen. Sen aikana tapahtuu kaikenlaisia skandaaleja tai täysin todellisia onnettomuuksia. Väillä valtio ilmoitetaan maksukyvyttömäksi; Moskovan lähialueen metsäpaloja ei saada sammutetuiksi tai tapahtuu vielä jotakin muuta. Tuolloin tavallisesti onnettomuuden aiheuttajana esiintyy huomattavassa määrin itse viranomaisten epäpätevyys. Kuluvan vuoden elokuva sopii hyvin tähän perinteeseen.

Kuva: Hannu Kautto



Elokuun lopulla Viipurin keskeisillä kauppapaikoilla oli turistin silmin katseltuna vielä aivan normaali meno.

läisistä. Tietysti tämä luku on arvionvarainen, mutta se osoittaa kuitenkin 25 % pudotuksen vain yhden kahden kuukauden aikana) joillekin vallan lähellä oleville ihmisille välähti terve ajatus turvautua uudestaan isänmaallisen tekijän apuun. Ja niin myös tehtiin. Osoitettu "kovuus" muuttuikin viranomaisten propagandan romahdukseksi. Yhden viikon aikana vetoomuksen elintarvikkeiden hävittämistä vastaan allekirjoitti yli 300 000 ihmistä (myös itse henkilökohtaisesti allekirjoitin tuon vetoomuksen). Tässä kohdassa täytyy kuitenkin tunnustaa, että vetoomus oli yksipuolinen toimenpide, koska siinä ei huomioitu mahdollisuutta äänestä vastaan.

Myöhemmin kylläkin Venäjän pääpalvelimella ("Mail.ru") järjestettiin uusi äänestys, jossa oli useampia vaihtoehtoja valittavana. Äänestykseen osallistui 350 000 ihmistä, joista elintarvikkeiden hävittämistä kannatti ainoastaan 20 % äänestäjistä. Luulen, että tämä oli objektiivinen tulos, koska kysymykset olivat yksiselitteisiä ja jokaisesta IP-osoitteesta voitiin lähet-

tää vain yksi vastaus ja siten torjuttiin monenker- taisen äänestyksen mahdollisuus.

Entisen puolustusministerin alainen ja naisystävä

Viranomaisten päänsäryn kolmanneksi ongelmaksi muodostuivat entisen puolustusministerin Serdjukovin alaisen ja naisystävän Vasiljevan seikkailut. Saatuaan miljoonien ruplien varkaudesta viiden vuoden ehdottoman tuomion (joista kaksi vuotta on hänelle laskettu suoritetuksi kotiarestissa "kärsimyksistään" 13 huoneen asunnossa) tämä nainen hävisi yllättäen näköpiiristä. Työsiirtolassa, johon hänet oli määrätty siirrettäväksi, kukaan ei ole Vasiljevaa pitkään aikaan nähnyt. Mutta toisaalta Moskovan keskus-

tassa hänet olisi nähty ja olisi jopa olemassa videokuvaa naisesta, joka kovasti muistuttaa ulkonäöltään Vasiljevaa. Lyhyesti sanoen asiasta syntyi valtava skandaali.

Jo toukokuussa, heti tuomion hyväksymisen jälkeen, oletin, että Vasiljeva pääsee jo muuttamaan kuukauden päästä ehdonalaan vapauteen, kun on kärsinyt puolet hänelle langetetusta rangaistuksesta (toisaalta kieli ei käänny nimittämään hänen vankeusolojaan rankaisuksi). Se, että hän viettää nämä kuukaudet jossain parannettujen olosuhteiden monihuoneisessa "sellissä", ei herättänyt minussa epäilystäkään. Mutta todellisuus ylitti kaiken mielikuvituksen - näyttää siltä, että Vasiljeva ei ole vankilassa edes käynytäkään. Toisaalta jos hänellä olisi ollut tervettä järkeä olla ilmestymättä Moskovan keskustaan, niin suppean pienen piirin lisäksi kukaan ei olisi tiennyt mitään koko asiasta, mutta nyt tapahtui se, mikä tapahtui.

Yhteenveto

Olen jo kirjoittanut monta kertaa,

että Venäjän nykyinen valtiovalta tulee epäpätevyytensä vuoksi tekemään kerta toisensa jälkeen itselleen epämiellyttäviä virheitä. Tällä kertaa se teki kaksi virhettä samanaikaisesti ja teki ne ilman ulkoista vehkeilyä, omasta aloitteestaan.

Mutta eikö olisi voinut jo ennalta arvata (en puhu mitään laskelmoimisesta), että Venäjän kansalaisten enemmistö ei tule hyväksymään elintarvikkeiden hävittämistä? Se ei ole edes taloudellisesti kannattavaa. Mitä tulee Vasiljevan juttuun, niin ottamalla huomioon venäläisten herkän reaktion puolustusministeriönsä kavallustapauksiin (minkä takia Vasiljeva ei saanut ehdonalaista tuomiota), niin varmaankin olisi pitänyt osoittaa erityistä varovaisuutta. Tästä huolimatta mitään sellaista ei arvattu eikä laskelmoitu. Ja vaikka luulenkin, että puhuminen Putinin aikakauden laskusta on liian aikaista, mistä eräät ihmiset kirjoittelevat verkossa, presidentin arvovallalle on aiheutettu vahinkoa. Tuolloin en näe, miten viranomaiset pystyvät ongelmansa selvittämään syntyneessä tilanteessa.

Kiellettyjen elintarvikkeiden asiassa on tietenkin olemassa valmis syyllinen maatalousministerin muodossa, joka esittikin virallisesti tämän ajatuksen. Muistan, kuinka Jeltsinin aikaan puhuttiin vähän väliä siitä, että presidentti on joutunut sijaikärsijäksi. Mutta sellainen selitys ei kelpaa - Putin ei ole enää mikään koulupoika. Jos taas lietsotaan propagandahysteriaa, niin silloin voidaan varmasti nostaa kannatusta nykyisestä 20 %:sta noin 30:n tai ehkä 40 %:n tasolle, mutta suurempi kannatus ei olisi enää viranomaisille edullista.

Mitä tulee taas Vasiljevaan, niin jos hänet nyt kuljetettaisiin tuhansien lehtimiesten ohitse Punaisella jalkarauoissa, niin väestön enemmistö ei kuitenkaan enää usko siihen, että hän on todellakin vangittuna.

Sellainen kinkkinen tilanne on nyt syntynyt.

Sergei Skvortsov

NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri.
24.08.2015

Brittitoverit kiinnostuivat Suomen työväenvallankumouksesta

Iso-Britannian kommunistinen puolue (marxilais-leniniläinen) sekä puoluetta lähellä oleva Stalin-yhdistys (Stalin Society) kutsuivat kesäkuussa Kommunistien liiton varapuheenjohtaja Tommi Lievemaan Lontooseen esitelmöimään Suomen vuoden 1918 työväen vallankumouksesta. Stalin-yhdistyksen tarkoituksena on välittää Neuvostoliitosta, Leninistä ja Stalinista oikeaa tietoa. Yhdistys järjestää kerran kuukaudessa esitelmätillaisuuden jostain aihepiiriin kuuluvasta asiasta, ja Suomen työväen vallankumouksesta kertova esitelmä oli kesäkuun aiheena.

Brittiläiset kuulijat olivat hyvin kiinnostuneita Suomen 1918 tapahtumista ja monet totesivat, kuinka vähän heillä on tietoa näistä työväenliikkeen maailmanhistoriallisesti merkittä-



Brittitovereille tieto Suomen työväenvallankumouksesta oli uutta.

vistä tapahtumista. Esitelmä sai hyvän vastaanoton ja kuulijoilla oli mahdollisuus esityksen jälkeen tehdä kysymyksiä. Brittitoverit totesivat Suomen 1918 tapahtumien olevan innoittava esimerkki työväenliikkeen mahdollisuuksista. Esitelmä tullaan julkaisemaan kokonaisuudessaan Britannian puolueen

Lalkar-lehdessä. Lievemaalle esitettiin toive saapua myös ensi vuonna Lontooseen alustamaan Suomen työväenliikkeen historiasta.

Venäjän vallankumouksaalto levisi länteen

Suomen vallankumous 1918 oli ensimmäinen ulkomainen vallanku-

mous Venäjällä tapahtuneen Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen jälkeen. Siihen aikaan oli suuri kansainvälinen merkitys jo sillä tosiseikalla, että Venäjän sosialistinen vallankumous ei jäänyt yksinäiseksi, vaan että sen aloitetta seurasi toisen maan työläiset, että vallankumouksen aalto lähti vörymään länteen. Suomen vallankumous vahvisti käytännöllisesti ensimmäisenä paikkansapitäväksi sen bolshevikkien käsityksen, että Lokakuun vallankumous pani alulle kokonaisen vallankumouksellisen aikakauden. Se rikastutti kansainvälisen työväenliikkeen kokemuksia ja omalla tavallaan osoitti oikeiksi Leninin kehittämät perusajatuksat vallankumouksellisesta taktiikasta.

Vuoden 1918 työväenvallankumous tukahdutettiin saksalaisten sotavoimien väliintulolla, joiden sotilaallisia, poliittisia ja talou-

dellisia tarkoituksia käsiteltiin Lievemaan esitelmässä. Vallankumousta ja sisällissotaa seurasi ennennäkemätön punaisten joukkoteurastus, useimmiten ilman oikeudenkäyntiä, kohdistuen vallankumouksellisten lisäksi naisiin, lapsiin ja muihin täysin sivullisiin. Valkoisten suorittamaa verilöylyä voi hyvällä syyllä kutsua kansanmurhaksi.

On muistettava, että Suomi saavutti valtiollisen itsenäisyyden loppuvuodesta 1917 Venäjällä voitaneen Lokakuun vallankumouksen ansiosta. Sisällissodan voittoaikana porvaristolle tämä tosiasia on ollut katkeraa niellä; itsenäistymisen ajan historiaa onkin väärennetty läpi vuosikymmenten.

Kansan Ääni/
Tommi Lievema

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ahvenanmaan puolueettomuus puhuttaa

Suomen sotaministeri on puheillaan "pienistä vihreistä ukoista" nostanut esille Ahvenanmaan puolueettomuuden. Minulla on vain pinnallisia tietoja kysymyksestä, jotka perustuvat mm. Mauri Ryömän kirjaseen "Asiakirjojen todistus Talvisodasta 1939-40", Jehovan todistajain kertomuksiin Karvian varavankilasta sekä sotaministeriön virkailijoiden kanssa käymiini keskusteluihin. Nyt on sellainen vaihe Euroopassa, että historian kulkua yritetään kääntää yli 100 vuotta taaksepäin.

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen oli aitoa halua estää seuraava sota. Perustettiin Kansainliitto, muodostettiin Puola, Tšekkoslovakia ja Jugoslavia, jotka olivat olleet riidan aiheita. Siinä tilanteessa saatiin Kansainliitossa aikaan suunnitelma Ahvenanmaan neutralisoinnista. Neuvostoliitto ajoi innolla asiaa ja Englanti onnistui taltuttamaan Ruotsin sotahinkua. Suomen oikeistohallituksille on ollut tavallista, että tehdyistä sopimuksista ei piitata. 20-luvulla tehtiin parikymmentä rosvoitetta Karjalaan "auttamaan

heimoveljiä". Majuri Leopold Poijärven mukaan Karjalaiset eiväy kuitenkin osoittaneet kiitollisuutta näitä "auttajia" kohtaan.

Vakavin rikosten sarja rauhaa vastaan alkoi, kun 1936 Suomi aloitti sopimusten vastaisesti Ahvenanmaan linnoittamisen. Neutraliteettisopimuksen oli allekirjoittanut Itämeren rannikkovaltioiden lisäksi ainakin Englanti. Englannista ostettiin vanhoja Vickers tykkejä ja panssari-vaunuja. Rakennettiin Karvian varavankila sotilaskarkureita ja kommunisteja varten. Rannikkopattereita vahvistettiin Canet tykeillä. Sotapropaganda pyöri silloin kuten tänäänkin täysillä. Olen usein yrittänyt kysyä, että missä venäläisillä on oikeus asua, Uralin takanako? Yhden vastauksen olen saanut, että sopiva raja olisi Moskovassa.

On muistettava, että jo Kekkonen mainitsi USA:n harjoittamasta painostuksesta. nykyinen hallitus on ottanut aktiivisen roolin Venäjän vastaisessa kiihotuksessa. Sotaministeri näkee "pieniä vihreitä ukkoja" samanaikaisesti, kun suomalaisia firmoja ja henkilöitä laitetaan mustal-

le listalle ja heidän omaisuuttaan takavarikoidaan. Naisvirkailija sotaministeriössä kiisti sotapropagandan ja syy-yhteyden mustiin listoihin. Niitä on jenkkiäkin kuitenkin ollut noin 100 vuotta. Eivätkä syyt mustiin listoihin ole loppuneet. Itse jouduin listalle 1961. Tosin minulle luvattiin mahdollinen armahdus nuoren ikäni takia. Minut kuitenkin multettiin New Yorkista Tukholmaan. Minun noin 100 dollarin omaisuutta ei kuitenkaan takavarikoitu, joten jenkit olivat herrasmies-rosvoja.

Nykytilanteessa yritetään hämätä pohjoismaisella sotilasyhteistyöllä ja siinä mielessä halutaan uhraa Ahvenanmaan puolueettomuus Ruotsin suurvalta pyyteiden alttarille. Vaikka sotaministeriö väittää, niin Ahvenanmaan kysymys ei ole Ruotsin ja Suomen yhteinen asia Venäjää vastaan. Kansainliiton periaatteita tulisi kunnioittaa, vaikka niitä ei kunnioitettu Tšekkoslovakian ja Jugoslavian asiassa.

Wäinö Pietikäinen
Sodan ja fasisminvastaisen työn jäsen

SSS-hallituksen saatanalliset säkeistöt

Haluan muistuttaa Suomen nykyistä hallitusta näillä saatanallisilla säkeistöillä. Virsi 440 poistettiin v. 1986 uudesta virsikirjasta Taisto Kalevi Sorsan ollessa pääministerinä neljä kertaa (6.5.1983 - 30.4.1987). Sorsalla ei tietenkään ollut mitään tekemistä virren kanssa. Kirkolliskokous sen poisti suuressa viisaudessaan.

Kuitenkin merkit olivat nähtävissä uusliberalismin esiinmarssille. Seuraava Harri Holkerin kokoomushallitus ja Esko Ahon keskustahallitus ja myös kaikki myöhemmät hallitukset ovat jatkaneet kansalaisten vastaista politiikkaa toden teolla.

Vähän virren historiasta:

Seuraava lainaus otettu "Turjalaisen valtakunnasta": "Kansalaisso- dan alkaessa yleinen tilanne maassamme oli kuitenkin edenny pisteseen, jossa ruutitynnyri oli jo sytynyt ja työväki ryhmittäytyi punakaarteihin. Taustalla oli syvä, huonoista yhteiskunnallisista oloista ja epätasa-arvosta kumpuava katkeruus ja tunne siitä, että yhteiskunnallinen epäoikeudenmukaisuus on mennyt aivan liian pitkälle. Kristillisen työväenliikkeen piirissä ollut väki ei tilanteesta oikein tiennyt, mitä tehdä. Osa heistä päätti liittyä punakaarteihin.

Marssiensa rintamalle he

lailoivat vanhan virsikirjan virttä numero 440 "Jo vääryys vallan saapi". Kansalaisso- dan jälkeen porvaristo ja papisto, sydämistyneenä työväestön "kapinasta" poisti virren sen takia virsikirjasta. Virsi palautettiin kirjaan vasta sotien jälkeen, Mannerheimin aloitteesta, kansallisen sovinnon eleenä.

Jostain syystä tämä "Punainen virsi" poistettiin uudestaan 80-luvun lopun virsikirjauudistuksen yhteydessä juuri viime laman alla, kun hyvinvointiyhteiskunta alkoi taas rapautua ja tuloerot kasvaa. Se kansallisen yhteiskuntaluokkien sovinto, minkä viime sodat loivat ja se kansallinen yhtenäisyys, jota yhteiskunnallisen tasa-arvon ihanteen pohjalle rakennettu hyvinvointijärjestelmä ovat pitäneet yllä, ovat rapautumassa."

Toim. Vilho Juntunen
Kajaani

Saatanalliset säkeistöt:

1. Jo vääryys vallan saapi se huutaa taivaaseen, se turmaa ennustaapi vie kansat kurjuuteen. Ken Herran oikeutta nyt täällä julistaa, ja ken vanhurskautta nyt tahtois puolustaa?

2. Nyt viekas vilppi täällä on noussut kunniaan, on valhe vallan päällä ja vääryys voimissaan. Ei kuulla kurjan ääntä ja köyhää sorretaan, ja lainkin rikkaat vääntää vääryyttä puolustamaan.

3. Kas, köyhän leivän syövät nuo jumalattomat. He viatonta lyövät ja häntä vainoovat. He kurjaa ahdistaaapi kuin käärme kiukussa, korvansa tukkeapi tuon raukan huudoilta.

4. He armotonna veivät osuudet orpojen. He söivät lesken leivät, on Herra nähnyt sen. Hän vanhurskaasti kostaa vääryyden tekijät, rankaisee ansiosta nuo viekkaat ryöstäjät.

5. Vaan voitonpäivän kerran vaivaiset näkevät, vanhurskaus kun Herran lyö väärät, väkevät. Oi Herra, voimas näytä, kansaasi armahda ja hurskaan pyynnöt täytä ja päästä vaivasta.

SSS ja lääkärikorvausten puolitus

Hallitus ilmoittaa puolittavansa KELA-korvaukset yksityislääkärikäynneistä. Säätävät rahat eivät kuitenkaan mene julkisen terveyshuollon parantamiseen, esimerkiksi hammaslääkärille tai silmälääkärille pääsemiseksi. Hoidon saamiseksi ajoissa pakotetaan käyttämään yksityisiä terveyspalveluja, vaikka se on usein pois päivittäisistä menoista. Asehankintamäärärahojen korottamiseen kyllä riittää rahaa.

Julkisen terveydenhuollon kehittä-

minen tulee olla ensisijainen tavoite. Terveystieteiden osaaminen ja laitteiden kehitys on ollut nopeaa ja on tärkeää saada parantunut hoito kaikkien ulottuville.

Terveystieteidenhuollossa tulee olla lähtökohtana julkisen palvelun kehittäminen niin, että sillä palvelullaan kaikkia. Lähtökohtana ei saa olla voiton maksimointi veroparatiiseihin sijoittuville yksityisille terveyspalvelumonopoleille. KELA-korvausten poisto terveysbisneksistä ei saa kuitenkaan huonontaa palve-

luja, vaan sillä tulee lisätä julkisen terveydenhuollon resursseja. Nykyinen lainsäädäntö terveyspalvelujen toteuttamisesta laadittiin tilanteessa, missä Suomi oli paljon köyhempi.

Lähtökohtana oli maksuttomuus, saatavuus ja ennalta-ehkäisy. Samalla kun Suomi on rikastunut ja rahat menevät yhä harvempien taskuihin, romutetaan kansanterveyslain alkuperäisiä periaatteita.

Kalevi Wahrman
Hamari

Verta nenästä?

Suomalaisten sananlaskujen suurta viisautta tulisi hyödyntää enemmän kuin jonkun operettihahmoisen poliittikon vitsien murjontaa. Voitaisiin jopa oppia jotain. Ennen muinoin kylätappeluissa oli aina joku riskiksi itsensä kuvitteleva uhoamassa. Kyllä useimmiten löytyi kyseenalaistaja, uhoaja pyyhki verta nenästään ja syljeskeli hampaitten roippeitaan suustaan. Pahimmassa tapauksessa tuli hauturille asiaa. Näitä kotoisia oppeja pitäisi kii- reemmän kaupalla soveltaa myös maailman mitassa.

Nyt on meneillään suuren riidan haastaminen Venäjän ja osin Kiinan kanssa. Nato pitää suuria sotaharjoituksia Venäjän rajoilla, teko- syyntä Ukrainan tapaukset. Tosi- asiassa tähtäimessä ovat Venäjän valtavat luonnonvarat jotka pitäisi saada jenkkin hallintaan. Eipä tule onnistumaan sen kummemmin kuin pakotepoliittikkakaan. Pakotepoliitika- kassa pieni ja urhea Suomikin yrittää olla näkyvässä. Aina yhtä "puolueeton" Yle kertoi mm. eilen venäläisten panostavan omaan maanvil-

jelyyn. Kielteistä Yle luonnollisesti löysi asiasta - kun pakotteet poistuvat eivät venäläiset maanviljelijät pysty kilpailemaan läntisten viljelijöiden kanssa.

Kun kauppa ja liikesuhteet Venäjän kanssa pakotteiden takia katkeavat, eivät ne välttämättä palaa koskaan ennalleen. Venäjän kanssa kaupankäyntiä haluvia maita on maailmassa runsaasti. Nyt kriisitilanteessa Venäjälle on paljastunut, kuka on luotettava kauppakumppani ja kuka ei. Valitettavasti Suomikin kuuluu tuohon epäluotettavien ryhmään. Tosiasioitten tunnustamisella saavutetaan paljon, ei tyhmillä ja katteettomalla uhoamisella. Se voi johtaa katastrofiin, vaikkei haluttaisikaan. Jonkun kenraalin tai ohjusjoukkojen komentajan virhearvio voi johtaa Euroopan tuhoon.

Loppukaneettina toteaisiin Suomessa olevan nyt puolustusministeri, joka on ennen virkaan valitsemistaan vaatinut Karjalan palauttamista. En ole huomannut hänen peruuttaneen kantojaan virkaan tullessaan.

Reino Welling
Jämsänkoskelta

Mihin tehtävään valittu?

Kenraalin tehtävä on johtaa joukot niin voittoihin kuin mahdollista asemiensa pitäminen. Tässä suhteessa työväestö näyttää valinneen jo useamman kerran sängen kehnot kenraalit. Johtuneeko siitä, että työväenluokka on nykyään kovin ohut. Tällä työläisarmeijalla on vain muutama luokkatietoinen eversti. Kun tässä valossa tarkastelee ay-liikkeen johtoa lhalaisesta alkaen, ei kenraali ole valmistellut joukkoaan milloinkaan hyökkäykseen, ei edes puolustukseen, vaan oitis perääntymään. Kynnyskysymyksetkin olivat askelmerkkejä puheen tasolla siitä minne asti ollaan valmiita perääntymään. Pakokauhun syytyä eivät merkit edes hidastaneet perääntymisvauhtia.

Leninin neuvo

Minne lie unohtunut Leninin (aikainen) neuvo: Ei pidä tuijottaa puhujan suuta, vaan pitää tarkkailla hänen käsiään. Kun käsien (tekojen) tarkkailu on onohdettu, on päässyt kehittymään henkilön palvonta, jo-

ka vuorostaan on johtanut ay-johdon toimien jäämisen kaiken tarkkailun ulkopuolelle. Nykyisellä ay-kenraali Lyllyllä eivät edes puheet riitä puolustuksen tasolle, vaan nekin on suunnattu siihen miten pitkälle - ja kuinka nopeasti (työnantajien ja hallituksen vaatimusten edessä) tulee perääntyä. Näinkö on saatu 25% kyselyyn osallistuneista vastaamaan myönteisesti palkan alennuksen tarpeellisuudesta.

Kriittinen Ay-verkosto

Onneksi sentään on Kriittinen Ay-verkosto, joka on muodostunut luokkatietoisista tovereista ja jonka toiminnan tuloksena työväestöstä ajan mittaan muodostuu työväenluokka. Teolliset työpaikat ovat edelleen se proletariaatin linnoitus, jossa opitaan ymmärtämään matalien palkkojen johtavan yhä suurempaan riistoon kapitalistien voittojen hyväksi.

Pauli Eskelinen
Joensuu 19.7.2015

Kreikan tilanne järjestykseen

Kreikan kriisin jauhamiselle julkisuudessa voitaisiin jo asettaa stoppi, seis tykkäänään. Tämä vaatii kuitenkin radikaaleja toimenpiteitä Kreikan taholta: ero europa, ero EU:sta ja myös ero Natosta.

Ilmoitus, ettei Kreikka pysty maksamaan velkojaan nyt eikä tulevaisuudessa, olisi velkojille katkeraa kalkin juontia, etenkin Saksalle. Olisihan se pientä hyvitystä Natsi-Saksan tekemistä julmuuksista Kreikan miehityksen aikana. Kreikkalaiset eivät ole olleet tyhmiä ottaessaan velkaa suuta ja silmät täyteen. Tyhmiä sen sijaan ovat olleet velkaa antaneet - Suomi muitten mukana.

Kreikka palaisi drakman käyttöön, kaikki aloitettaisiin ikään kuin tyhjältä pöydältä. Natosta eroamisesta olisi hyötyä Kreikalle. Kreikan

ja Turkin suhteet ovat olleet sodan partaalla vuosikymmenten aikana. Jos Turkki hyökkäisi Kreikkaan, kuinka Nato soveltaisi kuuluisaa viidettä pykälää? Natomaan olisi Natomaan hyökkäyksen kohteena. Eiköhän siinä Turkki saisi suurempaa ymmärrystä aseveljien taholta?

Turkki miehittää edelleen Kyproksen pohjoisosaa, on tehnyt sitä jo vuodesta 1974. Innokain pakotteiden keksijä Yhdysvallat ei ole kuitenkaan vaatimassa pakotteita Turkia kohtaan. Tästä on vedettävä se johtopäätös, että miehittää saa, kun sen tekee oikea valtio. Moraali on keksitty vain kaunosieluja varten.

Reino Welling
Kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoskelta

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 60 e, Heikki Männikkö 33 e, Kalevi Wahrman 134,40 e, Juha Kieksi 20 e, Larmo Lehtola 20 e, Veikko Manninen 5 e, Paa-vo Heikkinen 105,60 e, Tarja Männikkö 33 e, Eira Kärki 30 e, Leena Hietanen 75,60 e, Leipäpappi 13,80 e, Hannu Kork 20 e, Jaakko Ahvola 30 e ja Juhani Valo 2,05 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Oikeaoppisuuden voittokulku

Suomalaiset kommunistit keskusteleivat puolueidensa yhdistämistä. Vaikeutena on iänikuinen yksimielisyyden vaatimus ja oikeaoppisuus. Eduard Bernstein on ollut sata vuotta sopimatonta luettavaa kunnan kommunisteille. Toinen, jonka nimeä ei vielä pidä mainita missään myönteisessä mielessä, on kuusikymmentä vuotta kiellettyä ollut J.V.Stalin.

Bernstein arveli, että "Marxin opin edelleen kehittämisen ja täydellistämisen on alettava sen arvostelusta". Tällaisessa väitteessä ei ole mitään ristiriitaa tieteen normaaliin kehitykseen: hedelmällisintä siinä on juuri erimielisyydet samoin ajattelevien kesken. Teodor Iljitsch Oizerman Marxismi ja utopismi s.9.

"Mihin suuntaan Pravda tulee työskentelemään. Valaista Venäjän työväenliikkeen tietä kansainvälisen sosialidemokratian valolla, kylvää työläisten keskuuteen totuutta työväenluokan ystävistä ja vihollisista, olla työväenluokan asian vartiossa – sellaisia tarkoituseriä tulee Pravda tavoittelemaan."

"Asettaessamme tällaisia tarkoituseriä me emme lainkaan aio peitellä niitä erimielisyyksiä, joita on sosialidemokraattisten työläisten keskuudessa. Enemmänkin: me olemme sitä mieltä, että mahtavaa ja elämää uhkuvaa liikettä ei ole ajateltavissa ilman erimielisyyksiä – "mielipiteiden täydellinen samaisuus" on toteutettavissa vain hautausmaalla. Mutta se ei merkitse, että eroamiskohtia on enemmän kuin yhtymäkohtia". J. Stalin teokset 2 s.271 (22.4.1912)

Kenen käsissä on valta?

"Kapitalistit eivät ole tyhjään päiviä jaarittelijoita. He ovat toiminnan miehiä. He tietävät, että vallankumouksen ja vastavallankumouksen peruskysymys on valtakysymys".

"Te haluatte tietää, mitä kapitalistit tahtovat? Oman kukkaronsa etujen voittoa, vaikkapa Venäjän tuhon hinnalla, - sitä he tahtovat". 6.8 1917 J. V. Stalin teokset 3 s.208

"Siis luokkajako pohjautuu työnjaon lakiin. Mutta tämä ei suinkaan merkitse, että luokkiin jakautuminen olisi tapahtunut ilman väkivaltaa ja ryöväystä, vilppiä ja petosta ja että hallitseva luokka, kerran satulaan päästyään, olisi ollut lujittamatta valtaansa työtekevien luokkien kustannuksella ja muuttamatta yhteiskunnallista johtoa suurten joukkojen entistä kovemmaksi riistoksi". F. Engels Sosialismin kehitys utopiasta tieksi.

"Lyhyesti sanoen vapaakaupparjestelmä jouduttaa yhteiskunnallista vallankumousta. Niinpä, herrat, äänestänkin vapaakaupan puolesta ainoastaan tässä vallankumouksellisessa mielessä". K. Marx, Puhe vapaakaupasta Brysse-

lissä 1848.

Kommunistien tehtävä on kehittää Marxin aloittamaa teoriaa, mutta miten sitä voidaan kehittää, kun olemme niin hienopiäisiä, että kaikkia sitä yrittäneitä ei voida edes mainita. Porvaristo ei hyljeksi mitään, mitä se voi käyttää hyväkseen valtansa lujittamiseen. Hitlerin ja Goebbelsin kokemukset ovat hyötykäytössä nykyajan "tietoyhteiskunnassa".

Teoriaa kehitettävä nykyajan tarpeita vastaavaksi

Marxin aikainen maailma, jolloin hän äänesti vapaakaupan puolesta, ei enää palaa. Mutta kuinka paljon nykyajan oppineet ovat kehittäneet vallankumouksellista yhteiskuntateoriaa. Porvarillisen valtion kulttuuriapurahojen turvin kehitellyt teoriat tuottavat tarinoita vapaudesta ja demokratian ulottamisesta talouteen; ts. vapautta orjuuden vallitessa.

Mikään "tiede" ja "laillisuus" eivät poista yhteiskunnasta omistusoikeuteen perustuvaa valtaa ja sitä vahvistavaa ideologiaa. Ilman nykyajan tarpeista lähtevää vallankumouksellista teoriaa ei ole vallankumouksellista liikettä. Teorian kehittämistä varten tarvitaan voimakas kommunistinen puolue. Ainoastaan se pystyy elättämään porvaristosta riippumattomat teoreetikot. Euroopassa ei ole vallankumouksellisia puolueita – vallankumouksellinen tilanne tulee luonnonvoimaisesti kapitalistisen talousjärjestelmän tuotteenä. Vaihtoehtona ilman taistelukykyistä kommunistista liikettä on avoin oikeistoterrori ja sodat.

Ideologialla on aineellinen perusta. Neuvostoideologia menetti merkityksensä Neuvostoliiton talousjärjestelmän hajottamisen mukana. Samoin käy porvariston ideologialle, samana päivänä kun siltä putoaa taloudellinen pohja ja sen saarnamiehet menettävät leipäpuunsa. Kuka haluaa sen jälkeen kuulla höpinöitä vapaan markkinatalouden erinomaisuudesta?

Kommunistien on hyökättävä lehdistössään porvaristoa vastaan ja saatava se hyökkäämään kommunisteja vastaan. Se herättää joukkojen mielenkiinnon. Nuo eivät olekaan mitättömyys, joista voidaan vaieta ja tehdä siten olemattomiksi.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla keskiviikkona 16.9.2015 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa!

Kutsu STP:n liittokokoukseen

Suomen Työväenpuolue STP ry:n jatkoliittokokous pidetään la 12.09.2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 11.00. Käsitellään sääntömääräisiä asioita, poliittista tilannetta ja syksyn toimintaa.

Tervetuloa!

Suomen Työväenpuolue STP ry. Hallitus



"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. **Järj. Kommunistien liitto ja DSL.**



"Pyhäkoulu" kokoontuu 27.9.2015. Silloin käsittelemme edelleen kommunistisen ja työväenliikkeen strategian ja taktiikan kysymyksiä. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö. Tämän jälkeen jatkamme **dialektisen ja historiallisen materialismin** muiden aiheiden käsittelyä 11.10. 2015



Sopivia perusteoksia ovat **Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: Pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kansantaloustiede.**

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry <http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet- uutispalvelu. Liity maksuttomille postitustilastoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman jäsenkokous ja syysseminaari pidetään maanantaina 5.10. 2015 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 17.00. Kokouksessa käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, vaaliarviota sekä syksyn ja talven tulevaa toimintaa.

Vaalien jälkeinen sekä Euroopan selkeästi muuttunut tilanne pakottavat meidät pohdittamaan tulevaa toimintaa ja Kansan äänen toimitustyötä hieman uusista näkökulmista.

Tervetuloa kokoukseen kaikki jäsenet ja ystävät. Paikalla kahvit.

SFT toimii

SFT:n opintokerhot jatkavat kesätaun jälkeen Suomen vanhan Työväenliikkeen- ja maamme historian tutkiskelua. Kaikki kerhoillat syyskaudella pidetään Helsingissä Hermannin kerholla, Hämeentie 67 alk. aina klo 17.00 seuraavasti: ke 23.9.2015, ke 11.11.2015 ja 9.12.2015.

Opintokerho pyrkii antamaan hyvän varustuksen ja työkalut siihen henkiseen taisteluun, joka kahden vuoden kuluttua puhkeaa, kun suurten tapahtumien vuodesta 1917 on kulunut 100 vuotta.



JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Onko ihminen ihmiselle susi?

Maapallolla on käynnissä tunnetun historian suurin kansainvaellus. Kymmenet miljoonat ihmiset yrittävät hakeutua suojaan ja turvaan, kuka sotaa, kuka muuten sietämättömiä olosuhteita paeten. Tilastot kertovat köyhyyden vähentyneen maailmassa YK:n vuosituhatohjelman mukaisesti – ja varmaan ainakin osittain myös sen ansiosta. Tällä tarkoitetaan ns. absoluuttista köyhyyttä. Onhan toki niin, että massamittainen nälkään kuoleminen ei ole enää sillä tavalla näkyvä ilmiö kuin se oli takavuosisikymmeninä.



Kuva: Sora Laine

Väki lähti liikkeelle torjumaan Immosen (PS) vaatimusta monokulttuurisesta Suomesta. Kansalaistorilla 28.7.-15 järjestettyyn spontaaniin mielenosoitukseen osallistui poliisinkin mukaan yli 15000 osanottajaa.

Maailman väestö on eriarvoistunut ja taloudellisessa mielessä maapallo on jakautunut kehittyneisiin, kehittyviin ja alikehittyneisiin valtioihin. Nykyisin kurjuudessa elävät ihmiset ovat entistä tietoisempia siitä, ettei heidän köyhyytensä ole kohtalon sanelemaa vaan maailmassa riittää kyllä "kaikkea kaikille", ongelma on kaiken hyvän ja elämälle välttämättömän kasautumisessa vain pienelle osalle ihmisistä.

Tämä vallalla oleva talousjärjestelmä – absoluuttisen vapaan kilpailun kapitalismi - tarvitsee tätä marxilaisen termin mukaista ryysyköyhälistöä. Vallalla oleva talousfilosofia, uusliberalismi, on tuottanut rahanluontikoneiston, mikä tarvitsee tätä köyhien massaa koneistonsa pyörittämiseen. Ihminen on nöyrä ja kuuliainen, vähään tyytyväinen jos hän on jo lähtökohtaisesti ollut köyhä ja alistettu.

Ja jos köyhät meinaavat

maailmasta loppua, niin samainen talouden eliitti käynnistää uuden sodan, mikä tuottaa aina lisää pakenevaa irtolaismassaa taas uuteen halpatuotantoon. Sotahan on tälle eliitille muutenkin tärkeä tulonlähde. Uusliberalistinen talouspolitiikka on johtanut tulonjaon vääristymisiin niin kansallisvaltioiden sisällä kuin Euroopan ja koko maapallon mitassa. Köyhät on pakotettu taistelemaan rikkaiden pöydiltä varisevista murusista.

Ihminen on luonnostaan sosiaalinen, auttavainen, ymmärtäväinen ja mukautuvainen sekä lajitoveriaan, että luonnon asettamia reunaehtoja kohtaan. Ihminen ei ole luontonsa puolesta ihmiselle susi, vaan tämä villinä riehuva, ahne kapitalismi on saattanut koko maapallon tilaan, jossa on käynnissä kaikkien sota kaikkia vastaan. Kapitalistit käyvät omaa pudotuspelisotaansa keskenään ja köyhät on

pantu taistelemaan rikkaiden pöydiltä tippuvista murusista. Tämähän on Milton Friedmanin talousfilosofian perusajatus. Tuon ajattelun mukaan kaiken toiminnan ainoana kannustimena on aina ja kaikessa maksimaalinen voitto. Rajattoman kasvun, vapaan kilpailun ja ainaisen pudotuspelin seurauksena on käynnissä kaikkien maailman köyhien globaali eloonjäämistäistelu.

Monokulttuurinen Suomi

Suomessa - varsinkin sosiaalisessa mediassa - on keskusteltu vilkkaasti monokulttuurisuudesta, ja some on ollut sakeana syytöksistä puolesta ja vastaan. Nimittelyt rasisti, fasisisti, natsi sekä erilaiset muunnelmat puna-viher-pipertäjistä ja muista maailmanparantajista ovat olleet käytössä. Asiallisesta keskustelusta eri tahojen maahanmuuttopoliittisista linjauksista tai suhtautumisesta monokulttuurisuuteen ei ole ollut kysymys.

Suomen hallitus aikoo ohjelmansa mukaan leikata maamme kehitys yhteistyömäärärahoja ja säästää näin 300 miljoonaa euroa. Se otetaan maailman köyhimmiltä. Tämä globaalin tulonjaon "oikaisu" merkitsee hengenpitimen riistämistä jopa miljoonilta lapsilta. Mahdollisia, jopa todennäköisiä, tulevia Väli- tai jonkun muun meren venepokolaisia ovat hekin.

On vaikea löytää logiikkaa ajattelusta, jossa vaaditaan kehitysavun suhteellisen roimaa leikkaamista ja samalla vaaditaan rajojen sulkemista juuri niiltä, joita näillä kehy-rahoilla on yritetty auttaa heidän kotimaissaan. Eurooppalainen oikeistopopulismi, maahanmuuttoon ja monokulttuurisuuteen kielteisesti suhtautuva ajatussuunta ammentaa kannatuksensa tästä rikkaiden kukkuraisten pöytien alla käytävästä murusienjakotaistelusta.

**Unto Nikula
Vantaa**

Hiroshima ja Nagasaki muistutus imperiaalisista

Hiroshiman muistopäivää vietettiin jälleen torstaina 6.8. 2015 eri puolilla maailmaa. Yhdysvallat pudotti atomipommin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945. Myös Euroopassa, mm. Dresdenissä ja Hampurissa, tuhoittiin siviilejä länsiliittoutuneiden toimesta mielettömällä palo- ja muiden lentopommin aikaansaamilla tulipaloaalloilla. Neuvostoliitto ei osallistunut siviilien joukkomurhaan.



Kuva: Juhna Kovanen

Vantaan Rauhanpuolustajat järjesti 6.8. Tikkurilassa Veininmyllyn rannassa Hiroshiman uhrien muistotilaisuuden. Koiton Laulun 32 laulajaa esitti laulut "Buchenwaldin hälytys" ja "Tuonen kurjet". Suomen Rauhanliiton Laura Lodeniuksen puheen jälkeen laskettiin Hiroshiman ja Nagasakin uhrien muistoksi kukat Keravanjokeen.

Ensimmäinen atomipommi pudotettiin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945 kello 8.15. Pommin teho oli noin 13 TNT-kilotonia, mikä on vähän, mutta tappoi välittömästi 75 000 ihmistä. Viiden vuoden kuluessa pommin jälkivaikutuksiin kuoli arvioiden mukaan yli 200 000 ihmistä.

Neuvostoliiton politiik-

ka herätti myötätuntoa etenkin Japanin miehittämissä maissa. Sodanjälkeen USA:n, Englannin, Ranskan sekä Hollannin hallitukset pyrkivät sotaa edeltäneen maailmantilanteen palauttamiseen. Nämä halusivat USA:n johdolla säilyttää herruutensa Tyynenmeren alueella ja jakaa alueen luonnonvarat, pääomien sijoitusalueet ja myynti-

markkinat. Samalla tavalla USA:n ja Englannin hallitukset halusivat palauttaa Euroopassa sotaa edeltäneet taloudelliset omissuhteet.

Atomipommiin käyttö ei ollut sotilaallisesti välttämätöntä. Potsdamin konferenssin julkilausuma sisälsi vaatimuksen Japanin antautumisesta ja sopimusten mukaisesti Neuvostoliitto yhtyi Japanin vastaiseen sotaan siirtämällä entisten lisäksi kauko-Itään vielä 40 divisioonaa. Japanin tappio oli sinetöity.

Atomipommiin tarkoituksena olikin näyttää USA:n mahti ja ylivoima maailmassa. Japaniin pudotettuja atomipommeja käytettiin maailman pelottelemiseksi ja kansojen vapautusliikkeiden murtamiseksi ja alistamiseksi. Haluttiin pysäyttää alkanut siirtomaajärjestelmän hajoamisprosessi. Eräänä osoituksena länsivaltojen suunnitelmista oli Potsdamin konferenssissa 26. ja 27. heinäkuuta, sen istuntojen välisenä aikana länsivaltojen kesken, ilman Neuvostoliittoa käsitelty Japanin sodanjälkeinen kohtalo.

Tiedämme tänään, että imperiaalismin ja sodan uhka ei ole poistunut. Laura Lodeniuksen puheenvuoro lainaten: "On tärkeää muistaa uhreja, mutta toimia tässä päivässä. (KÄ/Toimitus)

Jäämeren uhkaajat

Karl Marx sanoi kerran, ettei kapitalistilla ole kotimaata ja että hän myisi vaikka vanhan mummonsa voidakseen tienata mahdollisimman paljon. Sellainen näkemys koskettaa myös luontoa rikkauksiin. Näin on juuri käymässä Pohjoisen Jäämeren alueella. Alue on rikas eläimistönsä, kaloista, öljystä ja mineraaleista. Useiden maiden öljy-yhtiöt ovat suorittamassa mittauksia ja koeporauksia tällä hyvin haavoittuvalla alueella, jossa runsas eläinkunta on täysin sopeutunut vaikeisiin olosuhteisiin. Niiden mahdollisuudet sopeutua nopeisiin muutoksiin, jotka niitä uhkaavat, ovat hyvin huonot juuri kylmyyden vuoksi. Jäämereltä on jo mitattu korkeita PCT-, DDT- ja monia raskasmetalliainetta. Nämä vahingolliset aineet ovat seurauksia teollisesta toiminnasta joko alueella tai sen läheisyydessä.

Merien happaneminen on erityisen hankalaa kylmillä alueilta, sillä se vaikuttaa nopeasti kuorelliseen eläimistöön. Sellaisia eläimiä ovat simpukat, planktoneläimistö, katkaravut ja monet muut. Ne eivät pysty rakentamaan suojaavaa kuorta ympärilleen merien hapantuessa. Merien lämpeneminen aiheuttaa jäätikköjen sulamista ja merenpinnan nousua. Kiribatin saarivaltio on yksi niistä valtioista, joita uhkaa vajoaminen mereen. Sieltä on lähetetty YK:lle toivomus, että kaikenlainen kaivosteollisuus lopetettaisiin, sillä se vaikuttaa ilmastoon ja merien kohoamiseen. Jäätikköiden sulaminen taas vaikuttaa kylmien merivirtojen virtauksiin muuttaen niitä ja sitä kautta vaikuttaen ilmaston muutoksiin.

Pohjoisnapa ja koko arktisen alueen olemassaolo ja rauha on vaarantunut useiden maiden ja jättyyhtiöiden hakeutuessa alueelle.

Venäjä on laittanut lipun meren pohjalle Pohjoisnavalle ja mittaa juuri omaa osuuttaan merenpohjasta koko alueen osalta. Konfliktien määrä on kasvussa, sillä koko alue on militarisoitumassa. USA, Kanada ja Norja siirtävät joukkojaan alueelle. Venäjällä on jo kaksi jääalueprikaatia. Usa ja Kanada ovat jo rajanneet kalastusalueitaan. Ongelmana on pienten ja suurten maiden mahdollisuudet sopia asioista. Isot maat tällä alueella eivät tule hevin antamaan periksi. Sodan uhkaa kasvaa. Venäjän rikkauksia janotaan jo monella taholla ja se onkin synnyttänyt maailman tilanteeseen tällä hetkellä. Pohjoisnapa-alue ei ole poikkeus, kun globaalit jättyyrytykset ajavat asioitaan läpi.



Siperiassa ilmenee muitakin ongelmia. Ikiroutaan on Jamalin niemimaalla ilmaantunut outoja kraatereita, joiden syyksi paljastui pahin mahdollinen, eli ilmaston lämpenemisen aiheuttama metaanitaskujen purkautuminen. Hälyttävää ilmiötä on osattu ennustaa. Metaani on voimakas ilmastonmuutosta nopeuttava kasvihuonekaasu.

Öljynporaus huolena

Öljy-yhtiöt ovat kuitenkin vaarallisin riski koko alueelle, sillä Meksikon lahden kaltainen öljypäästö olisi huomattavan tuhoisa alueen eläimistöille ja luultavasti hävittäisi sen kokonaan. Samaan aikaan on puhuttu energiatalouden muuttamista toiseksi ja siirtymistä fossiilisten aineiden polttamisesta uusiin ratkaisuihin. USA:n presidentti Obama on puhunut kovasti uudesta ilmastopoliitikasta, johon kuuluisi juuri tällaisten päästöjen vähentäminen. Toiminnallisesti on tästä Detroitin uusi herääminen auto-kaupungiksi laman jälkeen hyvä esimerkki. Detroitissa rakennetaan sähköautoja kovaa tahtia. Samaan aikaan Obama on kuitenkin antanut Shellille luvan tehdä porauksia Jäämeren alueella. Eli rahan perään mennään syvyiksiin.

Greenpeace on reagoinut hyvin voimakkaasti tähän, sillä toiveet ovat olleet korkealla, ettei USA tätä lupaa Shellille antaisi. Poraukset tehdään Tjuktien merellä, Alaskan koillisrannikolla. Poraukset aloitettiin Shellin toimesta jo heinäkuussa ja lupa tuli vasta elokuun alussa. Poraukset suoritetaan syvemmällä tasolla. Öljypäästö meressä talviaikaan olisi mahdotonta torjua jäättilanteen vuoksi, päästö kestäisi huomattavasti kauemmin kuin Meksikossa. Greenpeace painottaa myös sitä seikkaa, että porauslautat sijaitsevat huomattavasti hankalammilla alueilla ja ovat vaikeampia tehdä turvallisiksi. Obama osallistuu elokuun lopussa konferenssiin, joka käsittelee tulevaisuuden luonnonrikkauksia arktisella alueella. Rikkauksiin ei ilmeisesti lasketa eläimistöä.

USA:ssa päätös on herättänyt närkästystä. Hillary Clinton on päätöstä vastaan ja sanoo arktisen alueen olevan aarre, jonka vuoksi porauksia ei kannata tehdä. Greenpeace on kerännyt yli 7,5 miljoonaa nimeä, ettei porauksia alueella tehtäisi. Porauspäätös on kuitenkin ovenavaus lopullisten lupien myöntämisiin ja poraustoiminnalle koko alueella. Seuraukset tulevat näkymään pian tuhoisin seurauksin kapitalismin jyllätessä.

Esa Salomaa